

ఆంధ్రపత్రిక

సంచిత వారపత్రిక

ANDHRA PATRIKA

ILLUSTRATED WEEKLY

25 వ యాభిషేకం

25-12-57

రంబాడిపిల్ల

బి. వి. నారాయణ—రాజమండ్రి.

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వారపత్రిక

సంక్రాంతి సంచికలో

* కొత్త సీరియల్ *

“పగాపడిన తమన”

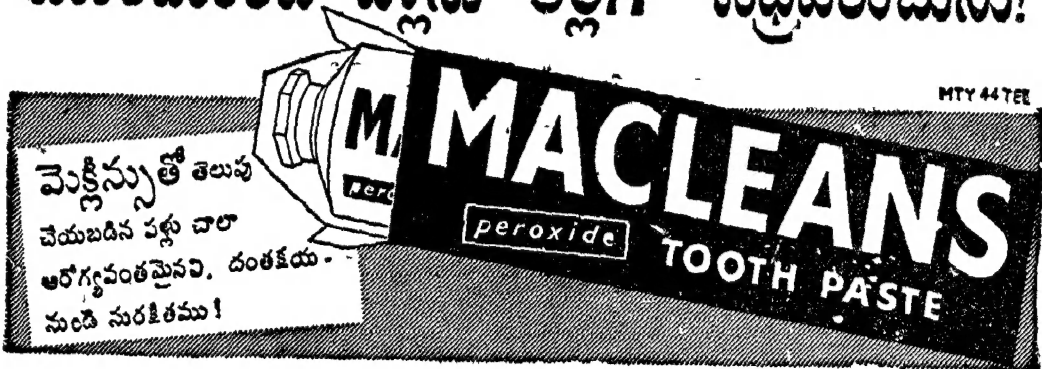
[సాంఘిక నవల: రచన: బలివాడ కాంతారావు]

ప్రారంభం

వరస తప్పకుండా మీ కాపీ మీకు చేరాలంటే వెంటనే
చందదారులుగా చేరండి; లేదా, మీ వజెంటుకు ముందే చెప్పండి.

మెక్లీన్స్ యింతకు

ముందుకంటే పళ్లను తెల్లగా శుభ్రపరుచును!

సంవత్సర చందా
రూ. 18-0-0
విడివ్రతిక25న.పై

ఆంధ్రపత్రిక

సంచిత్త వారపత్రిక

సంపుటము 52
సంచిక 18
25-12-57

Founder : K. NAGESWARA RAO

హేవిళంబి పుష్ప, శుద్ధ చతుర్థి బుధవారం

★ వి ప యా ను క్ర మ ణి క ★

ముఖచిత్రం:

విరూపరామ్

నేనూ ఆంధ్రుణ్ణే	3
న్యూఢిల్లీ లేఖ—శ్రీ కృష్ణ	4
జంట రేడెయోలు—తంగిరాల	6
నవతి—అందే నారాయణస్వామి	8
విక్రమార్కుడి మార్కు సింహాననం—కె. పార్థసారథి	11
క్రిస్మస్ శుభాకాంక్షలు—మిక్కిలి సుందరరావు	13
వశీకరణం—రాజేంద్ర	19
గుడ్ బై—కృ. వె. నరసింహం	21
అమెరికాలో క్రిస్మస్ వేడుకలు	25
వీనుక్రీస్తు యావకల్పన విశేషాలు—ఆమంచర్ల గోపాలరావు	28
నక్షత్రఫలితాలు—బి. నరసింగరావు	32
వనితాలోకం—బి. ఎస్. లక్ష్మి	35
వనభోజనాల వేళ—కూరపాటి వాణిసుందరి	38
వంటలు	39
బొమ్మలకొలుపులు—జి. యస్. వాణి	41
వనితావాణి	42
బాలసాహితీ-రాజు-రజకుడు—ఆర్. దొరసామి	43
చిల్లరమాషా—అయ్యగారి విశ్వేశ్వరరావు	44
సినిమా	50

నేనూ ఆంధ్రుణ్ణి!

మొన్న నవంబరు 6-వ తేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురితమైన “నేనూ ఆంధ్రుణ్ణి” అనే వ్యాసం ఒక మిత్రుడు నాకు చదివివినపిస్తూవుంటే (అసలు నేను చదవను లెండి యిటువంటివి, ఒకడు చదివి వినిపించాలనిండ్-చదివేటవీక నాకు లేదు. కారణం నేనూ ఆంధ్రుణ్ణే గనుక) మరోమిత్రుడు ఈ వ్యాసం అద్భుతంగా వుండి, ఆంధ్రుల నిజస్థితి వున్నదన్నట్లు వ్రాశాడు. నాకేకే వుంటే అరచయితకు ఒక సువర్ణ కంకణం తగిలించేవాణ్ణి (నిజంగా కక్తవుంటే ఒక సైయిన్సెస్ కీ కడియం కూడా తగిలించడు లెండి. కారణం అతను కూడా ఆంధ్రుడే గనుక) అన్నాడు.

ఈ వ్యాసం-రైవంతులుచేసి - తెలుగులో వుండి గాబట్టి సరిపోయిందిగాని, మరే అరవం పెంగారీ, ఇంగ్లీషు భాషలలో వున్నా ఆంధ్రులు ఇంతటి మేధావులు అనే విషయం వాళ్ళకు మామూలుగా తెలిసిన దానికంటే హెచ్చుగా సమాఖ్యగా తెలుసుకోదానికి అవకాశం కలిగిఉండేది. అటువంటి అవకాశం కూడా ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా వున్నామంటే మనం ఆంధ్రులం గనుక!

మా ఆవిడను చూచి ఒక మిత్రుడు మీ కుటుంబం ఆంధ్ర-అరవ మిత్రమంగా వుండడం చాలా ఆశ్చర్యంగా వుండిన్నాడు. అతనికి ఆశ్చర్యం కలగడంలో తప్పేమీలేదు. మా యిల్లాలు అచ్చు ఏ కుంభకోణంలోనో వుట్టి పెరిగిన అరవమిల్లలాగ కనిపిస్తుంది వేమ భాషలలోనే కాకుండా, నడవడంలో కూడాను. నేను అరవదాన్ని వివాహం చేసుకునేటంత అద్భుతం నాకు పట్టలేదన్నాను. ఆంధ్రుడినై వుట్టిన్నీ వేరొకజాతి స్త్రీని పెళ్ళిచేసుకోవాడే అంతటి దురదృష్టం పట్టించని వ్యక్తపరుస్తూ మరీ నేను కూడా ఆంధ్రుణ్ణిగా!

ఈ మధ్య నేనొక ఆంధ్ర గ్రంథప్రచురణలక్షాఖివారికి ఒక చిన్నవ్రాతపత్ర పంపిస్తూ దానిని వారి ప్రచురణలో అనుబంధ గ్రంథంకొంద ముద్రించమని, పారిగోషికం ఏమీ ఇవ్వకపోయినా పరనాలేదని, నాజేరు అందరికీ తెలుస్తే అంతే చాలునని ప్రాధేయ పడుతూ వ్రాశాను. ఇట్లా ప్రాధేయపడానికికూడా కారణం నేనూ పేరుకోసం పాకులాడే ఆంధ్రుణ్ణి గనుకనే అనుకోండి.

దానికి జవాబుగా వారు సంవత్సరానికి రిగ్రంథాల చొప్పున రూ. ల్ను ప్రకారం ప్రచురించవలసిన నిర్బంధ గ్రంథప్రచురణలకే అవకాశం లేకపోతూ వుంటే, అనుబంధ గ్రంథప్రచురణ ఎట్లాగండి అన్నాడు. కాబట్టి సప్లి మెంటుకు స్వైకదా అని అనుకోక తప్పిందిగాదు. వున్నదన్నట్లు ధంకా బజాయించి చెప్పారండి మీరు అని నేనంటే మనం అంతా ఆంధ్రులం గదండీ అన్నాడు!

భోజనాల సమయంలో వడిస్తూన్న మా అమ్మనుచూచి ఒక దూరపు స్నేహితుడమీరు ఒక వంటమనిషిని కూడా పెట్టుకోడం చాలా మంచిపని చేశారన్నాడు. బహుశా తెలియకనే అనుకోండి. అందుకు నేను కాదనకుండా ఈ విజే మా ఇంట్లో చిన్న పుట్టినంత వంటచేస్తోంది అన్నాను ఇంగ్లీషులో. తెలుగులో అంటే అప్పడే చేతులోనున్న ఆహారం పళ్ళెం నాబురమీద ఎలేసేదే. పరభాష రావడం ఇట్లా సద్వినియోగం అయింది గదా అని సంతోషించాను. మరీ నేనూ ఆంధ్రుణ్ణిగా!

కన్యితమైన అరవ వాడిలాగ కనిపించాలని గుండాడుకట్టి, ఒక తువాలమీద వేసుకొని ఉడిపి కాఫీ హాల్ లోకి వెళుతూ అలవాటులేని కారణంచేత గుండాడు అడ్డం పడిటిఫిన్ చేస్తూన్న ఒక అరవవాడిమీదపడాను. వాడు నన్ను అరవంలో ఎన్నోటిటడమే కాకుండా, “తెలుగు వెదవకు అరవకలేమిటి

ఈనెల 7 వ తేదీన ఏలూరులో పరమ పదించిన సుప్రసిద్ధ దేశ సేవకురాలు, శ్రీ ఈదర వేంకట్రావు ధర్మపత్ని శ్రీమతి ఈదర సుబ్బయ్యదేవి.

అని కూడా హేళన చేశాడట! నాకు అరవం రాకపోయినా ఇంగ్లీషులోనే ‘ఏక్స్ ప్లెన్’ ‘ఏక్స్ ప్లెన్’ అనేసి నేనుపైకి తచ్చాను. ఎవరెన్ని తిట్టినా దులిపేసుకోడం ఆంధ్రుడి ప్రధాన లక్షణం కదూమరీ!

నా స్నేహితుడు యీ మధ్య ఒక పెద్ద యింటిపిల్లను పెళ్ళి చేసుకొని, రైల్వే ఉద్యోగం కోసం కుటుంబ సహితంగా వెళ్ళాడు. అక్కడ ఒక పెద్దయిల్లు అద్దకు తీసుకున్నాడు. ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళేముందు 50 లు ఖర్చుచేసి డ్రెస్సుకుట్టించుకున్నాడు. లంచం రు. 800 లు యిచ్చాడు వాడియింటి చుట్టూ రి మాసాలు తిరిగాడు ఈలోగా పెళ్ళాం పెళ్ళిగోలుసుకురించి పోయింది! ఉద్యోగం కోసం వచ్చి వాడంటిమీదవన్నీ పూజ్యేస్తూన్నారెమని భార్య విచ్చింది, నిజమైన ఆంధ్రుడి భార్య గనుక! వాడు కూడా మీనాన్న బ్రతికున్నంత కాలం మనకేం లోటులే అనేశాడు స్వార్థిగా! మరీ పదహారణాల-పారవాటు-100 నయా రైసల - ఆంధ్రుడు కనుక.

నన్ను ఒకదఫా తెలిసిన పెద్దమనిషి తన ఇంట్లో ఏదో శుభకార్యం అని (అజ్ఞాత తెలుసుకోదానికి కూడా తీరిక వుండదు లెండి (తెలుసుకున్నా జ్ఞాపకం వుంచుకోడం మరో యిబ్బందిగదూ!) రాత్రి సరిగారి గంటలకు భోజనానికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు నేను నాభార్యతో రాత్రి భోజనం చెయ్యమని చెప్పేశాను. తీరానేన అక్కడకు వెళ్లినకి బైలు ఆకులన్నీ పారేసి వాళ్ళ పనిమనిషి గాబోలు తలుపుచేస్తోంది. విందుకు పిలిచిన పెద్దమనిషి సిగ్గీమాకు వెళ్ళి పోయాడు నేను తెల్లముఖంతో ఇంటికి చేరుకుని కాఫీ పెట్టించుకు త్రాగి పకుకున్నాను. మా ఆవిడ కారణం అడిగితే Punctuality విషయంలో నేను ఆంధ్రుణ్ణి అనే విషయం జ్ఞాపకంచేసి పూకుకున్నాను.

ఇట్లా చెప్పడానికేలే ఎన్నో వున్నాయి లెండి వినడానికి ఓవీకవుండాలిగాని. అసలు చెప్పడానికి మరేమీ వుండకనూ పోవచ్చు; మొత్తం మీద చెప్పేవాడు వినేవాడు ఇద్దరూ ఆంధ్రులేగా.

—కొంచనవల్లి వెంకటరంగారావు

న్యూఢిల్లీ లేఖ

రాజధానిలో 'నైకిస్తుల ప్రజాస్వామ్యం'

“ప్రజాస్వామ్య మంటే రాష్ట్రలాంటిది, రాష్ట్రమే కోసినట్లే దాన్ని కూడా ముక్కలు ముక్కలుగా కోసి పేల్చి పేటి అందరూ ఆరిగించడానికి అందించ వచ్చునని చాలామంది దురభిప్రాయపడుతుంటారు. ప్రజాస్వామ్యం ఒక ఉదాత్త లక్ష్యం; ఒక జీవిత విధానం. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించి సార్థకం చేసుకోవాలంటే, పట్టుతీరమైన కృషి, అదో విప్లవ మనస్సే, ఆధ్యాత్మిక పరివర్తన అవసరం. ఉదాహరణలద్వారా, ఉత్తర్వులద్వారా, ఉదాత్తమైన విద్యా ప్రబోధం ద్వారా ప్రజలను ఉత్తేజితులచేసి ఉత్తమార్గంలో నడిపి, వారికి ఇతోధికంగా సహాయపడవచ్చునని చెప్పడానికి చరిత్రలో బోలెడన్ని నిదర్శనాలున్నవి. కేవలం ఒక రాజ్యాంగాన్ని అమలుజరిపి, లాంఛన ప్రాయమైన ఒక పార్లమెంటరీ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేసినంత మాత్రాన ప్రజాస్వామ్యాన్ని ప్రజలమీద ఒకపోసినట్లు కాదు. ఇంతమాత్రంచేత ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనా ప్రయోజనాలు ప్రజల అనుభవానికి వస్తవని చెప్పడానికి చరిత్రలో నిదర్శనాలు లేకపోతే కనిపించవు.

అయితే, భారతదేశంలో సరిగా ఇదే జరిగింది. 1950 జనవరి 26 వ తేదీన నవభారత రాజ్యాంగాన్ని అమలుజరిపారు. పార్లమెంటుపట్ల బాధ్యత వహించే ‘ప్రజాస్వామ్య బద్ధమైన’ ప్రభుత్వం ఒకదాన్ని ఏర్పాటుచేశారు. ప్రజల మానసిక ధోరణిని గాని, కాలమాన పరిస్థితులను గాని, విద్యా బ్యాప్తిసాయిని గాని పరిగణించకుండా ప్రజలకు ‘ఈ ప్రజాస్వామ్యాన్ని’ ప్రసాదించడం జరిగింది. దాని ఫలితాలను కళ్ళారా చూస్తున్నాము.

ప్రజాస్వామ్యం అంటే ప్రజాభిమతాను సారం పరిపాలనా విధానాన్ని రూపొందించడమే నన్ను దృక్పథం సహజసిద్ధమైన దాని అవధులను పైతం అంగీకరిస్తున్నది. ఫలితం

పరిస్థితులు శుద్ధ అయోమయంగా, అవిచేతంగా తయారుకావడమే.

ఇందుకు ఉదాహరణగా ఇక్కడ రాజధాని వ్యవహారాలనే తీసుకోవచ్చు. ఇందులో అతియోక్తిగాని, ఆశ్చర్యంగాని ఏమీలేదు. దాదాపు 60 వేల మంది ప్రజలు చట్ట విరుద్ధంగా ప్రభుత్వపు ఎనేట్ స్థలాలను ఆక్రమించి తిష్ట వేసి కూచున్నారు. ఖాళీ చెయ్యమంటే చెయ్యరు. అద్దె సక్రమంగా కట్టమంటేకట్టరు. దాదాపు మూడుకోట్లరూపాయలవరకు అద్దెలు బకాయిపడి వున్నవి. ప్రజాస్వామ్యమంటే ప్రజాభిమతానికి అను

శ్రీ కృష్ణ

[ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి]

గుణంగా వడుచుకోవడమే కాబట్టి, అద్దెలు చెల్లించకపోవడం, స్థలాలు ఖాళీచెయ్యకపోవడం వీరి అభిమతం. యథా ప్రజా! తథా రాజా! అదే మన నేటి ప్రజాస్వామ్యం!

* * *

మోటారుకారుకు ‘అలో మొబైల్’ అన్నదిమారుపేరు. అదేవిధంగా మన ద్వైచక్ర కిక్కుటం ‘నైకిలో’ కు మరొక పేరు “ఫూలోమొబైల్!” అని చెప్పకోవచ్చు. ‘ఫూలో’ అంటే అంగ్ల భాషలో ‘పాదం’ అని అర్థం. ఈ అర్థాన్నే మరికొంచెం పొడిగి నైకిస్ట్ అంటే ‘చక్రవిహారి అయిన పాదచారి’ అని చెప్పకోవలసి వస్తుంది.

రాజధాని అయిన న్యూఢిల్లీలో మన ప్రజాస్వామ్యమంతా ఈ నైకిస్టులలోనే మూరి భింగించినది చెప్పవచ్చు. రాజవిధులలో మాదమూల సందుగొందులలో వీరి స్వేచ్ఛ విహారాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూడవలసిందే గాని వర్ణించలేము. మోటారు కార్లలోనైకివాళ్లు బార్డుతీర్చివచ్చే ఈ నైకిస్టుల బెడదలో

నుంచి తప్పించుకోవాలంటే మెలమెల్లగా సందుచేసుకుంటూ బానిసములలా పాకిపోవలసిందే తప్ప గత్యంతరం లేదు.

మంత్రిమండలిలో ప్రధానమైన సభ్యులైన నా రోడ్లమీద వెళ్ళటంనె వచ్చినప్పుడు సాధారణంగా రహదారులలో రద్దీని తగించడం జరుగుతుంది. కాబట్టి, రాజధాని రహదారులలో ‘ఇండియామార్క్కు’ ప్రజాస్వామ్యం’ ఆచరణలో వివిధంగావున్నది ఆమంత్రిలుమానె ఆవకాశం లభ్యం కాదు.

ఇదంతా ఎందుకొచ్చిన రథన! ఢిల్లీ రోడ్లను వాహనయానానికి బండ్ చేసి పూరిగా నైకిస్టులకే అప్పగించివేస్తే సరిపోదా? ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనా విధానంలో పాలకుల యజమానులు ప్రజలే కాబట్టి మంత్రిలు కూడా తమ యజమానులతో మమేకమైపోలేసరి. అలా చేస్తే రాజధానిలో ‘ప్రజాస్వామ్యం’ వివిధంగా అమలు జరుగుతున్నదీ వారికి బాగా బోధపడుతుంది. అంతేగాకుండా రహదారిలో బ్రాఫిక్ కంట్రోల్ కు ఏర్పాటుచేసే పోలీసు బలగంపాదా, రోడ్ల నిర్మాణంపాదా అవుతున్న ఖర్చు ఎంతో కలిసివస్తుంది. పై పెచ్చు అంతర్జాతీయంగా భారతదేశ ఖ్యాతి మరి మిన్ను ముట్టుతుంది! నగరంలో అధిక సంఖ్యాకులైన నైకిస్టులకు దాసోహమని రోడ్లను అప్పగించినదనే ఘన ప్రతిష్ఠకూడా భారత దేశానికి వస్తుంది!

* * *

సరే! నైకిస్టుల గొడవ అలా వుందనుకోండి. గతవారం ఈ మహానగరంలో ప్రజాస్వామ్య నిర్వహణలమీద మామూలు మోతాదుకు మించిన తీవ్రన భర్తనలే జరిగినవి. రాజకీయ, ఆర్థిక, సామ్యవాద, పార్లమెంటరీ సంబంధమైన ప్రజాస్వామ్య విధానాలపై విపుల చర్చలు కొనసాగినది. ఈ చర్చలలో పాల్గొన్న ప్రతివ్యక్తి తనదొక్కొక్క ఒక్కటే సబబయినదే ధోరణిలో వ్యవహరించాడు.

అధికవ్యవహారాలను పరామర్శిస్తూ కొందరు కలగావులకపు అధిక వ్యవస్థ (మిశ్రమ అధిక వ్యవస్థకు మారు పేరు) ప్రయోజనాల ప్రసక్తి తీసుకువచ్చారు. స్వేచ్ఛా వ్యాపారమున్నది లూజు పడిన 19వ శతాబ్దపువిధానమని వీరు ఖండించారు. కాంతి భేదరీల రక్షణ విషయంలో మాత్రం 'స్వేచ్ఛావర్తన' వుండడమే ఉదాత్త ప్రజాస్వామ్యానికి ఉత్తమ లక్షణమని వాదించారు.

బర్మా ప్రధాని ఉను ఇక్కడ ఈ మధ్య ప్రసంగిస్తూ, కాంతిభేదరీల రక్షణ విషయంలో ప్రభుత్వం ఘోర మైన తప్పిదం చేసిందిన్నాడు. "వెద్ద ఉప్పెలలా వచ్చిన తిరుగుబాటు కొంత సమసిపోగానే ఆ సమస్యను సమగ్రంగా సంపూర్ణంగా అప్పటి కప్పడేవరివ్వరించివేయకుండా ప్రభుత్వం తనదొప్పని సమాజాభ్యుదయసమస్యలమీదకి, అభివృద్ధిపథకాలమీదకి మళ్ళించివేసింది. దీనిఫలితం ఏమిటంటే ప్రభుత్వం రెంటికీ చేసిన శ్రమలూ అయింది. ఇటు అభివృద్ధి పథకాల అవరణలోనూ విఫలమైంది; అటు కాంతిభేదరీల రక్షణ విషయంలోనూ విఫలమైంది. వ్యవసాయ విస్తరణ కార్యక్రమం తా వెనుకబడిపోయింది. భూమిని జారి పరంచేసే కార్యకలాపం తా దెబ్బతిని పోయింది. పరిస్థితి అంతా నీళ్ళ విరచినాల్తో బాధపడుతున్న రోగికి బలవంతాన బలవర్తక ఔషధాలు పోసినట్లయింది," అని కూడా ఉను అన్నాడు.

ఇక్కడ మనపరిస్థితి అందుకు భిన్నంగా ఏమి లేదెమిటి? విరచినాల్తోగికి బలవర్తక ఔషధాలను గుప్పిస్తున్నట్లే కనిపిస్తుంది.

* * *
కేంద్ర పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ సప్రమవారిక రిపోర్ట్ లో ఈ విధంగా ప్రకటించింది:

"కమిషన్ జరిపిన ప్రాతిపదికలలో అభ్యర్థులు సమాధానాలు వ్రాసిన తీరు అతి నిరుత్సాహంగా వున్నదని పరీక్షకులు వ్యాఖ్యానించారు. మొత్తంమీద విద్యార్థులు ఏ విషయంలోనూ గ్రాహ్యకేంద్రీ ప్రదర్శించలేక పోతున్నారు. ప్రశ్నలకు వారు వ్రాసిన సమాధానాలను చదువుతూంటే, విషయాన్ని యుక్తమైన పెట్టుకోవడం అమాంతం చీకటి పట్టే కనిపిస్తుంది. గ్రాహ్యకేంద్రీ పూజ్యమనే విషయం ఇంటర్ వ్యూలలో మరీ ప్రశ్నలకు లంగా కనిపిస్తుంది.

ఇండియన్ అడ్మినిస్ట్రేటివ్ సర్వీస్ కు, పోలీస్ సర్వీస్ కు, ఫారిన్ సర్వీస్ కు ఇతర వెంట్రాఫ్ సర్వీసులకు జరిగే సమిష్టి పరీక్షలకు ఉత్సాహం, తెలివితేటలు, మంచి కర్మస్సు కలిగి మెరికలలాంటి యువకులే అనేకమంది కన్పిస్తున్నారు. ఏ ఆరువేలమంది పరీక్షలకు హాజరైతే వారిలో బహు కొద్దిమందిని (కొన్ని

వేల వురి ఆంగ్లముహూర్తవాదు ఈ నెల 14వ తేదీన సమ్మానించిన సందర్భంలో ఆంగ్ల ప్రజాకావసర సేవకు శ్రీ అయ్యవేదర కాశ్యోరరావు, మద్రాసు రాష్ట్రంలో తెలుగును రెండవ రాష్ట్రభాషగా గుర్తించాలని ఉద్ఘాటించారు.

వందలు) మాత్రమే ఉద్యోగాలకు తీసుకోవడం జరుగుతున్నది. మరికొన్ని ఉద్యోగాలకు సిద్ధపడుతున్నారైనవారిని ఎన్నుకోవలసి వచ్చినప్పుడు పరిస్థితి అమిత ఆకాంక్షం కలిగిస్తున్నది. ప్రాత పరీక్షలలో మంచి మార్కులు వచ్చి వెనకవారి వశేకమందిని తీరదార్థ్యత పరీక్షలలోనూ, నెలకెన్ వోర్డు జరిపే ఇంటర్ వ్యూలలోనూ నిరాకరించబడినవస్తున్నది. ఈ వ్యవహారంమనవిద్యావేర్తలకు ఒక విషమపరీక్షలుంటేదనే చెప్పాలి. దీనికంతకూ ప్రస్తుత విద్యావిధానంలో వున్న లోపాలే కారణమని చెప్పవలసివస్తున్నది. క్రింది తరగతిలోనుంచి వైదికగతిలో వేయడానికి అనుసరించే పద్ధతులు, క్రమశిక్షణ, మొదలైన అంశాల ప్రభావం విద్యాప్రమాణ స్థాయిమీద తప్పక వుంటుంది. అందుచేత ప్రస్తుత విద్యావిధానం విద్యార్థుల మిడి వికాసానికి, కలప్రతిభావ్యుత్పత్తుల అభివృద్ధికి ఎంతవరకు దోహద మిస్తున్నదో జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. మన పాఠశాలలు, కళాశాలలు అనుసరించే విద్యావిధానం ఇందుకు తోడ్పడవంతకాలం ఉద్యోగాలకు వీరిని ఎన్నుకోవడంలో 'పర్వవాలిటి పెన్సు' వుండక తప్పదు."

విద్యాసమస్యపై ఇప్పటికీ అనేక సంతకృతాలనుంచి తర్క ధర్మలు పొగుకువా ప్రయోజనంలేక పోతున్నది. అయితే కేంద్ర విద్యాకాఖ మాత్రం ఇంకొంతై కలుడంలే... అన్నట్లుగా విస్తరిస్తున్నది. ఈ కాఖ ఉద్యోగుల సంఖ్య తీవ్రంగా చూస్తే మూడో స్థావాన్ని,

పార్లమెంటుకు లోపలా, వెలుపలా జరి ప్రచారదృష్టా చూస్తే ప్రథమ స్థావాన్ని ఆక్రమిస్తున్నది. అయినా దేశంలో విద్యా విధాన స్థాయి మాత్రం ఆ యెడకొయెడు దిగజారిపోతున్నది. విరక్త రాశ్యత పెరిగి పోతున్నది. విద్యా ప్రమాణాలు అవశ్యం పెంపొందాలని మన అగ్రనాయకులు వీలై వస్తుండల్లా విజృంభించిన విజృంభణ చేస్తూనే వున్నాడు. ఎప్పటికప్పుడు యువజన శిశురాలను, విద్యార్థి ఉత్సవాలను, క్రమశిక్షణోత్సవాలను యధావిధిగా జరుపుకుంటూనే వున్నాము. అయినా పరిస్థితి మాత్రం ఎక్కడ వేసిన గొంగడి అక్కడే... అన్నట్లున్నది.

* * *
ఆలండియా మెడికల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ గొడవ నుల్లీ చార్లెస్ కెక్కింది. దీనిలో కర్నూల్ అయ్యర్, కర్నూల్ రావు గార్లను కేంద్ర, వైద్య కేంద్ర, అధ్యాపకులుగా నియమించడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం తన సుముఖతను తెలియజేసింది. ఈ ఇన్ స్టిట్యూట్ పాలక వర్గానికి క్రిమతి రాజకమారి అమృతకార్ అధ్యక్షుడి. తమిళ న్యకంత్రి సంస్థానీ, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సలహా ఇచ్చే అధికారం కూడా లేదనీ, అందుచేత దాని అంతరంగిక పరిపాలనా వ్యవహారాలలో ప్రభుత్వం ప్రమేయం పెట్టకోకూడదనీ క్రిమతి అమృతకార్ వాదన. ప్రభుత్వానికి అధికారం వుండాలేదా అనే సమస్యను తేల్చివేసే సమయం ఆసన్నం కావోతున్నది. ప్రభుత్వం ఈ ఇన్ స్టిట్యూట్ కు సారీనా ధనసహాయం చేస్తున్నది. అమృతకార్ వాదన ప్రకారం ప్రభుత్వం సహాయం చేయడం కూడా సంస్థ న్యకంత్రి ప్రతిపత్తిని భంగపరచడమే కావాలి. ధన సహాయం నిలిపివేసే ప్రతిపాదనను ప్రభుత్వం పరిశీలిస్తున్నది.

ఈ ఇన్ స్టిట్యూట్ కు సొంత ఆస్పత్రి అంటూ లేకపోయినప్పటికీ దాదాపు 50 మంది విద్యార్థులను చేర్చుకున్నది. వైద్య విద్యాబోధన నిమిత్తం ఇప్పటి వరకూ సబ్ డర్గ్ ఆస్పత్రిని ఉపయోగించుకుంటున్నది. ఈ ఆస్పత్రికి, అమృతకార్ ఇన్ స్టిట్యూట్ కు ఏ విధమైన ఇతర సంబంధం లేనందువల్ల ఆస్పత్రిపాలకులు ఇన్ స్టిట్యూట్ తో సహకరించడానికి ఇక నిరాకరించినా నిరాకరించవచ్చు. ముందు ముందు, ఏ పరిణామాలు ఉత్పన్నమవుతవిో చూడాలి.

(47-వ పేజీ చూడండి)

జంట రేడియోలు

పాత్రలు:-

మధు-కాలేజీ లెక్చరరు.
పద్మ-మధుభార్య, లాయరు.
రంగమృ-పనిమనిషి.
చెంకన్న-నౌకరు.
[సమయం...రాత్రి 8 గంటలు. స్థలం...
మధుకొపురముంటున్న చాలా.
ఒక ప్రక్క మీంది సంగీతం, వేరొక
ప్రక్క ఏదోనాటికలాని కొన్ని మాటలు
గందరగోళంగా విసపడుతుంటాయి.]
పద్మ-[సౌమ్యంగా] ఇదిగో ఏమండీ...
మధు-
పద్మ-(రెటింపుస్వరంతో) మిమ్మల్నే...
మధు-
పద్మ-(చిరాగ్గా) మిమ్మల్నేనండీ పలకరేం.

మధు-(ప్రకారంగా) ఆ ఏమిటి...
పద్మ-కాస్త రేడియో తగ్గించి పెట్టకూడదుటండీ...

మధు-ఏమిటి...అన్నావు...
పద్మ-ఆ రేడియో ... మీది ... కాస్త
తగ్గించి పెట్టుకోమని...

మధు-అహ...అలాగా...నువ్వే తగ్గించి
పెట్టుకోకూడదూ...

పద్మ-అదేమిటండీ...నే పెట్టింది అసలు
మీకు విసపడుతోందా...అంతో అబద్ధాలే
కానీ.

మధు-ఇదిగో పద్మా! నిజంగా నేను
చాలా స్లోగా పెట్టాను. కావలసే వచ్చి
చూడు.

పద్మ-అబ్బ! ఏంచమత్కారం మనుష్యు
లండి మీరు! అయితే నేనే నా రేడియో
బాల్బ్యామ్ హెచ్చుగా పెట్టినట్లారా?

మధు-ఏమో నీకే తెలియాలి...

పద్మ-(కోపంగా) అవును. మరి కాదు!

కావలసే వచ్చిచూడండి. మీకే తెలుస్తుంది.

మధు-ఇదిగో పద్మా! ఇలా చూడు...

పద్మ-ఏమిటి...చెప్పండి.

మధు: (చిలిపిగా) పోనీ నేను ఎలాగో
నా రేడియో పెట్టాను గనుక తమరు
మీ రేడియో తీసేయ్యకూడదూ...

పద్మ: ఏమిటే! నేను నా రేడియో ఆపు
చేయ్యాలనా. అలా పిలువేదు, ఎందుకాపు
చెయ్యాలి? మీరే మీ రేడియో ఆపుచేసేసి

వచ్చి యిక్కడ కూర్చుని నోయిగా
ఈనాటికే విసండి. ఎంతోబాగుంది.

మధు: (నవ్వుతూ) అట్టే అలా పిలు
లేదు. నేనేం తక్కువ తిన్నావా! ఏమైనా
సరే, నా రేడియో కట్టేయ్యను. ఈ రోజు
బుధవారం కూడాను. మంచిమంచి పిండి
రికార్డులు వస్తున్నాయి. పోగొట్టు
కుంటావా? నీకుకూడా విహలని వుంటే
చెప్ప. మరింతగట్టిగా పెట్టాను.

పద్మ: (చిలిపిగా) ఆ, మరి! మీరేం
గట్టిగా పెట్టనక్కరలేదు. ఇప్పుడు ఎలాగో
పెట్టేదాగా పెద్ద కాఫీహాట్లలో పెట్టి
వట్టు. ఎవరేనా దారంట పోయేవాళ్ళు ఇది
నిజంగా ఏ కాఫీహాట్లలో అనుకుని వస్తారు
కూడాను. అప్రతిష్ట...

తంగిరాల రామలక్ష్మి

మధు: వస్తే రానీ. పోయిందేముంది.
ప్లాస్టులోవుండిగా కాఫీ. పోదువుగానీ...

పద్మ: బాగానేవుంది వరస. ఏమిటి
అర్ధరాత్రి ఈ చెబ్బలాట.

మధు: అప్పుడే అర్ధరాత్రియిందన్న
మాట. అబ్బ! మరిఇంకా ఈ ప్రాగ్రాము
ఎందుకవలెదో!

పద్మ: అంతేగానీ, మీరు మాత్రం
రేడియో తగ్గించి పెట్టుకోవన్న మాట.

మధు: అలా ఎన్నటికీ జరగదు. జరగ
బోదు. కావలసే నీవుకూడా నీరేడియోని
మరింత గట్టిగా పెట్టుకోవచ్చును.

పద్మ: సరే అలాగేలేండి (పద్మ కనికాదీ
రేడియో పూర్తి బాల్బ్యామ్ పెట్టేసింది.)

(నవ్వుతూ) ఎలావుంది యిప్పుడు?...

మధు: ఏయేపద్మా! ఏమిటి నీ అలరి?
ఎవరేనా ఏమనుకుంటారు? ఇదో దయ్యాల
కోపం, ఈ యింట్లో వున్న వ్యక్తులు
దయ్యాల అనుకోరా...?

పద్మ: అనుకోనివ్వండి. మనం అంత
కన్నా తక్కువనా!

మధు:

పద్మ: (చివరికి ఓడిపోయి) ఇదిగో నేను
కూడ బాల్బ్యామ్ తగ్గిస్తున్నాను కానీ మీరు
కూడ తగ్గించి పెట్టుకోండి పుణ్యంవుంటుంది.

మధు: రైట్ అలా దారికిరండి. అంతే
గాని మీరు స్లోగా పెట్టుకోండి, నేను
హెచ్చుగా పెట్టుకుంటాను, అంటే పూరు
కుంటావా?

పద్మ:

మధు: ఇదిగో పద్మా...

పద్మ:

మధు: ...నిన్నే...

పద్మ:

మధు: ... (చిరాగ్గా) నిన్నే...పలకవేం?

పద్మ: (కాంతంగా) ఆ ఏమిటి?

మధు: రేడియో కట్టేసి కాస్తేపు యిలా
రా?...మాట.

పద్మ: నేను రాలేను. అంతగా అవసర
మయితే మీ రేడియో కట్టేసుకుని యిటు
రండి.

మధు: ...అదికాదు. మంచిమాట...

పద్మ: అబ్బ! ఏమిటో చెబుదురా,
నన్ను విసిగించక...

మధు: (నవ్వుతూ) ఆరేడియో కట్టేసిరా.
చెబుతాను.

పద్మ: అట్టే! మరేంఫరవాలేదు చెప్పండి.

మధు: ఇదిగో నవ్వు కోపం లేచుకో
వంటే ఒకమాట చెబుతాను. వింటావా?

పద్మ: ముందు చెప్పండి. తర్వాత ఆలో
చిద్దాం.

మధు: చూరేం లేదుగానీ ... నీ రేడియో
అమ్మయిరాదూ...

పద్మ: ఏమిటి? నా రేడియోనా? ఏం!
ఎందుకమ్మయింది? ... అది మీకోం అడ్డు
వచ్చింది?

మధు: అట్టే మరేంలేదు. రెండు రేడి
యోలు ఎందుకు ఒకయింట్లో, అందులో
ఒకగదిలో. అందుకని ఒకటి అమ్మయిందామని
అలా అన్నాను.

పద్మ: అయితే మీ రేడియోనే అమ్మ
యిండి. నా రేడియోయే ఎందుకమ్మయింది?
ఇది సాంతసామ్యులతో కొనుక్కున్నది.

మధు: అది నిజమేలేపద్మా! నీది కాస్త
ఖరీదు తక్కువదికదా! అది గాకపోయినా
ఆకారంకూడా అట్టే బాగాలేదు. పైగా
చిన్నదికూడాను. అందుకని అమ్మయిందా
అన్నాను. అంతే మరోపుద్బోధం ఏమీలేదు
లేకునా!...

పద్మ: అవును. మీ రేడియో మహా

అందంగా వుండిలేండి. అయినా మీది మీ స్నేహితుడిచ్చిన బహుమానం. ఏమీ కష్టపడనక్కరలేకుండా వచ్చింది కనుక అమ్మేటి ఆడబ్బుతో ఏదయినా మరోటి కొనండి.

మధు : నీ లాయరుషలుహోయి కోర్టులో చెబితే చెప్పావు కాని - యింటిదగ్గర అందులోను నాదగ్గర పనికిరావుపద్యా...

పద్య : మహా మీ లెక్కరు కాదేజీలో ఇ సే యిచ్చేరుకాని నాదగ్గర యివ్వకండి. అయితే యింతకీ ఏమంటారు? నారేడియో అమ్మేయి మంటారు. అంతేనా! అయితే వినండి. అలా ఎన్నటికీ జరగదు. జరగబోదు. ఇక మీతో వాదన అనవసరం. నేనోయి పడుక్కుంటున్నా. నిద్రప సే మీరుకుడ ఆరైటు ఆర్పి తలుపేసి పడుకోండి.

(పద్య గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా గదిలోకి పోయి తలుపు వేసుకుంది.)

మధు-పద్యా...యిదుగో మాట...అబ్బ! చీటికి మాటికీ ఈవిడగారి కోపం ప్రాణం తీసేస్తోంది. పోనీ! తన రేడియోయే అమ్మేస్తే నిజమే! మూర్తి ఎలాగు రేడియో కొనాలన్నాడుగా! రే ప్రార్థుట చాడికి పంపిస్తే సరి.....(ఆవలించి) అబ్బ! నిద్ర మంచుకొన్నాంది.

(గదిలోకిపోయి తలుపేసిపడుకుంటాడు.)

* * *

[మ ర్నా డు]

మధు-పద్యా.....

పద్య-ఏం.

మధు-రాత్రి సరిగా నిద్రపటలేదా జేవి గారికి, కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. అయినా ఒంటరిగా అలా కోపగించి పడుకుంటే మాత్రం నిద్రపడుతుండా! నాకు తెలీదూ...

పద్య-తమకి మాత్రం కళ్ళు ఎర్రబడలేదా ఏమిటి? ఘరి తమరి మాటేమిటి.

మధు-పోనీలే. అయితేదో-అయిపోయిందిలేగాని ఈ రోజుకి కోర్టు మా నేనీ పోయిగా పడుకో....

పద్య-అలాగే. తమరి ఆజ్ఞ.

మధు-అది సరేగాని. పద్యా! కాస్త తొందరగా కాఫీ కాచి యిలా యివ్వు.

అర్థంటుగా ఒక పనిమీద వెళ్ళాలి.

పద్య-ఇంత ప్రార్థుటే ఎక్కడికి కండి?

మధు-అలా అడుగకూడదు తెలుసా!

పద్య-ఓహో! సరే యిదిగో...

మధు-నేఅలా పోయివస్తాగాని, తలుపేసుకో...(వెళ్ళి పోతాడు.)

పద్య-ఒసేయి రంగీ...ఈ రేడియో, ఈ చీటి విమలమృగానికి యివ్వు. ఏం. జాగ్రత్త! రంగీ-అలాగే నండిమ్మా.

పద్య-హమ్మయ్య! యిక ఆ య న తో ఎలాంటి పేచీలు వుండవు, బాబూ!

(కొంతసేపైన తరవాత మధు తిరిగివచ్చి)

ఆంధ్ర - వారపత్రిక

మధు-వెంకన్నా...ఇదిగోరా రేడియో ఈ గదిలో వుందిగాని జాగ్రత్తగా తీసికళ్ళు మళ్ళీ రెండు రోజుల్లో యిచ్చేయ్యాలని మీ అయ్యగారితో చెప్పి నుమా....

వెంకన్న - అలాగేరెండి ... వస్తానండి బాబూ...(వెళ్ళిపోతాడు.)

మధు - పద్యా! ఈ రెండు రోజులు నీ రేడియో పెట్టుకోవటానికి సర్మిషన్ కానాలి. నారేడియో నా ప్రండు ఒక రెండురోజులు కానాలంటే యిచ్చాను. సర్మిషన్ యిస్తావా.....ఆరే! రేడియో యేదీ!...

పద్య - ఆ...నారేడియో నిన్న మీతో వాదనజేసుకుని గట్టిగా పెట్టిన కారణంగా పాడయి రిపేరుకి వెళ్ళింది.

మధు - అలాగా...బాగానే వుంది.

[2 రోజులు తరువాత]

మధు - పద్యా! రేడియో ఏమి వు లో ఇచ్చావు రిపేరుకి. రెండు రోజుల యి పోయింది. ఇంకా తీసుకురాలేదే?

పద్య - ఏమానంది. ఈ పాటికి బాగ యిపోయే వుంటుంది, కాని తీసుకు రావడా నికి బద్దకించి వూరుకున్నాను. రేపో నిప్పుడో వెళ్ళి తెచ్చుకోవాలి...అది సరేగాని మీ ప్రెండు రేడియో యిక యిచ్చేటటుగా లేదే మిటి?

మధు - పద్యా! నువ్వు నిజంగా అమా యకురాలిని తెలుసా!

పద్య - ఏం?.....

మధు - నేను నారేడియోని నా ప్రండుకి (48-వ పేజీ చూడండి)

మీ దగ్గుయొక్క
కారణము నిద్రులము
చేయండి

సిరోలిన్
వాడండి

కుటుంబములో
అందరూ వాడగనిన
కొవరము

సిరోలిన్ మీ దగ్గును ఆపుటయే కాక దగ్గును కరిగించే అపాయకరమైన క్రిమిలను కూడ విచ్ఛేదముగా నాశనము చేయును.

VT. 4933

సా ర్ డి స్త్రీ బ్యూటర్లు, వాల్టాన్ రిమిడియం.

సమీక్ష

త్రిప్పదు మధ్యానం పన్నెండు గంటలవుతుంది. జానకిరామయ్య పెద్ద బజారునే జరిచి వెళుతున్నాడు. అది భాద్రపద మాసం. వానలు కురిసినప్పుడు కురిసినా, ఆవాళ ఎండ చురుగ్గా కాస్తున్నది. బజారు అటూ యిటూ రెండుపక్కలా దుకాణాలు. కొన్ని దుకాణాలు తలపులుమాసి భోజనానికి వెళ్ళారు. కొన్ని దుకాణాలు తీసి వున్నవి. జానకిరామయ్య అట్లా నడుస్తూ “ఓరి! వీడి తన్నాదియ్య! మళ్ళా కొట్టు పెట్టాడే!” అనుకున్నాడు. ఆకొట్టు ఆసామి అమగ్గి తనపని అయిపోయిందంటూ బాకీ దార్లకు రూపాయికి పాతలాలిచ్చి కొన్నాళ్ళ కొట్టు కట్టిచేసి మళ్ళా జోరుగా వ్యాపారం చేస్తున్నాడు.

జానకిరామయ్య పక్కవీధి మలుపు తిరిగాడు. ఆ మొత్తపున్న గడియారాల షాపులో యెకో ఘుర్ర పడుతున్నారు. జానకిరామయ్య తలవంచుకుని నడిచి పోతున్నాడు. అవీధిలో షాపులేమీలేవు. అన్నీ కాపురం చేసేయిళ్ళు. ఇళ్ళమందు బిచ్చగాళ్ళు తినగా మిగిలిన మాడోమక్కొక్కెయ్యముని గొలిపెడుతున్నారు. జానకిరామయ్య ఆగ్రే మలుపు తిరిగి కోనేటి వీధి నే నడుస్తున్నాడు.

అది పెద్దకోనేరు. బజారును ఆనుకొని వున్నది. అట్లా వెళుతున్న జానకిరామయ్యకు అకలిని వైపునంచి “మనిషి పడ్డది! మనిషి పడ్డది!” అని హా హా కా రాలు వివరాగా చప్పున ప్రక్కగా రెండడుగులు వేసి కొనేరుకేసి చూశాడు. ఎవరో స్త్రీ నీటిలో పడి మునకలు వేస్తున్నది. అది చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన త్రేత్రం. కొండమీద పానకాల స్వామిని దర్శించుకోడానికి ప్రతి కోణా యొక్క డెక్కడనుండో యాత్రికులు వస్తూవుంటారు. వచ్చిన యాత్రికులు వేళా పోళా అనేది లేకుండా యెప్పుడు పడితే అప్పుడు ఆకోనేట్లో స్నానాలు చేస్తూ వుంటారు. అప్పుడు జానకిరామయ్య వెనకొముందూ చూడకుండా గబగబా కొన్ని మెట్లుదిగి చొక్కా వుత్తరియం అక్కడ పడిచేసి, అందులో నిర్మించిన అంజనేయ స్వామి గుడిమీద నుంచి ఆ మాంఠంగా నీటిలో వురికి ఆస్త్రీని వొడుగు చేర్చాడు. ఇంతలో వీధి నే అటువెళ్ళేవాళ్ళు, ఇటు

వెళ్ళేవాళ్ళు అక్కడ చేరుకున్నారు. ఒడ్డుకు చేర్చిన స్త్రీని మెట్లు మీద పడుకోపెట్టారు. పడ్డవెంటనే తియ్యడం వల్ల ఆ స్త్రీ నీళ్ళేక్కువ తాగలేదు. ఉపచారాలు చెయ్యగా కళ్ళువిప్పి చూసింది. జానకిరామయ్య సంతోషానికి మేరలేదు. ఒకప్రాణి తనచేత రక్షింపబడ్డందుకు జానకిరామయ్య హృదయం ఆనందంతో నిండిపోయింది. అక్కడవున్న వాళ్ళంతా జానకిరామయ్య సాహసాన్ని మెచ్చుకున్నారు. ఇంకా కొంతసేపటికి ఆస్త్రీలేచి కూర్చుంది. “వీరారమ్మాయి మీదికి?” అని అడిగాడు జానకిరామయ్య.

“నరసరావుచేట” అన్నదిహీనస్వరంతో. ఆ అమ్మాయి, ఆయాస పడుతూ, సరిగా మాట్లాడలేక పోతున్నది. అక్కడవున్న

అందేనారాయణస్వామి

వాళ్ళు కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగినా చెప్పలేక పోయింది. చూస్తే ఆ అమ్మాయి సాయం త్రానికిగాని సరిగా లేరుకునేట్లు కనబడలేదు. అప్పుడు జానకిరామయ్య “ఇది పరస్థలం, యిక్కడ నీకెవరమ్మా? మాయింటికి వెడదాం” రమ్మని ఆ అమ్మాయిని బండి మాట్లాడి యొక్కించుకుని తన యింటికి తీసుకెళ్ళాడు.

బాకీటిమందు బండి నిల్పింది. ఆ అమ్మాయి బండిదిగి జానకిరామయ్య వెనకాలే యింట్లోకి మెల్లిగా అడుగులు వేస్తూ న్నది. అది పెంకుటి యిల్లు. ముందు వసారా. యింటి ముందు వున్న తాటాకు పందిరికి పన్నబాజలచెట్టు అల్లుకుంటున్నది. వసారాలో జానకిరామయ్య భార్య జయలక్ష్మి తీరిగ్గాకూర్చుని నూదిలో బట్టలు కుడుతున్నది. జానకిరామయ్య ఆ అమ్మాయిని వసారాలోకి తీసుకెళ్ళి భార్యతో ఇవాళ “యీ అమ్మాయి చచ్చి బతికింది! కాలజారి కోనేట్లో పడి పోయింది. యింకా కాస్త ఆలస్యం అయితే దక్కేదికాదు. అద్దప్పవంతురాలు. వెంటనే దూకే నైకి తీరాను” అని చెప్పాడు.

జయలక్ష్మి బారిగా “అయ్యో! పాపం!”

అన్నది. జానకిరామయ్య దగ్గరగా ఆ అమ్మాయి నీరసంగా నిలబడి వుంది. ఆ అమ్మాయిని యొక్కడో చూసినట్లు వుండడం వల్ల జయలక్ష్మి ఆ అమ్మాయికేసి పరకాయం పుగా చూస్తున్నది. కాసేపట్లో ఆమె కళ్ళు మెరిసినవి. “మీ అమ్మచేరు దుక్కెణి కదు అమ్మాయి?” అని అడిగింది.

“ఊరి” అన్నది నీరసంగా ఆ అమ్మాయి.

“నువ్వే నా తల్లి! యివాళ నీకు యెంత గణం తప్పింది! మీ అమ్మవాళ్ళు ఏ వ్రాళ్ళో వుంటున్నారు?” అని అడిగింది జయలక్ష్మి.

“నరసరావుచేటలా”

“అట్లాగా! నూపుట్టిలు తాడికొండ. మీరు తాడికొండలో వుంటున్నప్పుడు మీ అమ్మకూ నాకూ యెంతో స్నేహం. నువ్వు మీ అమ్మ కలసి మావాళ్ళ యింటికి యెన్నో సారు వచ్చారు! నన్ను మర్చిపొయ్యావా? నీ చేరు ఇందిర కదు?” అని అడిగింది.

ఆ అమ్మాయి ముక్త సరిగా “ఊరి” అన్నది.

“మీరు అక్కడినించి వెళ్ళిపోయ్యాక లేదుగాని అదివరకు మీ అమ్మకూ నాకూ యెంతో స్నేహం. మీ అమ్మ ‘మా ఇందిరకు పెళ్ళి చెయ్యాలి. నుంచి సమృంధాలు దొరకడంలేదని యెప్పుడూ నీ సంగతే చెబుతూ వుండేది. నీ పెళ్ళి ప్రయత్నాలు జరుగుతూ వుండగానే మీనాన్నకు అక్కడి నుంచి బదిలీయింది — పాపం! బిడ్డ మాట్లాడలేకుండా వుంది! నీటిలో పడ్డది వల్ల ప్రాణం యెంత దిమ్మరపోయిందో!” అంటూ జయలక్ష్మి ఆ అమ్మాయిని యింట్లోకి తీసుకెళ్ళి తన వీర యిచ్చి కంటిమీద వున్న రుడిబొండు విడిపించి అక్కడనే నుంచం వాల్చి “పడుకో అమ్మా! యెంత పైనారానా, పడిపోయ్యావో!” అనగా ఆ అమ్మాయి నుంచంమీద పడుకున్నది.

“అయితే అమ్మా! నువ్వు వస్తున్నది అత చారింటి దగ్గర్నించా? పుట్టింటి దగ్గర్నించా?” అని అడిగింది.

“పుట్టింటి దగ్గర్నించి”

“అయితే నీ వెంట మీ అమ్మగానీ, బంధువులుగాని యెవరూ రాలేదా?” అని అడిగింది.

“ఊహా!”

“అట్లయితే మీ అమ్మ యిరుగుపొరుగు వాళ్ళు వస్తూవుంటే జరిచేసి పంపిందన్న మాట! యిదేం చోద్యమమ్మా! వెంట పంపిన వాళ్ళు యెంత బాగ్రతగా వుండాలి వదిలి పెట్టి పూరుకోడమేనా! అసలే కోనేరు మెట్లు పాచిపట్టి వుంటవి, పూరికినే కాలు జారుతుంది” అంటూ ఆ అమ్మాయికి బిడ్డ కంటే యినుమిక్కిరిగా వుపచారం చెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. అదంతా చూస్తున్న జానకిరామయ్య అనుకొని ఆ బాంధవ్యానికి

అనందపడిపోయాడు. జయలక్ష్మి ఆ అమ్మాయికి వేడివేడి జావకాచి యివ్వడంవల్ల కాస్త కునుకుపటగా, వసారాలోకి వచ్చి ఆ అమ్మాయిని గురించే తలపోసుకుంటూ తాను వదిలివెళ్ళిన కుట్టుపని పూర్తిచెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. జానకిరామయ్యవసారాలో భార్యపక్కగా మంచం వేసుకుని నడుం వాల్చాడు.

ఇంతలో పోస్టవాను వచ్చి పుత్తె రం యిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. జానకి రామయ్య చూసుకోగా అది దుగ్గిరాలనించి కూతురు వ్రాసినది. ఏ దో తొందరలోవుండే వ్రాసి నట్లుగావుంది. రెండుమాటలు వున్నవి.

“పియమైన నాయనగారికి, నమస్కార ములు

నా సవతి చనిపోయింది. అందువల్ల మాకు కొన్ని చిక్కులు యేర్పడ్డవి. ఆయనగారు కుప్పకూలి కూర్చున్నారు. ఈ పుత్తెరం చూసిన తక్షణం నీవు రావలెను.

ఇట్లు,
సుశీల.”

ఉత్తరం చదువుతుంటే జయలక్ష్మి “యెక్కడినండీ ఆ పుత్తెరం?” అని అడిగింది. జానకిరామయ్య “అమ్మాయి వ్రాసింది.” అని భార్యకు పుత్తెరం చదివి వినిపించి, “చస్తేయేమో! ఇంకా కుప్పకూలి కూర్చోడం దీనికో! చిక్కులు కలిగినవని వ్రాసింది ఏమిటో ఆ చిక్కులు?” అన్నాడు.

“వెళ్ళిరాండి అదేమిటో తెలుసుంది. బిడ్డ నీళ్ళుపోసుకుందని యెప్పుడు తీసుకురావాలన్నా పడడమేలేదు.” అన్నది.

అప్పుడు మూడుగంటలపుకుంది. మంగళ గిరినించి దుగ్గిరాలకు రెండుగంటల ప్రయాణం. నాలుగు గంటలకు బండివుంది. మంగళ గిరి పేరును లోయెక్కిలే చుట్టూతిరిగి పోవాలి. దాపులావున్న పెద్ద వడ్డపూడిలో రైల్వేకి సులభంగా చేరవచ్చు. అక్కడ నుంచి అటువైపు వెళ్ళేవాళ్ళంతా ఆమారానే ఇళ్ళేతరు. అక్కడ వడ్డపూడికి ప్రతిబండికీ జల్కాలు సిద్ధంగావుంటవి. జానకిరామయ్య చొక్కా పుత్తెరియం వేసుకొని బయలుదేరి వడ్డపూడిమీదగా దుగ్గిరాల చేరుకొన్నాడు. స్వేచ్ఛనుంచి కూతురుగారి యిలు చేరుకునే సరికి సందపండింది. జానకిరామయ్య లోనికి వెళ్ళిచూస్తే హలో యెవరూలేరు. అల్లుడు ఆవులో వుండేయగం చెప్పన్నాడు. రెండు వందలబీతం, హలో కుర్చీలు ఖాళీగావున్నవి. సరాసరి వంటగదిలోకి వెళ్ళాడు. కూతురు అక్కడ యేదో పనిచేస్తున్నది. వచ్చిన తండ్రినిచూసి “వచ్చావా నాన్నా!” అంటూ కుర్చీ తెచ్చివేసింది. అతడు కూర్చున్నాడు. సుశీలముఖం యెన్నాళ్ళనాడో అన్నంతిన్నట్లు వాడిపోయివున్నది. “ఏమిటమ్మా అర్థంబుగా రమ్మని రాశావు?” అన్నాడు.

సుశీల ఆవేదనగా “ఆవు ను నాన్నా! యెంతయిది జరిగింది! నా సవతి చనిపోయింది. అసలే వాళ్ళింకా, వీళ్ళింకా సరిపడదాయ్. పుట్టింటివాళ్ళు మా పిల్లను మాకు చూపించమని మాయంటిమీదకు వచ్చారు. పెద్దరగడ జరిగింది. ఈయనగారు కుప్పకూలి కూర్చున్నారు.” అని చెప్పింది.

“మీ సవతి పుట్టింటివద్దనే వుంటున్నదిగా! ఇక్కడికి యెట్లావచ్చింది?” అని అడిగాడు.

“దారాపు నెలరోజులక్రిందట ఒకనాటి వుదయం నాసవతి కూలివాడిచేత బ్రంకు పెట్టే మాయించుకుని లోపలకు వచ్చింది. అప్పుడు వారు యింటివద్దేరు. ఆ ఫీసుకు వెళ్ళారు. ఆమె లోనికివచ్చి కూలివాడికి డబ్బుయిచ్చి పంపి యెంతో స్వతంత్రం వున్న యిల్లులాగా పెరట్లోకివెళ్ళి తానే చెంబుగో నీళ్ళుముంచుకుని కాళ్ళు కడుక్కుని నేనువున్న వంటగదిలోకి వచ్చింది. అప్పటికి ఆమె యెవరో నాకు తెలియదు”

జానకిరామయ్య అడ్డువచ్చి “మనకేం తెలుసు? ఎప్పుడన్నా వాళ్ళముఖం ఎరుగున్నాంగనకనా!” అన్నాడు సుశీల చెప్పకుపోతున్నది. “అప్పుడు ఎవరాయా చుటం అని తెల్లపోయి ఆమెకేసి చూస్తుంటే ఆమె నన్ను పలకరించి ఘోనా అని చెప్పింది. అప్పుడు నేను కూర్చో అక్కా అని కుర్చీ వేశాను. ఆమె కూర్చోలేదు. చిరపరిచుతులతో మాట్లాడినట్లు ‘చెల్లీ! పుట్టింటివద్ద వుంటే ఆడదానికి యెం గౌరవం? అంతా లేలిగా మాట్లాడుతారు. ఆఖరకు పుట్టింటి వాళ్ళకు గూడా చెక్కినమైపోతాం! యెక్కడ పడ్డామా అక్కడే దేవులాడుకోవాలి’ అంది. ‘ఏజమే అక్కా’ అన్నాను. అక్క యెంతమంచి నాన్నా! ఇంటి పనులు అందుకుని నాకు సహాయంచెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. పన్నెండు గంటలకు వారు యింటికి భోజనానికి వచ్చారు. అక్కను చూసి ఆయన అదేమి అని అనలేదు. రోజూ భోజనంచేసి కాస్తేవు విశ్రాంతి తీసుకునే వారలా ఆవార భోజనంచెయ్యగానే అఫీసుకు వెళ్ళిపోయారు.”

‘మంచి పని చేశాడు’ అనుకున్నాడు జానకిరామయ్య మనసులో. సుశీల చెప్పకొతున్నది.

అప్పటినుంచి రోజూ వేళకువచ్చి గొంతులో మెతుకులు వేసుకుని వెళ్ళి రాత్రికి ఇంటికి వచ్చేవారు. ఒకరోజున వారు ఉదయానే పెరట్లో స్నానంచేస్తున్నారు. నేను యేదో పనిమీద వున్నాను. అప్పుడు అక్క వారికి వళ్ళుతుడుచుకోవడానికి కుండుగుడ్డ తీసుకెళ్ళి యివ్వబోయింది. ఆయన పుచ్చుకోలేదు. నీళ్ళు కారుతూనే ఆయన లోనికివచ్చి మరో కుండుగుడ్డ తీసుకుని వళ్ళు తుడుచు

కున్నాడు. అప్పుడు అక్క భోరుమని యేడుస్తూ ‘మీకూ మీకూ కత్తులు వుండవచ్చు. నేనేం చేశాను? నావల్ల అవరాధం ఏమిటి చెప్పండి? మీరే కావాలని వాళ్ళను వదిలుకుని వచ్చాను. మీరు మరో పెళ్ళి చేసుకున్నారనిగూడా నాకు యెంతమాత్రం లేదు.’ అని వాపోయింది. ఆయన చలింకలేదు. ఈ నెలరోజుల్లో వారిని ప్రసన్నం చేసుకోవాలని అక్క విశ్వప్రయత్నం చేసిందిగాని లాభం లేకపోయింది.”

‘బుట్టలో వేసుకోవాలంటే ఎలా నీలవుతుంది’ అనుకున్నాడు మనసులో జానకిరామయ్య. అప్పటికి ప్రాద్దుకూకడంవల్ల సుశీల స్విచ్ వేసి లెట్టు వెలిగించి చెప్పసాగింది.

“అక్క రెండురోజులకు చచ్చిపోతుందనగా ఆమె మెళ్ళోవున్న బంగారంగొలుసు తీసి నామెళ్ళో వేసింది. ‘ఎందుకులే అక్కా’ అని నేనగా ‘తీసుకుంటాలే చెల్లీ వుంచు’ అన్నది. ఆనాయంత్రం నేను పొయ్యి దగ్గర కూర్చుని గారెలు నండుతున్నాను. అక్క తడిగుడ్డలమీద గారెలుచేసి నాకు అందిస్తున్నది. అక్క రోట్లో పిండంతా రుబ్బుకొచ్చింది. అట్లా గారెలుచేసి నాకందిస్తూ ‘చెల్లీ నీకు అమ్మాయి పుడుతుందో, అబ్బాయి పుడుతాడో మరి. పాపను నాకు చూసుకునే యోగ్యతవున్నదోలేదో’ అంది. ఆమాటలు అంటూంటే ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్లిపవి. అప్పుడు నేను ‘అదేమిటి అక్కా అట్లా అంటావు. నువ్వైతేకుండా ఏదిజరుగుతుంది

సిక్కింలాటరీ

టీక్రెట్టు రు. 1-10-0.

టీక్రెట్టు ఎత్తు తేది 31-1-58

టీక్రెట్టు అమ్ముట ముగింపు

తేది 31-12-57

మొదటి ప్రయజ్ఞ రు. 55000;
రెండవ ప్రయజ్ఞ రు. 14000; మొత్తం ప్రయజ్ఞలు 500; ప్రయజ్ఞల మొత్తం రు. 100000 లకు పైన 2 టిక్రెట్టు రు. 3-2-0; 3 టిక్రెట్టు రు. 4-6-0; 4 టిక్రెట్టు రు. 5-0-10. వి. పి లేదు. ఆలస్యముగా వచ్చు ఆర్డర్లు అంగీకరించబడవు. మీ ఆద్రుస్తును మనియార్డరు ఫారముపై పెద్ద అక్షరాలతో వ్రాయండి. ఫలితముల లిస్టు కొఱకు | అణాను ఎక్కువ పంపండి. నేజీ పంపండి. వి. రామకృష్ణ.

అనుమతి పొందిన ఏజెంటు;
పాండురంగారాయపిడి, యాడికి, ఆంధ్ర.

అన్నాను. ఆ మర్నాడు రాత్రి వాడుక ప్రకారం మేము గదిలో పడుకున్నాము. అక్కడ హాల్లో పడుకున్నది. అప్పుడు పన్నెండు చాటుతుంది. తలుపు తీసుకుని బయటికి వచ్చాను. అక్కడ కూర్చుని యేడు సున్నది. నన్ను చూసి నేనేమన్నా అనుకుని పోతానని అక్కడ యేమీ ఎరగనట్లు పడుకున్నది. నామతి మన్నుగాను! అప్పుడైనా ఆమెను ఓదార్చి మనసు మళ్ళించాను కాను. ఇంతకీ నాకొబ్బది పుట్టలేదు. ఇది జరిగి యివ్వాలి నాలుగు రోజులేమో అవుతుంది అంటే. ఆ ఉదయం చూస్తే అక్కయింట్లో లేదు. ఎక్కడకైనా వెళ్ళిందేమో అనుకున్నాను. ఆ సాయంత్రం వరకూరా లేదు. పుట్టింటికి వెళ్ళిందని అనుకుందామంటే ఆమె గొలుసు నామెలోనే వున్నది. ఆమె బ్రంకుపెట్టే కూడా యిక్కడేవున్నది. ఎట్లా వెళుతుంది? నాకూ అనుమానం హెచ్చింది. ఆ మర్నాడు అక్క కాలవలో పడ్డదని చూసినవాళ్ళు చెప్పారు. నాకు దుఃఖం ఆగలేదు. ఈసంగతి గ్రామమంతా అటుడికినట్లు వుడికిపోయింది. అక్క యెంతమంచిదనుకున్నావు నాన్నా? మరచివా మరపురావడం లేదు. నేను వొట్టి మనిషినికొనని, నన్ను యేపని ముట్టకొనిచ్చేది కాదు. ఇక్కడ వున్నానన్నట్లు ఇంటిపనులన్నీ తానేచేసింది

జానకిరామయ్య అడువచ్చి “ఏంచేస్తావమ్మ? ఇటువంటివి జరుగుతూవుంటవి. మీ సవతి పదాలనిపడదా! ఇవారో మనవూళ్ళో ఒక అమ్మాయికో నేట్లో స్నానం చేస్తూ, బిల్లీటుగా నీట్లోపడిపోయింది. సమయానికి నేనటువెళుతూ దిగి తియ్యబటి సరిపోయింది గాని లేకపోలే యేమంది?” అన్నాడు కగర్వంగా.

“ఆయువ నేటి వుంటే ఎవరైనా అట్లాగే తలుపు పడతారు. అక్క చచ్చిపోయిందన్న వార్త విని నేసరికి వారు కుప్పగూలిపోయారట. ఎట్లయినా మనస నేటి నిలుస్తుందా? ఆఫీసుకు

గూడా వెళ్ళడం మానివేశారు. ఈసంగతి తెలిసి అక్క పుట్టింటివాళ్ళు పుట్టికంతో మాయింటిమీదకువచ్చి “పిల్లను ఏంచేశారు? దానిదగ్గర నగలన్నీ అపహరించి గొంతుపిసికి కాలవలోపారేస్తారా? యిరవై శతకై దాని దగ్గర నగలున్నవి. ఇది వూరికేపోతుందనుకున్నారా? అని కేకలువేసి వెళ్ళారు. అసలే వాళ్ళకూ పిళ్ళకూ సరిపడదు. కక్షతీర్చుకునేటందుకు వాళ్ళకు అదినుచిక్కింది. వాళ్ళు కేసు పెట్టారని తెలిసిందినాన్నా! కొంప మునిగేటట్లువున్నదిమాస్తే! అక్కగొలుసు నాదగ్గరేవున్నది.” అంటూ పెట్టెలోనించి గొలుసు తెచ్చి తండ్రికిచూపించింది. జానకిరామయ్య గొలుసును పరకాయించి చూసి “దీనిమీద వాళ్ళ పేరుగూడ వుండవచ్చు! ఇది గనక వాళ్ళకు చిక్కిందంటే కొంపమునుగుతుంది! అధికారులకు చెప్పలేగాని కళ్ళెక్కడివి? దున్నపోతు యానిందంటే గాటకట్టి వెయ్యమంటారు! మీరు జాగ్రత్తగా వుండటం అవసరం! ఇంతకీ రాఫువరావు యేమంటాడు?” అన్నాడు.

“అదిగో ఆగదిలో కూర్చున్నార” అన్నది సుశీల.

* * *
రాఫువరావు గదిలో ఏకాంతంగా కూర్చుని మగపడుతున్నాడు. భార్య మరణ వార్త విసగానే అతనికి కనువిప్పఅయింది. అతనిలో మానవత్వం మేలుకుంది “మీకూ మీకూ కక్షలువుంటే నేనే ఏంచేశాను? నావల అపరాధమేమిటి?” అని ఆరోజున ఆమె అన్న మాటలు అతనిచెవుల్లో గింపురుమంటున్నవి. తన తప్పులన్నీ కళ్ళకు కట్టినట్లుకనపడసాగివని. డబ్బుకోసం ఒక అమ్మాయికును బలిచేశాడు! త్రికరణమేదిగా తన నేనమ్ముకున్న ఆరాంగిని పొటను పెట్టుకున్నాడు! తనను ప్రసన్నుని చేసుకోవాలని ఆమె ఎంత మొర పెట్టుకున్నా పెడచెవి పెట్టాడు! అతనిమనసు పరిపరి విధాల పోసాగింది.

జానకిరామయ్య గదిదగ్గరికి వచ్చిచూస్తే తలుపు వీరగా వేసివున్నది. తలుపు నెట్టుకుని లోనికివెళ్ళి యేదో ఆలోచిస్తూ మంచంమీద కూర్చునివున్న అల్లాడిసరసనకూర్చుని “ఏమిటి యిందంతా? మొన్న వాళ్ళు యింటిమీదికి వచ్చారటగా! దాన్నిగూరించి ఏం ఆలోచించావు?” అని అడిగాడు.

“ఇంకా యేమీ ఆలోచించలేదు” అన్నాడు రాఫువరావు.

“వాళ్ళేమో నగలుఅపహరించి గొంతుపిసికి కాలవలో పారేశారని కేసు పెట్టి తలకిందులు చెయ్యాలని కూర్చుంటే మనం కాస్త

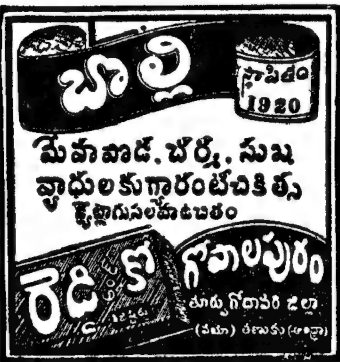
ముందుగా జాగ్రత్తపడకపోలే యెట్లా?” అన్నాడు జానకిరామయ్య.
“అదే ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాడు రాఫువరావు.

“ముందుగా మేలుకోవాలిగాని నెత్తి మీదికివచ్చాక అనుకుంటే యేంలాభం? తెలిసినవాళ్ళను ఎవరైనా అడిగి మనజాగ్రత్తలో మనం వుండాలి” అన్నాడు జానకిరామయ్య.

“నావొంట్లో బాగుండలేదు. మీరు కాస్త—” అని వాక్యాన్ని మధ్యలో ముగించాడు రాఫువరావు.

అంతటితో జానకిరామయ్య బయటకు వచ్చేశాడు. కూతుర్ని పిలిచి “అతడు శిశుకాన నైరాగ్యంలో వున్నాడు! అతని కేమీ పటి నట్టులేదు! నామీదే వదిలారు. ఇదంతా చూస్తే, చుట్టమై చూడొచ్చి దయ్యమై పటి నట్టుగా వుంది! తలవని తలంపుగా అవిడ రావడం ఏమిటి? ఇట్లా జరగడం ఏమిటి?— పెద్దనాన్న కొడుకు కేవగిరిరావు గంటూల్లో పీడరుదగ్గర గుమాస్తాగిరిచేసి ఇప్పుడు మన వూళ్ళో బాగా ప్రయివేటు చేస్తున్నాడు. ఇటువంటి విషయాలు బాగా తెలుసు. వాడిని అడిగితే అంతా చెప్పేస్తాడు. చూస్తే నువ్వుగూడ ఏదో బెంగగా వుంటున్నావు. రెండు రోజులు వుండి వద్దవుగాని రామ్మా! నీకు మనశ్శాంతిగానూ వుంటుంది. అక్కడ కేవగిరిరావు అన్నయ్యను అడిగినట్లూ వుంటుంది” అన్నాడు.

ఆ మర్నాడు పుడయానే అల్లాడితో చెప్పి కూతుర్ని తీసుకుని బయలుదేరాడు. వడ్డ వూడిలో దిగి ఇద్దరూ గుజ్జుబండి ఎక్కి ఊరు చేరుకునేటప్పటికి పుడయా పదిదాటింది. ఊరి వెలపల హరిజనగూడెం, రామమందిరం దాటి బండి బజారు చేరుతున్నది. బండి వాళ్ళ ఇంటిముందు ఆగింది. ఇద్దరూ బండి దిగి లోనికి అడుగులు వేస్తున్నారు. సుశీల కళ్ళు ముందుగా పందిరికి అల్లుకున్న సన్న జాజి చెట్టుమీదికి పోయినవి. చెట్టునిండా మొగ్గలు చాలావున్నవి. ఆ చెట్టును తానే వేసి పెంచించింది. తాను పుట్టింటివద వున్న న్నాళ్ళు ప్రతిరోజూ పూలుకోసుకుని తిల్లో పెట్టుకునేది. సుశీల పందిరిదాటి వసాళా ఎక్కింది. అక్కడ జయలక్ష్మి, ఇందిర కూర్చుని వున్నారు. సుశీల ఇందిరను తానే సరికి కళ్ళు తెలియని సంతోషంతో “అక్కా” అని వెరికేక పెట్టింది. జానకిరామయ్య, జయలక్ష్మి విస్తుపోయి కిలా ప్రతిమల్లా చూస్తున్నారు. సుశీల “దేవుడు రక్షించాడు అక్కా!” అని దర్బదబాలు పెట్టింది.

విక్రమార్కుడి మార్కు

సింహాసనం

చలనచిత్ర కథలు

ప్రపంచమోడిలా ఉన్న రాజు తాలూకు చూపుల చివర, ఆశ్చర్యపడ కోడిలా ఉన్న కోటయ్య అనే కొల్ల నిండును ఉంది. రాజు వాటంచూడగా కోటయ్యకు కోపంవచ్చింది. "ఏం ది అటా చూసా. నాకేం నెత్తిన కొమ్ములు మెల్లినయ్యాకే?" అన్నాడు విసురుగా.

"యస్సార్. మరేం ది... రెండు... రెండున్నాయి" అన్నాడు రాజు కొంచెం జంకుతూనే.

కొలంబస్ బుర్ర గబగబ పనిచేసింది. కొద్దినిమిషాలలోనే, తన వెనక ఎవరో ఉన్నట్టు పసిగట్టేసింది. తక్షణం అతని తల వెనక్కి తిరిగింది. నోయ, అర! అంది.

"ఏంది గురూ. నువ్వు అరె అంటావు?" అన్నాడు కోటయ్య ఆశ్చర్యపడబోయి కుర్చీని ఫట్టుకుంటూ:

"యస్ బ్రదర్... నీ ఉత్తమాంగం ఉపరి తలాన, పొగరెత్తిన గిత్తెయొక్క శ్చింగ ద్వయం—"

"ఈ యెడచేసాలన్నీ మీరావడగ్గిరయ్యి. డైలాగులన్నా రాయిస్తాడు పిచ్చరికి." అన్నాడు కోటయ్య నవ్వుతూ.

"లేదు బ్రదర్. నిజం. నీ నెత్తిన కొమ్ములు మెలిచాయి" అన్నాడు కొలంబస్.

ఇంక నమ్మకుండా ఉండలేక, తలకడిమి చూసుకున్నాడు కోటయ్య. ఎదా పెదా డెరో కొమ్ము తగిలాయి.

"హానీ! అయిడియా వచ్చి గంటేనా

కాలేదు; చెలికి వంశేనా అందలేదు-అప్పుడే కొమ్ములాచేకాయి... వాట్!" అని స్వగతంలో ఆశ్చర్యపోతున్నాడు కోటయ్య.

రాజు, కొలంబస్ మాటాడలేదు.

ఇంక లాభంలేదని కోటయ్య అందుకున్నాడు. "గురూ! నాదిగిర (భిమ్మండ మైన అవిడియా) ఉంది. మీదిగిర డబ్బెంతుంది?" అన్నాడు.

"ఏం లేదు."

"హా. ఎక్కడి మనిషి కయ్యా. సరే. నా అవిడియా చెప్పేస్తాగాని. వీరెవరు?"

"చేరు?"

"వీరే."

"వీరా. వీరు మావారేలే."

"అంటే ఏ గ్రూపు?"

"నీకెందుకు?... నా గ్రూపేలే."

"నా గ్రూపా!" అన్నాడు కోటయ్య ఆశ్చర్యంగా.

"వీగ్రూపు కాదోయ్! నాగ్రూపు అని స్పష్టపరచాడు కొలంబస్.

"అదేగురూ! నాగ్రూపా అంటా."

"అరె. మళ్ళీ అదేమాటా. నా గ్రూపు అని చెబుతూంటే నీక్కాదు."

"ఏమో బాబూ, నీమాటలు నాకు తెలిటంలే. అంతా కంప్లషన్ గా ఉంది... ఏదైతే నేం గాని, మనసువిప్పి మాటాడచ్చా?"

కొలంబస్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. "నాకు అర్థంపనుంది బ్రదర్. ఊరికి నేవచ్చాను." "నాగూడా పనుంది. ఇనా ఉన్నదంతా పనే. కబురకి తీరిక్కడ. పెద్ద బిజినెస్

పెట్టబోతున్నా తెలుసా?" "లేరీదు" అన్నాడు కొలంబస్ ముక్తపరిగా.

"అదనీ. అటాదారికారా. ఎట్లా తెలుసుంది. అవిడియా పుట్టి ఇంకా గంటన్నాకంటే ఇప్పుడే ప్రానెసింగు చేసి—" "సింగవయ. సార్! అన్నాడు రాజు కుతూహలం ఆపుకొలేక.

"ఈ భగవాన్ల కలలో అన్నాడు కోటయ్య విసుగ్గా.

"ఆయన పేరు వి. రాజ్. మీలో చెయ్యి భోతున్నాడు."

"ఎందులో సార్! అని అడిగాడు రాజు మళ్ళీ కుతూహలం పలుకేక.

"బ్రదర్! నీకు ఈ పీసులో వార నోలేదు. అంచేత అడురాకు నీ చటల ప్రశ్నలతో. ఊరికి మహాంమిద ఫీరింగు పెట్టి రియాక్షన్ చేస్తా ఉండు. అంతే అని ముందరించాడు కొలంబస్.

గ్రూపుపీసులో ఓకరాక్షన్ చేసి చీవాట్లు తిన్న చిన్న నటుడిలా చిన్న నటుడు వున్నాడు రాజు. అయినా, ఉత్సాహం తోనే వివసాగాడు.

"అంచేత. అదీసంగతి గురూ. అవిడియా ఇందాకలే వచ్చింది. పెట్టిపీసులే. అలిండియా ప్లాను. ఇంక పెద్ద పెద్ద స్టార్లతో పిక్చర్లు తియ్యడం కష్టంకొడు. కోర్ డీల్కి వాళ్ళొచ్చారు పిక్చర్ లా శేవన్న తెంగ ఉండదు. ఎట్లా చెప్పనా? అన్నాడు కోటయ్య.

★ ఎక్కుమార్కుడి మామూ సంహాసనం ★

“తండ్రి! వద్దంటే వదిలిపెడతావు గనకనా?...కాస్త త్వరగా తెలిపి అటు, ఏడు, ఇటు ఏడుమూతల 14 తరలవాళ్ళు తరిస్తారు. కానీ, వనటూ...”

“ఏం లేదు. సింపుల్. ఇప్పుడు ఇండియాలో పెద్దపార్లమెంటుకి ఎక్కువగా ఉండిగదా. పెద్దపార్లమెంటుకు చెసుకుంటే, వాళ్ళు వేళ్ళకి రాతలం లేదని అందిరూ గోలపెడుతున్నారు గదా. నా అయిడియూ ఏమిటంటే -”

“మహాప్రభో. నీ అయిడియూ ఏమిటి అని నేను అసలు అనలేదు. అయినా నువ్వే చెబుతున్నావు. అయినా నువ్వే ఏమిటంటే అంటే - ఏమిటి అంటా” అన్నాడు కొలంబస్.

“ఏం లేదు. సింపుల్. నేనో సిండికేటు పెడతాను. ఫలానా పిక్చరు అని లేకుండా, ఊరికి నే సార్లని బుక్ చేసివెయ్యడం. వాళ్ళు వచ్చినపుడల్లా ప్రేమఫుట్టాలూ, బొట్టాలూ, ఏడుపునీనులూ, దూర్వ ఎట్టూ, దాన్సులూ, కయిమాపునీనులూ, తరమదాలూ, దొరకదాలూ ఇలాటివన్నీ ఘాటింగ్ చేసివేస్తే పెట్టేసుకోడం. అంధరివి అన్నమాట. అంజలి నాగేశ్వరావు, అంజలి రామారావు, సావిత్రి నాగేశ్వరావు, సావిత్రి రామారావు, సావిత్రి జగ్గయ్య, మళ్ళీ నేమో జానకి, రామారావు, జానకి నాగేశ్వరావు, దిలీప్, మధుబాల, దిలీప్ నూతన్, దిలీప్ అంజలిదేవి, దేవానంద్ కృష్ణకుమారి, ఆశోకకుమార్ సావిత్రి, కిశోర్ కుమార్ ఎం. ఎన్. రాజం, శివాజీగజేన్ మినా క్షమారి, జెమిని గజే శివ సరీన్ ఇలా రకరకాల జోడిలతో ఒక్కొక్కభలూ వచ్చే అన్నిరకాల సీనులూ తీసెయ్యడం. అనక, రేలంగి, తంగవేలు, ఆగా, జానీవాకర్ విశ్వంధరితోనూ రకరకాల కామెడీ సీనులూ తీసెయ్యడం. ఎవరేనా ప్రాధ్యుసరు సినిమా తియ్యాలనుకో మనదగ్గరికి రావాలన్నమాట. ‘సార్! ఎన్. టి. రామారావు, మినాకుమారి, సుచిత్ర సేన్, రేలంగి, అంగముత్తు, తంగవేలు, సురభిబాలసరస్వతి, రంగారావు, పృథ్వీరాజ్ కపూర్, నటి నటులుగా ఒకచిత్రము నిర్మించబోతున్నాను” అని మనని అడుగుతాడవమాట. బోయెస్టార్! అని చెప్పి, మనం ప్రేమ సీనులు, నవ్వేవి, నవ్విం చేవి, ఏడిచేవి, ఏడిపించేవి, కొట్టేవి, కొట్టుకునేవి ఇలాగ రకమునకు రెండుమూడు సీనులనొప్పున తీసివచ్చి, కావలసినవి వాడుకుని మిగతావి ఇచ్చియ్యండిసార్ అంటాము. అప్పుడు ఆ ప్రాధ్యుసరు ఒక ఏడిబర్ చేత అవన్నీ కథలాగా పేర్చిపించి వాటికి డైలాగులూ అట రాయిం

చుకున్నాడు. పెటిపిక్చరులీజాచేయ్యొచ్చు. ఇంకోటిసార్. ఇప్పుడు మనం ఇవన్నీ తియ్యడానికి డబ్బుచాలా కావాలికదా. అందుకని ముందరకొంచెం తెచ్చి, పాతిపిక్చర్లు కొనేద్దాం. అవన్నీ కలిపించేసి, సీనులవారిగా పేరుచేసి, చక్కగా రైబ్రరీలా పేర్చిపెట్టుకుని విజనెస్సు మొదలు పెట్టొచ్చు. పాతవాటిలో డూయెట్ పాటలసీనులుంటాయనుకోండి. అక్కడ రెండుచరణాలకి మధ్యన అర్ధప్రాప్తవస్తువు ఉంటుందే? అప్పుడు, ఆకాశం, పూలకుండీలు, కలవపువ్వులూ అట చూపిస్తారుగా. పెద్దపెద్ద డైలాగులు రాయిం చుకున్నవాళ్ళు, ఈ సీనులలో పాటలుతీసేసి, డైలాగులూ అమర్చుకుంటామన్న చక్కగా. ఇలా కొన్నాళ్ళ యొగసిరికి మనసిండికేటునికీ, హాల్లీవుడ్ లోనూ, లండన్ లోనూ కొలంబో లోనుకూడా బ్రాంచిలు పెట్టేయ్యొచ్చును. దానికి కొటయ్య అండే, - సార్. మీ పేరేమిటి మర్చిపోయాను?”

“నా పేరు-నా పేరు కొలంబస్” అన్నాడు కొలంబస్ ఎందుకేనా మంచిదని. ‘రెట్-కొటయ్య అండే కొలంబస్ పిక్చర్స్ సిండికేటు అని బోర్డులు రాయిం చెయ్యొచ్చు... అన్నట్టు మరే. మర్చిపోయాను. - బోర్డులు రాయించాలికదూ. అరెంట్. యమరెంట్. ఒక విరువందలు ఉంటే ఇవ్వండి. ముందర బోర్డులు రాయిం చెస్తాను. అనక మనం కాంట్రాక్టులు రాసుకోవచ్చు.”

“అక్కర్లేదు” అన్నాడు కొలంబస్ గంభీరంగా.

“వాట్!” అని చట్టవిగేలా ఆక్రర్య పడ్డాడు. కొటయ్య. ‘కాంట్రాక్టు అక్సరై డంటారా. నామీద అంత దారుణమైన నమ్మకం ఉందన్నమాట. మీరు చాలా గొప్ప వారు సార్. సరెండి అలాగే కాంట్రాక్టులు రాసుకోవచ్చు. ఆ రీతివందలు ఇవ్వండి. కంపెనీ బోర్డులు రాయిస్తాను.”

‘అక్సరైదు’ అన్నాడు కొలంబస్.

‘ఏమిటి? బోర్డులుకూడా వద్దంటారా. పబ్లిసిటీ చాలా ముఖ్యం అండే... అయినా మీరే రైటు... అంత ఖర్చైందనుకు. షాలగు వందలయ్యాలై ఇవ్వండి.”

‘లేవు’ అన్నాడు కొలంబస్.

“అలా ఏమిటి?”

“ఇవ్వను.”

“సార్... మీరు ఏదో ఒక మాట చెప్పండి. పాటిటిషియన్ లా ప్రశ్నకి రెండేసి జవాబులిస్తే ఎట్లా? లేదా? ఇవ్వరా?” అన్నాడు కొటయ్య కొంతంగా.

“లేదు; ఉన్నాయివ్వను.”

“పోడూ బడాయి. అయితే ఓ పని చేదాం. ఈ అయిడియూ లేదూ ఈ ట్రమాండమైన అవిడియా-దీన్ని చూలో సేలోగా సెగటిన్ రైట్స్ తో సహా మాకు అమ్మేస్తాను. జన్ నాలుగువందలపాతిక ఇవ్వండి. మైదాన్ సీటీ నటుకు నాది.” అన్నాడు కొటయ్య తెగించి.

“అబేంకుదరు” అన్నాడు కొలంబస్.

“పోనండి. సిటీ రైటు కూడా తీసుకుని ఆ డబ్బిటు పారెయ్యండి.”

“లాభం లేదు బ్రదర్” అన్నాడు కొలంబస్.

“లాభం బోలుంటుందండే. దారుణంగా లాభం వస్తుంది. మీరు ఇన్ కాంట్రాక్టునాళ్ళ కోసం ప్రత్యేకం ఒక ఉపాయాల దిపాల్లు మెంటు పెట్టాలి వస్తుందన్నమాట.”

“అదేదో నువ్వే పెట్టు. పెడితే, అందులో మా బావమరిదోడున్నాడు చదువు సంధ్యా లేకుండా అడ్డగాడిదలా తిరుగుతున్నాడు. వాడి కిదేనా ఉద్యోగం ఇయ్యి” అన్నాడు కొలంబస్.

“అంతమాటనకు బ్రదర్! నాకు సీమీద ఎంతో - ప్రేమ. నీకు ఎలా ఉపకారం చేదామా అని పొడుట్నొంది ఆలోచిస్తున్నాను. దీన్ని కాదనకు, నాలుగొందలూడుగాని ఒక హండ్ రెడ్ - కనీసం 75 ఉంటే ఇచ్చేయి. బ్లాకోలో పాతిక, రెండూ రొక్కంగా ఇచ్చేయి. అవిడియావి నీకు ఇచ్చేస్తాను” అన్నాడు కొటయ్య.

“హండ్ రెడ్ కాదు. ఆరణాలు కూడా ఇవ్వను” అన్నాడు కొలంబస్.

“ఎక్కడి మనిషివయ్యా ప్రాణం తీసేసున్నావు. సరే చేదా అర్థగా పారెయ్యి కాఫీ తాగిపోతాను” అన్నాడు కొటయ్య కోపంగా.

కొలంబస్ మాటాడకుండా, కొటయ్య జేబు తడిమి, ఓ సిగరెట్ తీసుకుని, లేచి ‘వెళ్ళొస్తా బ్రదర్’ అన్నాడు.

* * *

“రాజా విన్నావా వాడి ఊహ. ఎలా ఉంది కథ” అన్నాడు కొలంబస్ ఇతరల కొస్తూనే.

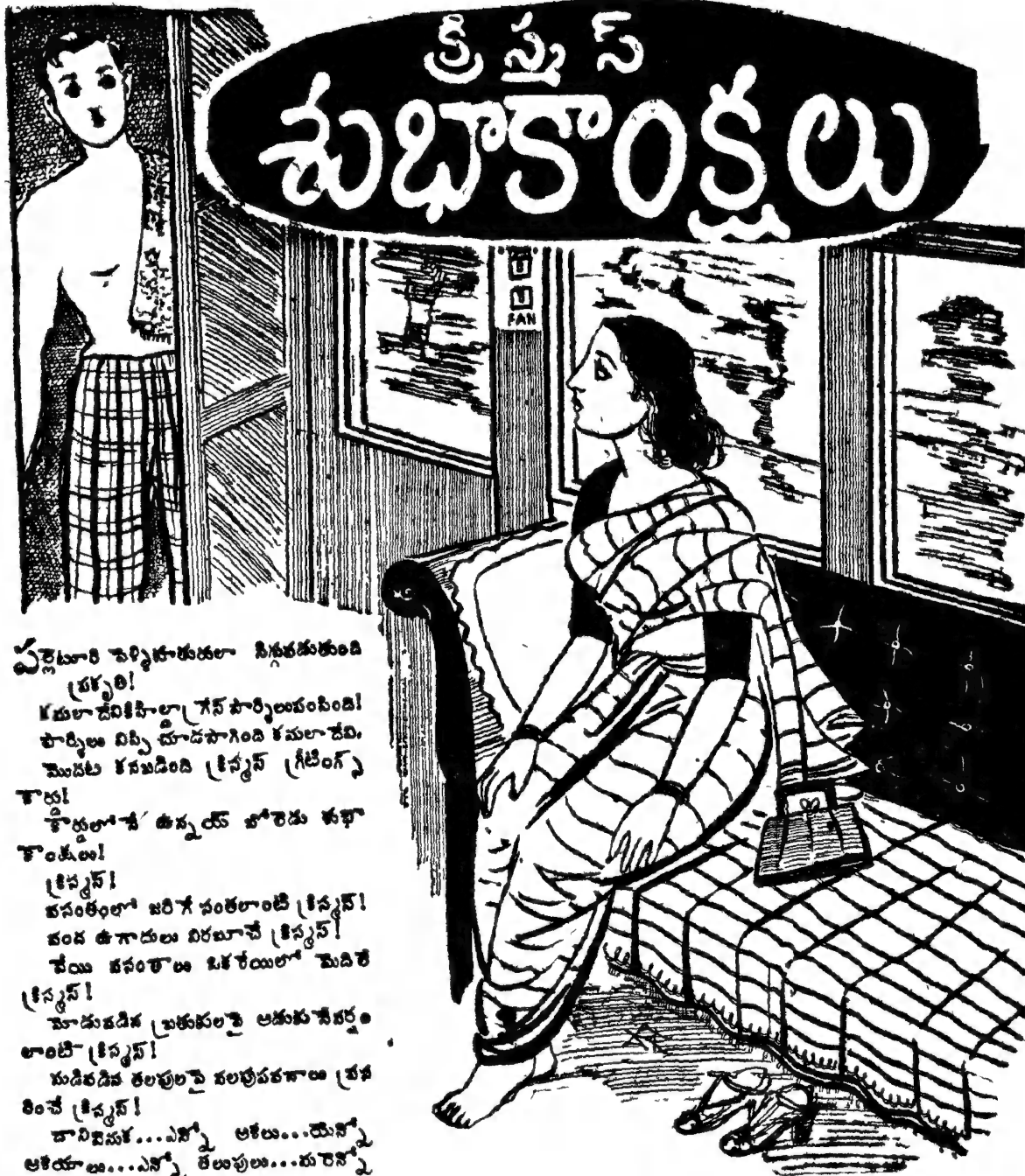
“భ్రమ్యాండంగా ఉండండి. మీరు కొనెయ్యాలిసింది.” అన్నాడు రాజా సంభ్రమం లోంచి కొలుకొని.

“నీ కిలాంటి అయిడియాలు వస్తాయా?” అన్నాడు కొలంబస్.

“అబ్బో. మన కక్కడ వస్తాయండీ.”

“అయితే లాభం లేదు. యాజ్ లేస్” అన్నాడు కొలంబస్.

(వై వారం మరొకథ)

క్రిస్మస్ శుభాకాంక్షలు

ప్రేమారి పెళ్ళిమామలు నిగ్గుతుంటుంది
(శక్తి!)
కమలాదేవికి హిల్లా గ్రేస్ పార్కిలు వంటింది!
పార్కిలు నిర్మిస్తూ ఉండగా కమలాదేవి,
మొదట కనబడింది క్రిస్మస్ (గ్రీటింగ్స్)
కాదు!
కొద్దులా-శ్ అన్నయ్ పోలేడు ఈ భా
కాంటులు!
క్రిస్మస్!
వసంతంలా జరిగే సంతలాంటి క్రిస్మస్!
వంద ఉగాదులు విరబూచే క్రిస్మస్!
తేయి వసంతంలా ఒక రేయిలో మెదిలే
క్రిస్మస్!
మోడువడిక బ్రతుకులై అతుకునే వర్షం
లాంటి క్రిస్మస్!
మదివడిన కలపులపై వలపువకాలు (వన
శించే క్రిస్మస్!
చాచివెనుక... ఎన్నో ఆశలు... యెన్నో
ఆశయాలు... ఎన్నో కలపులు... మరెన్నో
వలపులు!
తీయని మధురమైన బాధలు—నాటిలో
జనించే ప్రేమరసపూరితమైన గాథలు!
కమలాదేవి ఆలా క్రిస్మస్ సుగురించి
అలా చిన్నపాదగానే బేబుగోపాల్ వచ్చాడు.
ఆమె అతనిని చూసి ఒక్క చిరునవ్వు
వచ్చింది.
ఆమె చిరునవ్వులో ఏదో భావం వుంటుం
వని అతని నమ్మకం!

“ఏమిటి కమలా ఆలోచిస్తున్నావో?”
అన్నాడు బేబు. వచ్చుకు ఆలోచనకు వుండే
వ్యర్థసంబంధం అతనికి తెలుసు!

అంద్ర - వారపత్రిక

“ఏమిటాడు. హిల్లా గ్రేస్ క్రిస్మస్
ఆహ్వానం పంపింది.”
“అయితే మనకు ఏదో ఒక నిర్దేశం
జరిగింది కనుక చూడు!”
“ఆనాటి క్రిస్మస్ పండుగ కేవలం
మరపురాదు,” అనుకుంది కమలాదేవి.

మిక్కిలి సుందరరావు

35-12-57

మమారి కమలాదేవి అన్నీ పట్టమని రైల్వే
స్టేషనుకు వచ్చింది. అప్పటికే బండి ముం
దంగా పోతుంది. తేడిన కంపార్ట్ మెంట్
వెదుక్కునే వ్యవధి లేకపోయింది. అంత
చాటులో వున్న ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్ మెంట్
లోనే ఎక్కింది. తెల్లవాళ్ళు స్వార్థంకోసం
నిర్మించుకున్న ఈ ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్
మెంట్లు చిన్న బంగళాల్లా వుంటాయి!
ఆమె కంపార్ట్ మెంట్ అంతా కలయిక
చేసింది. ఎవ్వరూ లేడు. సామానాలు

★ క్రిస్మస్ శుభాకాంక్షలు ★

హృదయపుష్పం. ఒక రెడర్ బాక్సు-
చాన్సెల్ క్లబ్బుని సాక్షులు సంపా-
దించుకున్న బూట్లు! హోవానీ తగిన పెళ్ళి
హోలాలు వున్నాయి!

అమెరికా చాలా ఆశ్చర్యం చేసింది.
క్లబ్బు సేవలో గార్డును రిపార్డు చేద్దా
మనుకుంది సామానుగరించి-

చిన్న చిన్న కలెలమీదగా కరుణ
అనుంది రెలుబండి. చుట్టూవున్న పచ్చని
మేరులు మలయవనంకోసం నృత్యం చేస్తు
న్నాయి-నృత్యం చూస్తున్న వ్యక్తులు కలెల
పైకే గిరున లిరుగుతున్నాయి!

కమలాదేవి తన పాడైన అనుపచ్చని
ట్రానెలింగ్ ఉరెనకోటును తీసి హంగర్ పు
తగించింది. హైపీల్స్ విక్రంతికోసం
మాలకు నడిచాయి.

అలసిపోయిన ఆమె చేపాన్ని చల్లి

జామ్ - బక్ తో

**త్వరితంగా
శమనమగును**

కాశి-కాఫీలు, ప్రణమలు, పుండు, కాఫ్ఫీలు
మరియు విషమ గాయములు, ఏడు రోజులలో
శమమగును. రోగగాయములు, వగురు, కీడ
కాదు మూడు రోజులలో మానిపోవును. ఎగ్జెమా
మరియు కంగడి తక్షణం రహితమగును... మీరు
కాఫ్. జామ్ బక్ నివారించుకోగలరు - సర్వ
స్వరూపక సకలగుణకరమైన ఔషధము. ఇందు
అంత ప్రావీణ్యముగాని మానెడిగాని లేవని గ్యారంటీ
చేయబడినది

Zam-Buk

కామె.బిక్

మూరికా కామె

కామె.బిక్ శిథిలకరించిన ఔషధము

క్రమేన పాకీ చూడుడు... ఒక్కరొకరియందే కర్మ
రికెప్ప హృదయము-గరిగించి గుణమేమి గలది

మండిం వ్యాధిలందరినీ వధనం వారకును.

వి.వి.పులికెట్ (అందరియూ) ప్రెస్ చేశాడు

పోర్ ఏజెంట్లు: చాదా & కంపెనీ,
88, నైవేష్యనాయకా రిడ్డి, మద్రాసు-8.

గాలులు మెల్లమెల్లగాకాక పోయిని చేపాడు
మన్నాయి. ఆమె తన సామానులను కలి
రానికీ విక్రంతి కలిగించేందుకు దున్నులను
అనుమతంగా అనుమతమంది. మగవాళ్ళు
లేవన్నడు, అందులోను ఒంటరిగా వున్న
వ్యక్తుల ప్రీతి సేవకుగా వదుకుంటారు! ఈ
సమయంలో ఎవరు చూసినా తగని సిగ్గుపడి
పోతారు.

కమలాదేవి తెరుచుకున్న తన హోల్లోను
ఏడుగురు చేపాడుని తల వార్చింది. కిటికీ
నందా ప్రకృతిని చూస్తుంటే తన
ద్రామింగ్ రూమ్లోని పూర్తిగాని చిత్రం
కూడకానికీ వచ్చింది. ఆమె ద్రామింగ్
రూమ్లోనికీ అతి సన్నిహితులు మాత్రమే
వస్తారు. దానిలో రకరకాల చిత్రాలు!

ఆమె గీత ప్రతిచిత్రంలోను ఒక ఆక
ర్షణ, ఒక ప్రత్యేకత కనుపిస్తాయి! ప్రసవ
వేదన పడే యిల్లాలు-భర్తమీద విరక్తి కలిగి
విడిచిపెట్టి పోయే భార్య! భార్యమీద భ్రమ
తగ్గి వివాహ లివ్వడానికీ సిద్ధమైన భర్త!-
సంపారం లాపై పిల్లలతోటి బావిలోదూకే
ఒక దౌర్భాగ్యురాలు - భర్త కంటిచూడనే
అనుమానం భరించలేక పురివేసుకునే ఒక
అమానుషయి-ఇవీ ఆమె చిత్రాలు!

ప్రత్యేకంగా ఆమె చిత్రాల్ని మెచ్చు
కునే వారు పోతూంటా ఆమె జీవితాన్ని
ప్రశ్నించే చూపిస్తారు!

ఆమె బాగా చదువుకుంది-ఒక గరల్స్
హైస్కూల్ హెడ్మిస్ట్రెస్ గా పనిచేసింది.
ఒక చిత్రకారిణిగా ప్రఖ్యాతి గాంచింది.
అయినా ఆమె కుమారి! ముప్పైయేళ్ళు
దాటుతున్నా ఆమెను కుమారి అనాలి! ఇదే
ఆమెకున్న లోటు! దీని క్రిందనే వాళ్ళు పెట్టే
యెటని గీటు!

ఎన్నియేళ్ళు గడిచినా ఆమె సమస్య
తీరడంలేదు. ఆలోచనలోనే కాలం పోగి
పోతుంది. ఆమె సిద్ధాంతాలతో ఏకీభవించిన
హిల్టాగెస్ పెర్లి చేసుకుంది! ఆమె పెర్లికి
తన పెర్లిలేక పోయింది-పెర్లియిన చాలా
కాలానికీ, ఈనాడు తన ప్రయాణ
మయ్యింది హిల్టాను చూడడానికీ.

గ్రేస్ హిల్టా ఆమెను క్రిస్మస్ పుట్టో
నించింది. కమలా దేవికూడా క్రిస్మస్ నెల
పులు కనుక బయలుదేరింది!

హిల్టా యివ్వడు ఎలావుందో! భర్తతోటి
ఎలా మెలుగుతుందో! భర్త ఎలాంటివాడో!
నిజంగా హిల్టా భర్తతో కాపురం చేస్తుం
దా? ఇదయ్యే ఎలా వుంటున్నారో? కొంప
తీసి ఎక్కడూ పోటాడు కోడగదా! అసలీ
హిల్టా మహావంతురాలే!

కందెలలో ఓడిపోయినా ఒక్కరోసి
మొండికుంటా! కుమారి కమలాదేవికి హిల్టాను
గరించి ఎక్స్ తలంపులు ఎడతెరిగి
లేకుండా వస్తున్నాయి!

అంది కొండలమీద స్వారి చేసుంది.

వచ్చని పిల్లలచీరలు కట్టుకున్న వర్షం
నుండరి మణులతో సరసాలాడే తెల్లని
మేఘాలు గంభీరమైన అంది కేకలు విని
పారిపోతున్నాయి!

కంపార్టు మెంటులో ఏదో, వచ్చడైన
ట్లుంది. లోపలికి చూసింది కమలాదేవి.

ఒక యువకుడు కాత్ రూమ్లో నుండి
బయటికి వస్తున్నాడు. విశాలమైన వత్సరం
మీద బుర్జీటనలు మాత్రమే వుంది! ప్రతి
యువతిని యిట్టే ఆకర్షించి, మనోహరమైన
వనిడిచాయ, మెలికలు తిరిగిన కురులు!
బలంగా కనుపిస్తున్న అతని అత్యున్నత
పొందిక ముచ్చటగా వున్నాయి. చదువు
సంస్కారంగల వాడని యిట్టే చెప్పవచ్చు!
కమలాదేవి అతన్ని చూసి చివాయనలేచి
పొందిగా మార్చింది.

యువకుడు చక్కని నూటు చేసుకుని
మార్చున్నాడు. అంది స్టేషన్లో అగి అల
సట తీర్చుకుంటుంది.

యువకుడు లేచి సమస్యంపడకు వెళాడు.
టిక్కెట్ ఎక్సామినర్ తన పెట్టెపైవుకు
రావడం గమనించాడు.

“ఏమండీ, టికెట్ మీరు దిగిపోతారా?”
అన్నాడు కమలాదేవితో యువకుడు.

ఆమెడిగ్నిటీకి భంగం కలిగినట్లనిపించింది.

“కావలసిన మీరు దిగిపోండి” అని అత
సౌభాగ్యం అనేసి - ఒకలా ఫీలయ్యింది.

“ఇది ధన్యకానండి, ఎక్సామినర్ వస్తు
న్నాడు!”

“అవునండీ నాకు కళ్ళున్నయ్యే” అనేసింది
కుమారి!

“మీరు పొరబాటు వదుతున్నారే. ఈ
కంపార్టు మెంటును నేను రిజర్వ్ చేసు
కున్నాను. మీరు నుండువల్ల నాకేం బాధ
లేదు. కానీ టికెట్ ఎక్సామినర్ వస్తు
న్నాడు”

కుమారి కమలాదేవికి ఒక చిన్న కందెలలో
ఓడిపోయినట్లని పించింది. వెంటనే సమస్య
పడకు వచ్చింది. ‘రిజర్వ్’ అనే అక్షరాలు
చూసింది. వెంటనే లోనికివచ్చింది.

తన ఆకు పచ్చని ట్రానెలింగ్ కోటు వేసు
కుంది. హైపీల్స్ తొడుక్కుంది. తెడ
హోల్లో సరుకుంది. అంతలోనే అంది
కదిలినందుకు పట్టలేనంత కోపం వచ్చింది
కమలాదేవికి-సరిగ్గా స్కూలులోకి పోవడానికీ
నిందించినట్లుగా అందిని నిందించింది.

వచ్చి తెడ హోల్లో యధాస్థితిలోవుంచి
తెరుచుకున్నాడు.

అప్పటి ఆమె స్థితిచూసి, నవ్వు అపుకోలేని యువకుడు తనముఖాని కోక ముగిసిన అడ్డం పెట్టుకున్నాడు!

“అవునుండీ, నాకు కళ్ళన్నయ్య” అన్న మాట ఆమెకు అతనికి ఒకసారి గుర్తుకు వచ్చింది.

“బేడే జే” అనుకుని తప్పిపడింది కుమారి కమలాదేవి. ఈసారి బండి ఆగేసరికి కుమారి దిగే స్టేషన్ వచ్చింది. ఆమె బండి ఆగే ఆగక ముందే దిగేసింది. చూడవుడిలో ఆమె ఖరీదైన చేతిగుర్రాలు చెరుమిడ మిగిలిపోయింది! రైల్వేపోర్టర్ ఆమె సామానాలు మోసు కొచ్చాడు. కుమారి అక్కడ కారులో అడుగు పెట్టా ఎవరో తనని తాకినట్లునిపించింది.

వెనుదిరిగిచూస్తే గ్రేస్ హిల్లా! పట్టరాని సంగోమంలో ఒకరి నొకరు కాగిలించుకున్నారు.

ఒకరిని చూసి ఒకరు ఎంతో సంతోషాన్ని, ఆనందాన్ని, అనురాగాని, ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించుకున్నారు.

హిల్లాగ్రేస్ తీసుకొచ్చిన తమ స్వంత కారులో ఇద్దరూ ఎక్కారు. హిల్లాగ్రేస్ చేస్తుంది. ప్రక్కనే కుమారి కూర్చుంది.

కారు తియ్యని తలపులతో సాగిపోతుంది. కొన్ని కారులు ఈ కారునుదాటి మరీ వేగంగా పోతున్నాయి.

“హిల్లా! యివ్వాలి బండిలో ఒక ‘ఇన్సిడెంట్’ జరిగింది” అన్నది కమలాదేవి.

“ఏమిటది?” అన్నది హిల్లా.

“పోనీలే, తరువాత సావధానంగా చిలుతాగాని, నేనునుకు మీ రిద్దరూ వస్తారనుకున్నానే!”

“ఓ...అదా...దానికోక ‘ఏక్సిడెంట్’ జరిగిందే...క్రిస్టోఫ్ మా వారూ నేనూ చిక్కో అతిథిని ఆహ్వానించాం. నా గెస్తు తప్పనిసరిగా వస్తుందని నేనూ, తన గెస్తు తప్పనిసరిగా వస్తాడని తనూ, యిద్దరం వాడం చుకున్నాం. వారి గెస్తు వుదయం మొయిలోకి రావలసింది. అతడు రాకపోయేసరికి ఆయన ఓడిపోయాడు. ఇక వాతోపలకడం మాని వేశారు. వారిని నావెంట రమ్మనదానికి నీవు వస్తావని నాకు నమ్మకంలేదు. అప్పుడు నేను కూడా ఓడిపోవలసి వస్తుంది. కనుక భయమేనీ నేనొక్కతేనే వచ్చాను. ఇన్నిసార్లు రానిదానిని ఈసారి వస్తావని ఎలానమ్మకం?”

సంజగ్గుడు పండ్లవాదినా

జ్వరేగ్

సకల జ్వరములను అన్యతముగా నివారించును
కొలులలోకి దివిడము

20 ఏండ్లు యునైటెడ్ కింగ్డమ్ మదరాసు.

బ్రాంచీలు: హైదరాబాద్ ఓ విజయవాడ.

అని ముగించింది హిల్లాగ్రేస్.

భార్య భర్తల మధ్య ‘ఏక్సిడెంట్’ వివరమూరికి నవ్వువచ్చింది. “అయితే మీవారిని ఓడించావన్నమాట.”

“ఓడించడంకాదు. మనవిద్వరంవల్ల, నేను నిన్ను పరిచయం చేశానంటే—అబ్బ! యిక చూసుకో...”

“ఆల్ రైట్! నేనుకూడా మీవారితో ‘మీ గెస్తు’ రాలేదా?” అంటాను. ఏమంటావ్?”

“వేరేమీ! నీవు అలా అనారేగాని, వారిముందు నీకు ‘వెజెంట్’ ప్రకటిస్తాను”

అన్నది గ్రేస్ హిల్లా.

కారు నవ్వుకుంటూ పోతుంది.

నిమ్మతోటలు, వారింజతోటలు, చూసిడి వసాలు రోడ్డుకి దువై పులా క్రికిరిస్తే వున్నాయి. రోడ్డును కొపాడేందుకు పెత్త పెద్ద వృక్షాలు పహరాకొస్తున్నాయి.

“కమలా, నిన్ను ఒకవిషయం అడగా లనుకుంటున్నాను.”

“ఓ...నిరభ్యంతరంగా—నామీద నీకు సర్వహక్కులూ వున్నయ్య.”

“ఎంత హెడ్మిస్ట్రస్ వైవా, చిత్రకారిణి వైవా, పెర్లీచేసుకోవులే?”

**దంతక్షయమును పోగొట్టుండి
...మీ పళ్లను కాపాడుకోండి!**

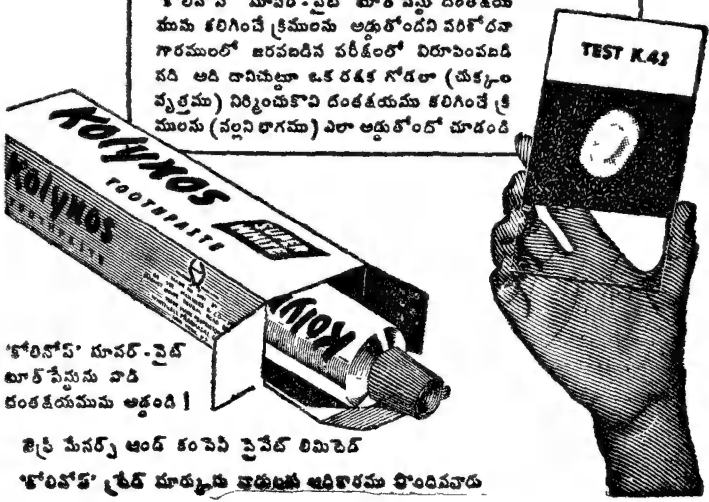
‘కోలినోస్’ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్టు

దంతక్షయము రాకుండా అడ్డును!

ద్వివిధ రక్షణ: మీ పళ్లను రోజూ ‘కోలినోస్’ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్టుతో తోముకొంటే అది మీ పళ్లను శుభ్రముగా మరియు తెల్లగా ఉంచుతుంది మరియు దంతక్షయమును కలిగించే క్రిములను అడ్డుకుంది. ఒక సారి పళ్లను ‘కోలినోస్’ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్టుతో తోముకొంటే నోటిలో దుర్గంధమును మరియు పళ్లకు హానిని కలిగించే క్రిములను అది చాల మట్టుకు పోగొట్టును. మీ నోరు శుభ్రముగా ఉంటుంది. పొదుపైనది—పళ్లకు రక్షణనిచ్చి వాటిని శుభ్రముగా మరియు గట్టిగా ఉండేలా చేయుటకు ‘కోలినోస్’ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్టును ద్వి మీద ఒక అర అంగుళము తీసుకొంటే చాలు!

రక్షణ పొందిన వలచదనలు!

‘కోలినోస్’ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్టు దంతక్షయమును కలిగించే క్రిములను అడ్డుకోదని వరికోడనా గారములో జరపబడిన పరీక్షలో నిరూపించబడినది. అది చాచుట్టూ ఒక రక్షక నోడలా (యక్కం వృత్తము) నిర్మించుకొని దంతక్షయము కలిగించే క్రిములను (వల్లని బాగము) ఎలా అడ్డుకోందో చూడండి.

‘కోలినోస్’ సూపర్-వైట్ టూత్ పేస్టును వారి దంతక్షయమును అడ్డుండి!

జి.పి. మేనర్ ఆంధ్ర కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

‘కోలినోస్’ ట్రేడ్ మార్కును వాడుటకు అధికారము పొందినవారు

రాగిణి ఇలా చెప్పుచున్నది.

"నేను ఎల్లప్పుడూ లక్ష్మీ టాయ్లెట్
వచ్చును వాడుచున్నాను—అది ఎంతో
తెల్లనిది, ఎంతో శుద్ధమైనది, సౌమ్యమైనది."

ఉల్లాసవతియగు రాగిణి ప్రవీణ వర్తకి. హిమ
వర్ణముగల సొగసైన తార, ఆమె ప్రకాశమైన చర్య
సౌందర్యము అనేక మంది వనితలకు అనూయ
కరమైనట్టిది—"నేను ఎల్లప్పుడూ శుద్ధమైన
తెల్లని పరిమళముగల లక్ష్మీ టాయ్లెట్ వచ్చును
వాడుచున్నాను" అని ఆమె చెప్పుచున్నది.

రాగిణివలె చేయుడు—శుద్ధమైన, తెల్లని లక్ష్మీ
టాయ్లెట్ వచ్చును ఎల్లప్పుడూ వాడుడు.
శరీరమంతటి సౌందర్యము కొరకు, మీరుపైన
పెద్ద పైజాను కొనుడు.

లక్ష్మీ
టాయ్లెట్ నబ్బు

సినిమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు నబ్బు

L. T. S- 545-X52

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ బొంబాయి వారి ఒక కయ్యురు.

★ క్రిస్మస్ శుభాకాంక్షలు ★

“చంపేశావు. ఆ విషయం నీకు తులనాలో వ్రాద్దామనుకుంటాను. కాని మీ తాత దూస్తారేమోనని వ్రాయలేదు. ఇంటివద్ద కూర్చుంటుంటావే—”

కారు బంగళాదగ్గరకు వచ్చింది. ఈ కారు ఇంకొక కారు గేటువద్ద ఎదురయ్యింది.

హిల్టాగ్రేస్, కుమారి కమలాదేవి దిగి జయంగా కారులోనుండి దిగారు. విజయోత్సవంతో లోనికి ప్రవేశిస్తున్నారు. హిల్టాగ్రేస్ భర్త, చివరి సారి విజయం పొందిన బ్రాహ్మరాజులా సగర్వంగా చిరు నవ్వుతో ముఖద్వారంవద్ద నిలబడ్డాడు!

అయిన ప్రక్కనున్న గొట్టును చూసి సామ్రాజ్యంకోల్పోయిన యువరాణిలా పోజు పెట్టింది హిల్టాగ్రేస్!

వదరు గొట్టును చూసి మరీ సిగ్గుపడింది కుమారి కమలాదేవి! కొంతసేపటికి రెండు సామ్రాజ్యాల మధ్య కాంతి భద్రతలు నెల కొన్నాయి. గొట్టులు ఒకరికొకరు సాంప్ర

దాయికంగా పరిచయం చెయ్యబడ్డారు.

ఆ రాత్రి భోజనాల కార్యక్రమం బాగానే సాగింది. కాని గొట్టులు మాత్రం ఒకరిని కురించి ఒకరు లోతుగా తెలుసుకోవాలనే జిజ్ఞాసలో పడ్డారు.

ఆ రాత్రి హిల్టా పియానో వాయిస్తుంటే ఆమె భర్త పీటర్ పాల్ ప్రార్థనా గీతం పాడాడు. గొట్టు రిద్దరూ వధూవరులవలే తలలు వంచుకున్నారు.

ప్రార్థన ముగిసింది.

ఏ పార్టీ కాపార్టీ చీలిపోయింది.

యువకునికి కమలాదేవికి జరిగిన ‘ఇన్స్టెంట్’ విని నవ్వి పూరుకుంది హిల్టా—

“సరేగాని అయిన విషయం నీకేమైనా తెలుసా?” అన్నది కుమారి.

“మా వారితో చదువుకున్నాడని మాత్రం తెలుసు. మిగతా విషయాలు నేను అడగనూ లేదు. వారు చెప్పనూ లేదు” అన్నది హిల్టా. కుమారి మానం వహించింది.

“మరి, ఇక నీవు పెళ్ళిచేసుకోవాలి?”
“ఎలాచేసుకునేది? మనసార ప్రేమించి నా సర్వస్వం అంకితంచేసుకున్న వ్యక్తిని నేను కోల్పోయాను. అందుకే నాకు పెళ్ళింటే యిష్టంలేదు. అందుకే జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది.”

“అందుకని వివాహం చేసుకోనంటావా? అంతేకదా? అయితే వుండు” అని హిల్టా తన బ్రంకు పెట్టెవద్దకెగిరింది. తాళంలేని ఒక సిల్క్ చీర తెచ్చింది.

“ఈ చీర నావద్ద పదిసంవత్సరాలనుండి వుంటుంది. కాని నేను ఒక్కసారి కూడా కట్టుకోలేదు. వారు నన్ను దానికి కారణం కూడా అడిగారు. కారణం నేను చెప్పలేనని వారిని ప్రార్థించాను. వారు మళ్ళీ దాన్ని కురించి నన్ను అడగలేదు.”

కుమారి ఆమె మాటలు అర్థంచేసుకోలేక పోతుంది.

“నేను. ఎం. బి. చదువుకునేదోజుల్లో ఒక మెడికల్ విద్యార్థిని ప్రేమించాను. ఈ చీరను ఒక క్రిస్మస్ రోజు అయిన నాకు ప్రెజెంట్ చేశాడు. నేను దీనిని ధరించక ముందే అయిన చారిత్రుగా మరణించాడు. అప్పుడు వివాహం మీద విరక్తి కలిగింది. బ్రతుకుమీద మోజుకలిగింది.”

కుమారి ఎంతో ఆనందంతో వింటుంది.

“మా తల్లిదండ్రులు నాకు పట్టుబట్టి వివాహంచేశారు. నా భర్త నన్ను మార్చివేశారు. నాకు కావలసినంత స్వేచ్ఛ, కాంతి, ప్రేమ వారివద్ద లభించాయి. స్త్రీని నమ్మిన పురుషులు తమ సర్వస్వాన్ని భార్యల శ్రేయస్సు కోసం త్యాగంచేశారు! ఎంత మరచిపోయినా అప్పుడప్పుడు అయిన మనసులో మెరుపులేగలా మెదుల్తారు. మనస్సు బాధ పడుతుంది. క్రమేణా ఆ బాధ ఒక ఆనందంగా పరిణమిస్తుంది. ఇంతే నా జీవిత చరిత్ర!

నీకు నచ్చిన యువకుడు దొరికితే వెంటనే వివాహంచేసుకో—తరువాత నీకు కాంతి చేకూరుతుంది. లేకుండా జీవితం ఇలాగే విధికి బలీకౌతడం నేనంగీకరించను. ఆలోచనగలవా రెవ్వరూ అంగీకరించరు.”

“సరే చూద్దాం. నీమాటల్లో ఏదో సత్యం లేకపోలేదని నాకనిపిస్తున్నది” అన్నది కమలాదేవి.

తరువాత హిల్టాగ్రేస్ నిద్రలో లీనమయ్యింది. కాని కమలాదేవి రాత్రంతా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూనేవుంది!

డిసెంబరు 25 వ తేదీ రాత్రి యేసుక్రీస్తు పుట్టినరోజు!

ఆ రాత్రి ఒంటి గంటకు క్రైస్తవ లండనూ లేచి యేసు క్రీస్తుని నామ సంస్మరణ చేసుకుంటారు. ఆ తెల్ల

ఆ దగ్గును అణచండి—ఆ గొంతువుండుకు ఉపశమనం కలిగించి మాన్పండి—
రొమ్ము, శ్వాసకోశ బాధలను వెంటనే తొలగించండి

పెప్స్ నేనించండి.

PEPS

జగద్విఖ్యాతి గాంచిన

గొంతు, రొమ్ము బేల్లెట్లు.

మందు లెమ్మేవారి అందరివద్దా లభిస్తాయి.

పెప్స్ బేల్లెట్లు గొంతు, రొమ్ము బాధోపశమన, నివారక సారములు కలవి. మీరు పెప్స్ ను చప్పరించునపుడు ఈ సారములు అవిరితయి, మీ శ్వాసద్వారా గొంతుకలోనికి, శ్వాసమార్గం, శ్వాసకోశాంతోనికి కొనిపోబడుతాయి. ఇలా అవి పరాసరి మిమ్ము బాధించే బాగాలను చేరుకుంటాయి, అందుకే పెప్స్ అంత శక్తివంతమై, జగద్విఖ్యాతి గాంచినవి పెప్స్ దగ్గులను అణచివేస్తాయి. గొంతువుండు బాధను ఉపశమింపజేస్తాయి, కఫమును కోనివేసి, శ్వాసబాధను పోగొట్టుతాయి. ఇన్ ఫ్లూయెంజా, బ్రోంకైటిస్ చికిత్సకు ఇవి అమోఘమైనవి

పోల్ ఏజెంట్లు : దాదా ఓ కంపెనీ, 86 నైన్ థర్డర్ స్ట్రీట్, మద్రాసు -8.

★ క్రిస్మస్ శుభాకాంక్షలు ★

బాధ్యుల అయిననుగూర్చి గానంచేస్తూ ఉల్లాసంగా జయజయధ్వజాలు చేస్తారు! క్రైస్తవవర్షిణిలో ఈ రాత్రికి ఉన్నంత ప్రాముఖ్యం ఈ సరుకుకూడా లేదు!

తెలవాతనికి హిల్టాగ్రేసు, పీటర్ పాల్, కలిసి క్రిస్మస్ వృక్షం పూర్తిచేశారు! యేసు క్రీస్తు జీవితానికి ఈ వృక్షానికి దగ్గర సంబంధం ఉంది!

పీటర్ పాల్ ఆ రోజు కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించాడు.

పీటర్ పాల్ తను పనివాళ్లను తదితర పేద ప్రజలను ఆహ్వానించాడు. ధనికులైన క్రైస్తవులు, పేద క్రైస్తవుల కానాడు దానం

వినిగా చేస్తారు. “నిన్నువలే నీ పాదగుచారివికూడా ప్రేమించు” అనే సిద్ధాంతం ఆ రోజున తప్పక అమలు జరుగుతుంది.

పనివాళ్లకు బీదలకు క్రొత్తబట్టలు, బహుమతులు, డబ్బు, పీటర్ పాల్ గొప్పద్యారా అందాయి. హిల్టాగ్రేస్ గొప్ప ఈ దానాలను ప్రకటించింది.

అందరికీ ఒక హాలో వీందు ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ వీందుకు ప్రత్యేకం యేమిటంటే యజమానులు ‘సర్వర్స్’గా మారిపోతారు! సేవకులు వీందును ఆనందిస్తారు!

ఈ వీందులో అందరూ కూర్చుంటారు.

మధ్యలో ఒక పెద్ద కేక్ వుంటుంది. ఈ కేక్ చాలా ఖరీదుచేస్తుంది. దీన్ని క్రిస్మస్ కేక్ అంటారు. పీటర్ పాల్ నిర్వహించిన కార్యక్రమం ప్రకారం ఈ కేక్ ను కుమారి కమలాదేవి కేక్ చేయడంద్వారా విందుకు ప్రారంభోత్సవం జరిపింది.

గ్రీస్ హిల్టా ఏర్పాటును అతిథులు ప్రశంసించారు. గొప్ప లంతా ఒకరికొకరు పరిచయంచేసుకుంటూ ఎంతో ఆనందాన్ని అనుభవించారు.

తరువాత అందరూ గుడిలో జరుగు ప్రత్యేక కార్యక్రమాలకు హాజరయ్యారు.

గుడి ముగిసినపిదప పీటర్ పాల్ తమస్వగృహంలో ‘హోం పిక్చర్’ ఏర్పాటుచేశాడు. యేసుక్రీస్తు జన్మదినం చూపబడింది.

గొప్ప లిద్దరికీ ఈ విషయాల అత్యుత్తమ రాగిన్ని గొల్పాయి! తరువాత అందరూ నెలవు తీసుకున్నారు!

మరుసటి దినం—

ఇద్దరి గొప్పలనోబాటు పీటర్ పాల్, హిల్టాగ్రేసుల్ని ఒకే కారు చిరువవుతో తీసుకెళ్తుంది. పంతాలు, పారుమలు లేకుండా కేవలం శాంతి దూతలా మారింది కారు!

కారు స్టేషన్ వద్ద కొచ్చి అందరినీ దిగమన్నది. రైలుబండి (మొన్నటి మొయిల్) మళ్ళీ వచ్చి స్టేషనులో అలసట తీర్చుకుంటుంది.

“ఏ నెలలో ఎక్కడాం?” అని ప్రశ్నించినవి కుమారి కళ్ళు.

“అదిగో మన రిజర్వు కంపార్ట్ మెంట్!” అన్నవి చిరుజీవి కళ్ళు. హిల్టాగ్రేస్, పీటర్ పాల్ వాళ్ళనిచూసి హృదయ పూర్వకంగా వవుతుని చేతులు పూవుతూ పిడ్డోలిచ్చారు.

రైలు మహావేగంతో పొగింది!

“మిత్రుల రుమాలు యిదిగో” అని చిరుజీవి అందించాడు. “అది మీదగ్గర వుండటం వాకిత్తం” అనుకుంది కుమారి మనసులో—

★ ★ ★

“కమలా, ఇంకా పార్కిలులో ఏమున్నాయో చూడు” అన్నాడు వేణుగోపాల్. చక్కని పాపాయి రబ్బరుబొమ్మ మాత్రం వుంది! రెండవది గిలకపండు!

క్రిమరి కమలాదేవి భర్తనుచూసి సిగ్గుకాగిలించుకుంది “ఓ...వాళ్ళు మనల్ని దీని స్తుత్తూరన్నమాట! వాళ్ళ దీవెనలు తప్పక నెరవేరుతాయి సుమా! కనుక మనం ఈసంత త్సరం కూడా వాళ్ళ క్రిస్మస్ కు వెళ్దాం” అన్నాడు వేణుగోపాల్—వారి మనసులో క్రిస్ మస్ నాట్యం చేసింది.

రంగురంగుల క్రిస్మస్ వింత వింత క్రిస్మస్! వసంతంలో జరిగే సంతలాంటి క్రిస్మస్! వంద ఉగాదులు విరబూచే క్రిస్మస్! వేయి వసంతాలు ఒక రేయిలో మెదిలే క్రిస్మస్!! ★

“జిన్నె విరుందు”—ప్రతివక్రవారము రేడియో సిరోవ్ 41.72 మీటర్ల మీద పొయంత్రం 6-30 నుండి 6-45 వరకు విని ఆనందించండి.

AYRA 366 Tel.

చశికరణం

“మిత్ర చశికరణం” అన్న పుస్తకాన్ని పలు మార్లు చదివి ఆకళించుకొన్నాడు సుందరరావు. ఇక తెలుసుకొన్న విషయాన్ని అన్నింటినీ ఆచరణలో పెట్టడమే తరవాతి అనుకొన్నాడు. తన చుట్టూరా వున్న వాళ్ళందరిమీదా ప్రయోగాలు జరపాలనుకొన్నాడు.

ఆ పుస్తకంలో అనేక మానవ లక్షణాలూ వున్నాయి. ఎలాంటి వారిని ఏవిధంగా తగినట్లుగా చూస్తారో, ఎవరిదగ్గర ఎలా సంబంధించాలో, ఎలా మాట్లాడాలో, ఏమేమి మాట్లాడాలో వివరంగా రాయబడింది. అన్నిటిని ఆవులులో పెట్టడానికి మంచికొద్దీ, పట్టుదల కొరత వలన పది పేజీలు రాయబడింది. అందుకని సుందరరావు ముందు అన్ని విషయాలూ బాగా అలోచించి ఒక మంచి పంథా ఎన్నుకొన్న తర్వాత రంగంలో ప్రవేశించాడు.

మిత్రుల్ని పేరుపెట్టి పిలవడం చాలమంచి దని అందులో ఒక సలహా!

ఉదయం ఆఫీసుకు వెళ్ళా వుండగా ఒక మిత్రుడు కనిపించాడు.

“ఏమండీ శ్రీరామ చంద్రుడు గారూ కలసా...” అని పలకరించాడు మిత్రుణ్ణి.

మిత్రుడు నిలిచాడు. సుందరరావు సంతోషించాడు. “మొదటి మేట్టు” అనుకొన్నాడు.

“మేష్టరుగారూ! మీరూ మొదలు మాట్లాడండి. అనుకొన్నానండి. ఎప్పుడైతే ఆ రాత్రి మాకొక చీరతో అప్పుడే అనుకొన్నాను, మీరూ చెడిపోతారని. వట్టి వెధవలు. ఇంకొకటి పేజీలనే చేయడమేగాని స్వతఃకంగా ఒక్కడూ ఉప్పురాలికి పనికిరాదు. ఇంకొకటి అవినీతిపరుడని గంట ప్రసంగం మీదెక్కి గోలపెట్టి నావారధిన చేస్తారు. తాము రహస్యంగా అంతకన్న లుచ్చావు! అలాంటి మాధులతో మీలాంటి మంచి వాడు చేరడం ఏమీ బాగోలేదు. ఇంకా పైకి రావలసినవారు, చదువుకొన్నవారు, యువకులు, మంచి ప్రవర్తన అలవరచుకొని కలుగురిలోనూ మంచివాడూ, కుదురయిన వాడూ, యోగ్యుడూ అని అనిపించుకోవలసినవారు—మీరే యిలా అయిపోయారు. ఇంత త్వరగా ఇలా చెడిపోతారనుకోలేదు. పోనీ లేండి. శేషయ్యది, ఇవాళే అయింది.

తెలికడుగుతానుగానీ ఎవడిభార్య యిలా పోతే మిగతామందీ? ఎవడి సంసారాన్ని ఎవడెలా చక్కపెట్టుకుంటే మిగతామందీ అంటాను. అవును నా భార్య నాకు ఇష్టం లేదు... పంపించేశాను. ఫీడా వదిలిపోయిందనుకొన్నాను. మా మధ్య వెయ్యి జరిగి వుంటాయి. అరవీ మిగతామందూ భార్య భర్త అన్న తర్వాత లక్ష వుంటాయి! ఏవో మనస్సు లాచ్చేయి... దాంతో అవిడ వెళ్ళి పోయింది... ఏం మీకేం... ధైర్యమంటే అవిడ వెళ్ళి అడగరాదు... మీరే ఆమెను ఉద్ధరించరాదు! ప్రతి వాడూ ఒక వార్షిక కార్యకర్త పోయాడా... ఇదిగో మేష్టరుగారూ మర్యాదగా చెప్తున్నాను... ఇంకా చిన్న వారు, ఉన్నతికి రావలసినవారు. నామాట ఒక్కటి వినిండి. ఇంక ఇలాంటి విషయాలూ

రాజేంద్ర

కోర్కెల కలుగజేసుకొన్నారా... నిర్వహణ నమోదాదు. వాళ్ళకేం అన్న విధాల చెబుతారు. ఇప్పటికీ పారంభోపలనిపించుకొన్నారని. అలాగనిపించుకోవాలనుకొంటే సరేసరి! ఏవో నేను చెప్పవలసింది చెప్పాను. ఆ తరువాత మీ యిష్టం. బాగో పడతారో, చెడిపోతారో... నిర్ణయించుకోండి. వస్తాను... సెలవు... వాళ్ళ మాత్రం జాగ్రత్త అంటూ విషయం వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.”

తక్షణం ఎక్కడైనా ఒక లోలైన సారంగంలోకి పడి మూర్ఛపోవాలనిపించింది. సుందరరావుకు. అతనికేమి బోధపడలేదు. తలతిరిగి పోయింది. ముఖం వికారంగా మారి పోయింది. కాళ్ళు చేతులు నలకసాగాయి. ప్రక్కగా చూచాడు. ఒక చూటలు కనిపిస్తే, అందులోకి వారబడాడు. అర్థంబుగా కాఫీ తెప్పించి త్రాగేశాడు.

ఇంతలో అక్కడికి నాగరాజరావుని ఒక మిత్రుడు వచ్చాడు. ఈసారి ఎలా పలకరించాలో తనకు ప్రాంతం వుండిపోయాడు. ఆ మిత్రుడు దగ్గరగా వచ్చి—

“ఏమిసాస్తా! కళ్ళు కనిపించాలా? నాకేసి కళ్ళువును చూచినట్లు చూస్తావేమిటి? పలకరించడం చేతగాక పోతే పోయింది. ముఖంలో, నన్ను గుర్తించిన

మానవ తేజోమిటి? “నడగాడ” అన్నాడతడు.

“కుమించండి. ఏదో అలోచిస్తూ వుండి పోయాను. రండి కూర్చోండి.” అన్నాడు: నాగరాజరావు దగ్గరకువచ్చి కూర్చున్నాడు.

“ఏమిటి విశేషం?” అన్నాడు. వెంటనే అతనికి కాఫీకి ఆర్డరుచ్చాడు.

“మీ రంతా చేరి నా కొంత మంచా రండి! మీ రందరూ మీ ప్రక్క సీటా యిన్ని శ్రీరామచంద్రుడుగా రంటావుంటే నేనూ ఆ పేరుపెట్టి పిలిచేశాను..... దాంతో...”

“ఏమిటి ఆ కేర్లో పిలిచేశాను? కొంత మంచేశారు పొండి! మేము ఆయన్ని ఆ పేరుతో కృతజ్ఞులమేగాని, పిలవడం అలా పిలవడం కదండీ...! ఇంతకూ ఆయన ఏ మన్నాడూ...” అని ఆకురత కనబరిచాడు నాగరాజరావు.

“నా భార్య ఎలాపోతే మీ కేమండీ అంటాడేమిటండీ ఆయన. నాకేం బోధ పడలా...” అన్నాడు సుందరరావు.

“అదే అందులోనే వుంది. రామాయణంలో శ్రీరాముడు ఒక బాలికమాటవిని, భార్యను అరణ్యానికి పంపించేశాడట! అలాగే మనవాడూ ఆ శ్రీరామచంద్రులవారిని యధాకాలం అనుసరిస్తామని, ఈమధ్యనే భార్యను వుట్టింటికి పంపించేశాడు. అంతకు మునుపు పోలాడుకొని తోజా ఏడుపు ముఖంతో ఆఫీసుకువచ్చేవాడు...”

“తెలిసిందండీ! ఇంక చాలు. ఇంక ఇలాంటివాటి జోరికి చస్తే వెళ్ళు” అని లేచాడు సుందరరావు.

నాగరాజరావుకు కాఫీవచ్చింది.

“కూర్చోండి. ఒక్కనిముషం. నేనూ వచ్చేస్తాను” అన్నా వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయాడు సుందరరావు.

* * * ఈ “పాయింట్” ఇలా చెప్పివచ్చింది. మరో పద్ధతి చూడాలనుకొన్నాడు.

“ఎదుటివారి గుణాలను ప్రశంసించడం చాలమంచిది. అప్పుడు ఎదుటివారు చాల సంతోషిస్తారు” అని ఆ గ్రంథకర్త మరో మానవచేశాడు.

ఆఫీసుగురి పర్వనలో అసిస్టెంట్ తో స్నేహంగావుంటే చాలా లాభాలున్నాయి. ఆయన అన్ని విషయాలూ తెలిసినవాడు మంచివాడు. అలాంటివాడి స్నేహంకనక సంపాదనైతే బావుంటుంది కా అనుకొన్నాడు.

మధ్యాహ్నం ఆయనదగ్గరకు వెళ్ళి “నమస్కారం” చెప్పి కూర్చున్నాడు. “నమస్కారం” అని విన్నచేయడం చాలా ఉత్తమ పద్ధతిగా ఆ పుస్తకంలో చెప్పబడింది.

వ శీ క రణం

“మీటితో తగా?... ఏమీనా వరుంధి కాబోయి. నాకు తెలియకే పనుంటే ఎంత విషయమైనా చూసిస్తారు, ఆ పనయ్యే వరకు మమ్మ. తర్వాత ‘నువ్వవరు?’ అన్నట్లు ప్రవర్తిస్తారు. నీరేలేంది. ఏంకావా అన్నారూ?...” అన్నాడాయన.

విషయపువ్వనవ్వ “అ... ఏంలేదండీ. ఈరేలేనే ఇలావచ్చానంటే...” అంటూబల్లమిడి కాగితాలమిడికి దృష్టిపెట్టిచూచాడు.

“ఈదమ్మారీ మీదేవాండీ? ఆహా... ఏం అందంగావున్నాయండీ అతనిరాలు. ముత్యాలిచ్చున్నాయి. తామరాకుమిడి నీటి బొట్టు కూర్చుని వెలుగులో మెరిసినట్లు విలవిల మెరిసిపోతున్నాయండీ. ఈ దమ్మారీయే కాని ఏ ఆడపిల్ల దినాఅయితే నేనుటకమని చెల్లాడేదను...” అన్నాడు... తనలోతాను మురిసిపోయాడు. “ఆహా... ఏం దండెచేశాను” అనుకొన్నాడు.

పి. పి. గారు అదోలా చూశారు.

“మీకు ఏంపనిలేదూ? మేన్ను అరిపారేడిగామే అది ఇంతవరకు అందలేదే?” అన్నాడాయన.

నుందరరావు మాటాడ బోయాడు. కానీ నాలిక దిగజారి... లోపలికి వెళ్లి నుండెను కాగితంతుకొంది. నోటినుంచి చూటరాలా.

“పంపించేస్తానండీ. వస్తానండీ. నలవు” అంటూ ఆక్కణ్ణుంచి ఇవతలి కొచ్చే కాడు. దెనకటి మిత్రుడు నాగరాజారావే మళ్ళీ కనిపించాడు. తన దురవస్థను విన్న వింతుకొన్నాడు.

“మళ్ళీ కొంపకు నివ్వపెట్టారండీ! అది ఆయన భార్యకానీ, కుమార్తెదమ్మారీ కానీ కావచ్చు. అప్పుడప్పుడూ ఆయన పైల్స్ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి వాళ్ళ సహాయం తీసుకొంటావుంటారు...” మూర్ఖు వచ్చినట్లయి

మాటాడుతున్న మిత్రుడి మీద వడ్డాడు నుందరరావు.

* * *

వారం రోజులు గడిచాయి. మొదట మరీ ఈ ‘వశీకరణ’ నిర్దాంశాల జోరికే పొరబడనుకొన్నాడుగానీ, ఇప్పుడు ఇంకొక్క ప్రయోగంచేసి, చూసి, తదితరదామనుకొన్నాడు.

ఇంట్లో ఒకరోజు పొద్దుగడవ కుండా చాలకడంగా వుంటుంది. ఎవరైనా మంచి కబురు చెప్పే స్నేహితులుంటే బావుండేది, పెరియివుంటే భార్య వుండేది. ఇప్పుడు ఇంట్లో అమ్మవుంది. ఆమెను పలకరించాలంటే భయం! ‘చెడిపోతున్నా’నని గోల పెడుతుంది.

వీధి చివర వెంకట్రావని ఒక స్కూలు మేస్తరుగారున్నారు. బాగావు ప్రకటించబడిన వాడు. ప్రపంచజ్ఞాన మున్నవాడు. సరసుడు. మంచినక్త. పర్యవీచయ పరిజ్ఞానంగల ప్రజావంతుడని ఎవరో చెప్పారు. పరిచయం వుంది. రోజూ పలకరించుకొంటూ వుంటారు. ఒకసారి ఇంటికి పిలిచి కాఫీఇస్తే స్నేహం కుదురుతుందనుకొన్నాడు. పుస్తకంలో భోజనానికి పిలవడం మరీ శ్రేష్టమైనదని రాయబడింది. కానీ అమ్మనండిన వంటకాలు రుచి చూశాడంటే, మళ్ళీ తనముఖం చూడడని భయమేసింది.

ఒకరోజు సాయంకాలం ఆఫీసునుంచి వస్తూవుంటే వీధి మలుపులో వెంకట్రావు గారు కనిపించారు. మామూలు పలకరింపు లయ్యాయి.

“మీరోసారి మాయంటికి రావాలండీ. ఇంట్లో ఏం తోచడంలేదు. వైగా...” నుందరరావు మాట పూర్తికాలేదు...

“అమా... ఇప్పుడే రానూ... దానికేమండీ? పదండీ” అంటూ చారితకారు. నుందరరావు

అనుసరించాడు. ఇద్దరూ ఇల్లు చేరుకొన్నాడు వారి మాడుగునా ఆయన ఏదో మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

చెరో కుర్చీలో కూచున్నాడు. నుందరరావు తల్లి ఇద్దరికీ కాఫీ తేచ్చియిచ్చింది. వెంకట్రావుగారు బల్లమిడ వుంచి కాఫీని సహజంగా మాటల మధ్యలో ఆండుకొని ఎప్పుడో పూర్తి చేశారు. అందులో ప్రత్యేకమైన నేర్పు వుంది. కాఫీకి ఆయన ఆతే ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేదు. కనీసం నుండించను కూడా లేదు. తన స్వంత బల్లమిడ సిగరెట్ అందుకున్నాడు. అందుకొని పూర్తి చేశారు. అలా చేయడం నుందరరావుకు నచ్చలేదు. కాఫీకి ‘అగరవం’ జరిగిందనుకొన్నాడు.

వెంకట్రావు వివిధ విషయాలు మాట్లాడుతున్నాడు. ఒక విషయంమిడినుంచి మరొక విషయం మిడికి చెంగు చెంగున చాటి... పోతున్నాడు...

“పంధోమ్మిది వందలనల్లభై ఆరులో నేను మహాత్మా గాంధీగారిని చూశాను. ఆయనకు గజందూరంలో నిల్చున్నాను. నా ప్రక్కనే అప్పుడు మా బావమరిది నిల్చున్నాడు. అతనిప్పుడు ‘రేడియో’లో పనిచేస్తున్నాడు. అతని నాటికలు రేడియోలో వినితీరవలసినవి. అసలు ఈ రేడియో నాటికలకు ఒక మంచి టెక్నిక్ వుంది. ప్రతిదానికి ఒక టెక్నిక్ వుంటుంది. ఉపన్యాసాలివ్వటానికూడా ఒక టెక్నిక్ వుంటుంది. టీవీ చంద్రపాల్ ఉపన్యసిస్తుంటే ప్రజలు ఉద్రిక్తులయ్యే వారు. మనిషికి ఉద్దేశం చాలా చెడ్డది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది మన కొంప ముంచుతుంది. ఏదో ఉద్దేశం లో భార్య భర్తలు పోట్లాడుకొని విడిపోయి, జీవితాంతం తంబాధ పడే న గాధలు చాలా వున్నాయి. ఈ దాంపత్య జీవితాలు నాశనంకావడానికి చాలా కారణాలున్నాయండీ మొదటిది. చాలామంది భర్తలు, భార్యల్ని మనుష్యులుగా నుండించక పోవడం... నుండించక పోవడం వల భార్యలు చాలకడలకు రోసవుతున్నారను. నాలుగోది... ఇప్పుడు ఎన్ని చెప్పానండీ... ఆ విధవది... పోనండీ... ఈ ఒకటి రెండు పెద్దపనుష్యలు. చిన్నప్పుడు నాకు లెక్కలు చాలకడమైన పాఠ్యభాగం. కానీ స్కూలు వైనల్లో నూటికి డెబ్బైభూతుల్లా వచ్చాయి. అదృష్టం, అంతే. అదృష్టంలేనిది ఏమీరాదు. నాకు తెలిసిన దురదృష్ట వంతు డోకడున్నాడు. అతను చాలా పంపొయిస్తాడు. ఏంలాభం? అంతా సిగరెట్లు కాఫీలకే తగలేస్తాడు. సిగరెట్ వంటికి చాలాచెడ్డది ఏమంటారు?... ఆమాట కొనే కాఫీ మరీచెడ్డది. ఒకపిక్ సత్రికలో (48-వ పేజీ చూడండి)

లల్లూరాం అండ్ కంపెనీ

(స్థాపితము 1928.)

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికకు, నాణ్యతకు, సరసమైన ధరలకు ప్రసిద్ధి చెందిన

* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కు

బీరువాలు * క్యూపు బాక్సులు

లల్లూరాం అండ్ కో,

వెంగళేటివారి వీధి, విజయవాడ - 1.

క్రొత్తబోయాప మారుమిమ కెడదగా.

NVRK VJA మద్రాసు బ్రాంచి: 2/156, బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1.

గుడ్డ

నాకు సమస్త విద్యలూ వొచ్చునని అందరి విశ్వాసం. కాని నాకు ఇంగ్లీషుముక్క వొక్కటైనా రాదు ఈ ముక్క చదివే సరికి నా భక్తులకి నామీద భక్తి తగిలినాకుం దని నేను ఎరుగుదును. కాని తెలిసినా ఫరవాలేదనే నమ్మకంతో ఇలా ప్రకటిస్తున్నాను. ఇన్నాట్లా మీ అందరిమధ్యా మీకు తెలియండావుండి, తీరా వెళ్ళేటప్పుడైనా గుడ్డ బై చెప్పకుండా వెళ్ళేసం న్యాయం కాగుదా!

నాకు ఇంగ్లీషురాదని ఇదివరకే చెప్పాను. ఎన్నున్నా అది లేకపోవడం నాలో తీరని లోపంగా తోచింది. అంచేత వాకనాడు మా నాన్నగారి దగ్గరికి వెళ్ళి పక్కనే ఉన్నాను. ఒకచెత్తో కొబ్బరిముక్కలు వములుతూ, రెండోచెత్తో త్రిశూలం పట్టుకొని వీపు గోక్కుంటున్నాడు మాతండ్రి నా అలికిడి విని నావైపు ప్రసాద మేదురంగా చూచి "యేమిరా ఆబ్బాయ్ విశేషాలూ? అని మందహాసం చేశాడు. ఆయన ఎప్పుడూ ప్రసన్నంగానే వుంటాడు. కోపం రానే రాదు; వాస్తవో పోనేపోదు.

నేను తలవంచి "నాన్నా, నాకు యింగ్లీషు నేర్చుకోవాలని వుంది" అన్నాను. ఆయన వినుకుంటాడా? అని కాస్త భయపడ్డాను. అలా జరగలా. త్రిశూలం అవతల పెట్టి నావీపు నిమురుతూ "ఓ! అలాగే! కాని వొకసందేహం వుంది నీవు చదవాలంటే భారతదేశంలోనే వీలు. ఇతర దేశాల్లో నిన్నెవ్వరూ ఎరగరు. మాస్తే భారతదేశం స్థితి చాలా క్లిష్టంగావుంది. ఇంక పడేశ్లో దానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చేస్తుంది. వాతావరణం మారవచ్చు. అప్పుడు నీ చదువుకు చాలా అనుకూలంగా వుంటుంది," అన్నాడు.

నాకు సందేహం ఏర్పడదీ. "బ్రిటిషు వాళ్ళు వాళ్ళదేశానికి వెళ్ళిపోయి భారతానికి స్వాతంత్ర్యంవస్తే మరి యింగ్లీషుకు భారతంలో చోట్లెక్కడ? అని ప్రశ్నించా. దానికి మా నాయన అదోవిధంగా మందహాసం చేసి 'ఫరవాలేదు. భారతంలో ఇంగ్లీషుకి అవ్యభక్తులున్నారట. అంచాత నీవు భయపడవలసిన పనిలేదు. కాస్తవోషికపట్టు' అన్నాడు. నేను మరి మాట్లాడలేదు.

నేను భారతదేశానికి నిద్రలేస్తే లెక్కలే నన్ని సార్లు వెళుతూ వస్తావుంటాను. నాకు ఆహ్వానాలమీద ఆహ్వానాలు వస్తూ వుంటాయి. వెళ్ళడం, దొరికినముటుకు కొబ్బరి కొయలు, బెల్లపువుండలు, గారెలు, కుడుములు వగైరా తెచ్చుకొని తినడం నాకు నిత్యకృత్యం. అంచాత నా ప్రపంచం పూజాగృహాలు, వంటయిండ్లు, ప్లాట్ ఫారాలవరకే మితం. నేను యే నాడూ వో గంటసేపు ఆగి బయటి ప్రపంచాన్ని చూడడం, లోకవ్యవహారాలను గమనించడం ఎరగను. ఇంక పడేశ్లోనా నేను భారతదేశంలో కొంతకాలం స్థిరంగా వుండక తప్పదు. వెగా నాన్నగారు ప్రకృతం భారతదేశస్థితి క్లిష్టంగా వుందన్నారు.

కృ. వె. నరసింహం

ఇన్ని కారణాలవల్ల వొక్కసారి అక్కడికి వెళ్ళి పరిస్థితులను గమనించి రావాలి అని మనసులో నిశ్చయపరుచుకున్నాను.

ఇంతలో భారతదేశంనుంచి ఆహ్వానం రానేవచ్చింది. చక్కగా వెళ్ళాను. అదృశ్యంగా దిగాను. అదొక తాత్కాలికంగా కట్టిన ప్లాట్ ఫారం. దానిమీద నలుగురైదుగురు ఖస్తరుధారులు కూచోని వున్నారు. అందులో వొకాయన నన్ను పిలవడం, చుట్టూ జనసముదాయం వేలకొలది చేరి వుంది. అంతటా రంగురంగుల జండాలు రెపరెపలాడుతున్నాయి, అంతటా ఉత్సాహం చురకలువేస్తూ వుంది నన్ను ఆహ్వానించిన వ్యక్తి భక్తిపూర్వకంగా నన్ను దేశించి రెండు పెంకాయలు బాడేశాడు. కంఠాశ్శస్థులతో ఉపన్యాసం ఆరంభమైంది.

మామూలుగానైతే కొబ్బరి కొయలు చిప్పల్ని లంకించుకొని వెంటనే వెనక్కి వచ్చేవాడినే. కాని ఈసారి అలాకాదు. విమిచేమతారో వినాలని తిప్ప వేసుకొని కూచున్నా. ఉపన్యాసాలు సుదీర్ఘంగా వున్నాయి. ప్రజలు ఆహ్వాయంగావిన్నారు మధ్య మధ్య చినుకులుపడడం జరిగింది కాని ప్రజలు దాన్ని లెక్కచెయ్యలేదు. జయ

జయ ధ్యానాలుచేస్తూ సభ ముగియగానే ఎవరిదారిని వారు వెళ్ళారు. దృశ్యంచాలా ఉత్సాహజనకంగా వుంది. ఇవా ఉపన్యాస విషయం కుప్రంగా చెబుతా.

వర్తమానావచ్చి ఇంగ్లీషువాళ్ళు మన దేశంలో స్థిరపడ్డారు. దేశాన్ని, ప్రజల్ని నిరసేపజేశారు. వారి నాగరకత, వేషభాషలు మన కొంస తీశాయి. దేశం గులయిపోయింది. అంచాత తెలవారు మన దేశాన్నించి వైదొలగాలి. వాళ్ళవెంట వాళ్ళ నాగరకత, వేషభాషలు కాలికి బుడ్డిచెప్పాలి. తిరిగి మన సనాతన పదమల్లొక్కడ నూతన రాజ్యం-స్వరాజ్యం ఏర్పడాలి. కోర్టులు పంచాయితీలుగా మారాలి కాలేజీలు ఆశ్రమాలుగా మారాలి. ఉచిత విద్య సనాతన సంస్కృతి, ఆచార వ్యవహారాలు అమల్లోకి రావాలి. ఈ బాడుగొల వేమలు నేలమట్టం కావాలి. మన సంప్రదాయ సిద్ధమైన దుస్తులు బాడుకలోకి రావాలి. లంచాలు, బహుమానాలు, పక్షపాతాలు, కులతత్వాలూ నశించాలి. అంతవరకూ మనం నిద్రపోరాదు. ప్రాణాలకు విశ్రాంతి అంటూ ఉండరాదు—ఇది దాని సారాంశం.

నేను మా లోకం చేరేవరకు దీన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ వెళ్ళాను. ఇవన్నీ జరుగుతాయా? జరుగులే ఎంత బాగుంటుందోకదా! అనిపించింది. భారతీయులు అసమానమైన కార్యం కలవారూ, అన్నమాట సాధించి నిలుపుకునేవారూ, అన్న సంగతి నాకు అవగతమే కాబట్టి, ఉపన్యాసాల్లోని విషయాలన్నీ అక్షరశబ్ద జరిగి తీరుతాయనే అనిపించింది. తినబోతూ కూరలరుచి అడగడం ఎందుకు? అన్న విధంగా ఎటూ నేను భారతదేశం వెళ్ళడానికి, కొన్నేళ్ళుండడానికి నిశ్చయమైంది కాబట్టి చూడనే చూస్తానుగా! అని సరిపెట్టకున్నాను.

పడేశ్కూ గిరున తిరిగిపోయాను. 1947 కూడా రానూ వొచ్చింది, పోనూ పోయింది. మరొక సంవత్సరం ఆగి, మా నాన్నగారితో నాకు చేసిన వాగానాన్ని పునఃజ్ఞాపకం చేశాను. "అలాగే" అంటూ లేచాడు మా నాన్న. నేను ఆయనవెంట నడిచాను. సరలోకం పాలిమేర దాటేసరికి మా నాన్న వొక మామూలు మనిషిగాను, నేనొక

వన్నెండేళ్ళ బుట్టవాడుగాను మారి పోయాడు. ఆ కారణంతో మారింది కాని నా కుదీర్మను తొండం అటే తగినా, చాలా వరకు పొడుగా నే ఉండిపోయింది. అంచాత తర్వాత బళ్ళో పిల్లవాళ్ళు నాకు ముక్కు మాను అని పేరు పెట్టి ఎగతాళి చేయడం జరిగింది.

భారతదేశంలో ఎక్కడ చూచినా ఉత్సాహం నిండి వున్నట్లుగా తోచింది. ప్రజల్లో కళాకాంతులు వచ్చాయి. పాత జండాలు పాత కొత్త జండాలు రెప రెప లాడుతున్నాయి. ఇలా మామూ మామూనే మేం ఒక సామాన్యమైన పట్నంలో ప్రవేశించాం. మా నాన్న పెద్ద బజారవెంట ఒక్కొక్క చోటలునే పరిశీలిస్తూ నడుస్తున్నాడు. కుచీ, రుచీ గమనించాలని మా తండ్రిగారి ఆశయం. దక్షిణ ధ్రువంలో ఉత్తర ధ్రువాన్ని వెదకడంచూస్తే నాకు నవ్వొచ్చింది. అన్నీ నాకు పరిచితమైనవే. కొబ్బరి నాన్నా అలా పెట్టుకుంటే జరగదు. ఇదో మహా ప్రవాహం. అంటించి వేసిన బల్లలమీద భోజనం. బల్లలమీది రాళ్ళని తుడవడమేగాని సాధారణంగా కడగడమంటూ ఉండదు. అందరి ఆకుల్లో నూటికి తొంభైవంతులు తాకిస్తూనే నొడ్డి నుంటారు. యజ్ఞాల్లో ఎంగిలీ, పితృకౌర్యాల్లో అంట్లో దోషం లేనట్లే, యా నూత్రాల్లో కూడా కొన్ని మిసహాయింపులుంటాయి. ఈ నాటి కొదవగ్రంథాలుకూడా ఒకరి ఎంగిలి మరొకరు తినడం నిషేధిస్తాయి. దానివల్ల కోగాలు వ్యాపిస్తాయంటాయి.

కాని యిలాంటి చోట అలాంటివి గమనార్హంకాదు. అన్నాను. మానాన్న నావైపు ఆదో విధంగా చూచి “సరేపద” అని ఒక చోటల్లో దూరాడు. పై నెను బోర్డు మీద యే విషయమూ స్పష్టంగా లేదు. లోపల చూద్దంగదా చాలా కులాలవాళ్ళూ ఆహ్వాయంగా బుజాలు బుజాలు కలిపి కూచోని లాట్లలువేస్తూ భోంచేస్తున్నారు. సాయిబులు వోడ్డిస్తున్నారు. పదార్థాలు చూస్తే వొళ్ళు రగులుంది. ఇలా భేదమనేది లేకుండా కూచోని తినడం నాకు సంబోధం కలిగించింది కాని పదార్థాలను కళ్ళుకూడా చూశ్యపర్యాయం. అందులో నేను ఆరితేరిన కాకాహరితైని! ఏమనుకున్నా దో మానాన్న, గిట్టిన వెక్కిరిగాడు. నేను తోకంట నారాయణ!

మరో కాకాహరహోటలు మానాన్నకి నచ్చినట్లుంది. ప్రాప్రయిటరు ఆరేవియకో సిద్ధిలాగా ఉన్నాడు కాని విభూతి పెండె కట్టతో కాస్త కుచిగా - అంటే స్నానం చేసే వాడిలా కనపడ్డాడు. మా నాన్న ఆయనతో కొంత బహిరంగంగా మరికొంత రహస్యంగా మాట్లాడి ఆయనకు నన్ను ఒప్పు జేపాడు. “కాస్త జాగ్రతగావుండు” అని మాత్రం నన్ను మందలించి రొండువందల రూపాయలను ఆయనకిచ్చి వెంటనే తులుచున్నాడు. ప్రాప్రయిటరు రెండో అంతస్తులో నాకోగది చూపించి ఈగది నీది. వేళకు స్నానంచేసి, భోంచేస్తుండు. రేపే బళ్ళో చేరుస్తా. అన్ని సౌకర్యాలు వున్నాయి. చేతికేమైనా డబ్బుకొలిస్తే

వన్నెకుగుతుండు” అని బల్లిపాయ్యాడు పొట్టకదిలించుకుంటూ.

గది బాగానేవుంది ఒకమంచం, పరుపు, కుర్చీ, టేబిలు, లైటు. విద్యార్థికింతకంటే యేంకావాలి? కాని యేదోకంపు ముక్కులు పగిలేట్లుగా వేనూంది. దాన్ని గురించి “యే” మని అడిగితే, “అది ఫేనాయితో, డి. డి. టీ వగైరాల మిశ్రమం. ఇంకా, నానారకం కలికాయి. నాటివల్ల ఆరోగ్యభంగం వుండదు. వెధవ నల్లలకోసం, దోమలకోసం వీటిని ప్రయోగించాం. నాలుగురోజులు అలవాటైతే అదే బాగుంటుంది” అని జవాబు.

మరుసట్రాతే నేను హైస్కూల్లో ఫస్ట్ ఖరంలో చేరాను. చోటలు ప్రాప్రయిటరు గార్తెయనగా తయారయ్యాడు. నాచేయస్, వి. నాయక్ గా మారింది. కులం ప్రశ్నివచ్చింది. హెడ్ మాష్టర్ “నీ కులం ఏమిటి?” అని అడిగాడు. ఏంచెప్పాలి? అనే అనుమానం నాకువచ్చింది. ఆయినా ఇంకా భారతదేశంలో కులమేమిటి? మత కుల తత్వలు మానిపోవాలిగా! అనుకొని ఆయినా చూద్దామని.

“కులంతో పనేముందండీ. స్వరాజ్యం వచ్చిందిగా!” అన్నాను. దానికి ఆయన నన్ను ఎగాదిగా చూచి “కరక్కాయంత లేవ్, రెస్సగా తన్నులు కొడతావే! మన ప్రాంతానికి ఆతత్వం ఇంకా కొన్ని సంవత్సరాల వరకూ అన్వయించదు. తెలిసిందా?” అన్నాడు. పక్కనున్న గుమమాస్తా నాతో “నీవు చదివి పెద్దవాడవై ఉద్యోగం చేసి, ప్రమాదకాలు తీసుకొని, పెకావక తీసుకునేవరకూ యీ కులతత్వం అడుగడుగునా అడ్డంవొస్తూనే వుంటుంది. బతికుంటే ఆతర్వాత ఉండదు, బతకకుంటే అసలే వుండదు” అని వొక్క విగిని అనేగాడు. దానికి నేను “మా గార్తెయకని అడగండి. ఆయనే ఏదోవొకటి చెబుతాడు” అన్నాను. “అదిగాదోయ్ పిచ్చినాయనా! జీతం నాతం లేకుండా వుండే కులం చూసుకొని వేసుకుంటే, తరతరాల వరకూ లాభిస్తుంది. అంతమాత్రంలో పొయ్యేదేముంది? అందుకే నేయితగా చెప్పడం” అన్నాడాయన.

నేను వినిపించుకోకుండానే వొచ్చేకాను తర్వాత మా చోటల్ ప్రాప్రయిటరు ఏం రాకాలో నాకు తెలిదు. నాచదువు ఆరంభమైంది. కాని నాకో చిక్కువచ్చిపడ్డది. నాకు ముక్కు పొడుగావుందని యిదివరకే చెప్పాను. ఎంత రిపేరుచేసినా వ్యతిరేకమూ మనిషితత్వమూ మారనట్లు నా పొట్టకూడా పెద్దదిగానే వుండిపోయింది అయితే దానికో రైరాగి చిట్కా లభించింది. అదే ఆమెరికన్ నాకట్. అది తొడుక్కంటే లంగా

పూవు మా అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన దర్శనగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోసుకార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు లేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయన్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డువ్రాసిన లేదీలగాయకు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో నుంచినట్లులు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు నానివిగురించి స్పష్టముగా మాసవారిగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల మెకము వాపను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

లాగా- తాడుగు తాడుగా పూగిసలాడుతూ అన్తి చర్మగత నూతన సభ్యతామయ కంకాళం మొదలు కూర్చుంటున్నారంటే వరకూ వాళ్ళ ఆకారాన్ని కల్పిస్తుంది. తస్మాన్యాయాన్ని కనిపెట్టినాడి కియ్యచ్చు అచ్చుర నచ్చలు. దాంతో పాటుపీక వొదిలిపోయింది. మిగిలింది జుట్టు. అది నా ప్రాణం తీసిందనుకోండి. పిల్లలందరి చేతులూ, మావులూ నా జుట్టుమీదనే వుండిపోయాయి. తరగతిలో సగానికిపైగా హిందూ బాలురున్నారు. వాండైనా సానుభూతి చూపలేదు. పైపెద్దు మిగత వాండలంటే మరీ నన్ను లేచిడి వేపడం మొదలుపెట్టారు. చదవకున్నా, థెయిలయినా, అబద్ధాలాడినా, అత్యాచారాలు చేసినా నోరెత్తేవాడులేదు. హిందూదేశంలో పుట్టిపెరిగిన హిందూ పిల్లకాయలకే యింత బోగాలం నా జుట్టు చూడంగానే ఎందుకు రావాల్సి? హిందూసమాజం స్వరాజ్యం వచ్చినతర్వాత గూడా యింత రోతగా వుండడం నాకు ఆశ్చర్యమూ, దుఃఖమూ కలిగించింది. ఈ లాపం క్షమనాశ్చిల్లోనే కొడు ఉపాధ్యాయుల్లోగూడా కనపడేది. వీళ్ళంతా యే పాశ్చాత్య దేశాల్లోనో పుట్టినవారా అని అనిపించింది. కొన్నాళ్ళు చూచాను. మెల్లిగా వాళ్ళొట్టి దగ్గరికి రానిచ్చి షేక్ వ్యండ్ ప్రారంభించాను. గట్టిగా పిడికిటితో అదిమితే విలవిల తన్నుకోవడమే గాని గట్టిగా నిలవగలమనిపి కనపళ్ళెను. అంత బలహీనానికి పైచాకచక్రం అంతగా వుంటుంది కబోలు!

నా చేతిగుంచి తగిలినవాడు మాత్రం నా పూసెత్తిడం మానేశాడు. ఈ విధంగా నెలలూ, సంవత్సరాలూ గడిచిపోతున్నాయి. ప్రతి సంవత్సరమూ పాసా తూనే వచ్చాను. పాసుకొవడంలో శ్రమ యేమీ అనిపించలేదు. పైగా ఫైల్ కౌవాలంటేనే గట్టిప్రయత్నం చెయ్యాలని వాస్తవం దేమా అనిపించింది. ప్రతి ఎండాకాలంలో టెన్సి మా నాన్నను, అన్ననూ, బోదరులనూ చూచిస్తూ వుండేవాణ్ణి ఇక్కడ చదువు నేను చదవవలసివంతగా లేనందువల్ల, చికి మరీసేతులను గమనించడంలో నాకు బాగా కాలక్షేపం జరుగుతూ వచ్చింది చూడ లాయనకు యేటేలా సహస్రం ముడుతూ వచ్చింది. కొబ్బటి ఆ ప్రమేయంలో కూడా నిశ్చింతే.

ఈలాగా దేశంలో ఎన్నో కుభాలూ, అనుభాలూజరిగినై. ఎన్నో కుట్రలూ-సుఖాలూ గడిచిపోయినై. మొత్తంమీద దేశీ వ్యవస్థ చాలావరకు మడలపడ్డట్టే. కొద్దికాలంలోనే దేశంలో ఎన్నో కారానాలూ, ఎన్నో నీటి తపకులూ వృద్ధిపొందాయి. కాని, ధరలనాడి

నానాటికి మందగించి పోతూంది. జనసంఖ్య పెరగడం దీనికి కారణమంటారు. బాకు గడ్డలో జనసంఖ్య ఎంత వృద్ధిలే అంత మంచిదేగా! ఇంక రాజకీయ రంగంలో చెప్పాలంటే అంతరిక వ్యవహారాలు ఎలా గున్నా, బాహ్యప్రపంచంలో భారతదేశానికి మంచిపేరు వచ్చింది. ప్రజలకి పాలకులతో సాన్నిహిత్యం ఎక్కువైంది. ఉద్యోగస్థుల్లో బంధుమేమా, కులతత్వాల్లో పట్టుదలా సంతోషించతగినంత అభివృద్ధిలో వున్నాయి. రాజకీయాల చుట్టు, కొబ్బటి సన్నిహితమైన దొడ్డిదాణ్ణి లాభాలకూ, సోక ర్యాంకు అనుకులంగా వున్నాయి. పరీక్షల్లో పాసులు దిక్కులేనంతగా పెరిగి పోతున్నాయి. కాంగ్రెసంటే కల్లోసుదా సహించనివారంతా మంత్రం నేసి నట్టు రొంజేసి ఖదరు చొక్కాలతో గౌరవాన్ని పొగుడేసుకుంటున్నారు.

అమెరికా విద్యావిధానం, జర్మనీ విజ్ఞానాభివృద్ధి, రష్యన్ సమానత్వం, ఆంగ్ల పరిపాలనావిధానం వొక్కసారి వచ్చి పడేసరికి నిరక్షరాస్యులు ఉక్కిరిదిక్కిరై పోతున్నారు. ఇవా మరీ నామర స్యం చూద్దాం. అమెరికా మొదలయిన మనం అనుకునే మహానాగరక దేశాల్లోకూడా ఇంకా మతివిషయపు పీడ వొడలేదు. కాని భారతంలో హిందూమతం పీడ దాదాపుగా వొదిలిపోయిందినే చెప్పవచ్చు. కొంత మంది సంకుచిత స్వభావం కలవారు హిందూ దేశంలోనే హిందూ మతానికి ముప్పు వచ్చిందని గోల పెడుతున్నారు. ఇతర మతాలవారు కట్టుబడిచి తమ తమ మతప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. హిందువు దెవదైనా నోరెత్తి మతాన్ని గురించి మాట్లాడితే అపరాధమూ, శాంతిభంగమూ అవుతున్నది." అంటూ వాపోతున్నారు. కాని వారు తత్వం తెలిసుంటే అలా గాభరాపడరు. "గజం మధ్య పలాయనం మిథ్య" అన్నట్లుగా, ఉంటేకదా పొయ్యేది? హిందూమతం హిందువుల యొముకలకి పట్టిపోయింది. కొబ్బటి అది పైకి కనబడవలసిన అవసరం లేదు, దాన్ని గురించి ప్రచారం చేయవలసింది అంతకు మొదలే లేదు. అది అంతరామిని అవసరంలే దాని బయటి చిహ్నాలన్నీ అంతరించిపోతున్నాయి. ఇతిరులు తమవని ప్రచారం చేసుకునే సర్వ విషయాలూ హిందూ మతంత ర్వాగాలేనని మన పెద్దలకు తెలుసు. అంచే దాన్ని గురించిన ప్రచారం అనవసరమేకాక అపరాధంకూడా. అందుకనే పెద్దలు ఆ విషయంలో తూడ్డింభావం వహించారు. వొట్టి చేలిక కాదు. అందరూ టర్క్కి టూపీలు పెట్టుకున్నా, (కొనులు కట్టుకున్నా, కవచ

తరచుగా మాత్రం వెలువడుచున్నదా?

చక్కెరతోగాని లేక చక్కెర లేకుండాగాని తరచుగా మాత్రము వెలువడుచు మిక్కిలిప్రమాదకరమైన చిహ్నము కరీరాన్ని గుర్తించేయడమే కాకుండా యీ వ్యాధి. తనబంధంలో చిక్కిన వారిని ఆరోజుకరోజు మృత్యువుకు ఆసన్నుచి చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానశిక శ్రమ రకు యిచ్చగించకుండుట, నడుములో నొప్పి, చూపు మాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. పై లక్షణములతోకూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు, నోరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో వగుళ్లు తూకంతగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ల నొప్పులు, కంటిపారలు, జ్వర, గడ్డలు, రావ వుండ్లు, యిట్టి రయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవించవచ్చును

"పీనస్ థరమ్" మాత్రము వాడి. అనేక వేల మంది తమబాదల నుండినివారణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షింపబడిరి, "పీనస్ థరమ్" శాస్త్రీయ సద్గుణులమీద, ప్రాచీన యూనానివైద్య విధానప్రకారం అమూల్య ఓషధుల, కాకవద్యముల, స్యాధావిక జీరముల సారముతో తయారైనవి. మాత్రములో పంచదార, నలుమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము. 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు పగనికపైగా స్వస్థత చేకూరినట్లనించును "పీనస్ థరమ్" కొద్ది వ్యయముతో. సుఖముగా, తేలికగా నేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకవద్యము లేదు. విరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు రోగులు వృష్టికరమైన ఆహారము తినేందుకై రోగులు యిదివరకటికంటే యెక్కువరకాం ఆహారవద్యములు తీసికొనవచ్చును వివరములు గల ఇంగ్లీషు కర పత్రములు అడిగినచో ఉచితముగా పంపబడును ధర 50 మాత్రం పీనా య. 6-75 ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము

రిపించు ప్రాము:
 S. S. Research Laboratory (A. P. W.)
 P. O. Box No 587, Calcutta.

నారసింహ లేహ్యము
 ఐంగడుతో చేరినది. మేహము, వికృత, విస్మక్తువవగైరా హరించి. ఇలము రక్తవృద్ధికల్గించును 20 తు. దట్ట ద. 3-4-0. పోస్టేజీ ద. 1-1-0.
 పి. సి. సి. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద వమాజం, పెరిడి (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

వికార వేషము— కొంటెతనమా లేక అశ్రద్ధ ఫలితమా?

దుస్తులను కొనుగట్టకు 'సాన్ఫోరైజ్డ్' ('Sanforized') గురుతును తప్పకుండా గమనిస్తే ఆతను ఎంతో డబ్బు పొదుపు చేసుకొని ఉండేవాడు మరియు చికాకులకు గురి కాకుండా కూడ ఉండేవాడు. 'సాన్ఫోరైజ్డ్' 'డ్రేడు మార్కు' గల ధుస్తులు ఎన్నో పొద్దు ఉరికినాకూడ క్రుంగకుండా ఉంటాయి.

లేదెటు మీద ఈ గుర్తు 'SANFORIZED'
ఉన్నదా అని గమనించండి

అలా చేస్తే మీ దుస్తులు దొంగవట్టుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవు!

రిజిస్టర్డ్ చేయబడిన 'సాన్ఫోరైజ్డ్' అనే డ్రేడు మార్కును అధికారవైవ క్లాయ్డ్, పీటోడి అండ్ కంపెనీ ఇన్కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు. ఎస్. ఎ. డి. సంస్థాపితము) వారిచే ప్రచురించబడినది. ఈ కంపెనీ యొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణములకి తగినట్లు క్రుంగకుండా కొంత లక్షణమిదవే 'సాన్ఫోరైజ్డ్' డ్రేడు మార్కు చేయబడు అధికారము యిస్తాము.

వివరములు: 'సాన్ఫోరైజ్డ్' వర్షిఫ్. 95, మెరీవ్ డ్రైవ్. బొంబాయి 2

ACP. 4366

ఖడ్గాలు ధరించినా వారికి వోకలే.

నేను ఎంత చెడా విద్యార్థిని, ఇతన్ని నాకు ప్రస్తుతాలుకావు. అయినా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే నేను కైలాసానికి వెళ్ళి పోతున్నాను. మళ్ళీ-మళ్ళీ మాతో మాట్లాడానికి నాకు పురస్కృతుండదు. చదువు, సంధ్యా మానుకొని తిరిగి ఇప్పుడే వెళ్ళిపోవడం ఎందుకని మీరు వన్నడుగుతారు. దానికి బలవత్తరమైన కారణం ఉంది. నేను ఈ మధ్యనే స్కూలుఫయినల్ ప్యాస్యాయాను. మాంచి మార్కులు వచ్చాయి. నా సహాధ్యాయుల్లో ఈ జన్మలో పాసుకొరసుకున్న కొందరికి కూడా నాకు కాస్త కుడి ఎడమగా వచ్చాయి. ఆశ్చర్యం. నాకు హిందీలో "ఓ" వారానికి ఆరేడు గంటలు చదివే యింగ్లీషులో నేలమూ-బిసుగావుంటే, ముప్పై రెండుగంటల్లో హిందీ యే మొచ్చి చస్తుంది? అదీగాక, కిందితరగతుల్లో మొదట్నుంచీ హిందీలో సున్నాలోచ్చినా లోపేస్తున్నారాయ్. పిల్లలు ఎందుకని చదివడం? మీరే చెప్పండి!

ఇంతకీ అసలు సంగతి మరిచిపోతున్నాను. నేను సర్టిఫైడ్ టిచరు చిట్టకొని కాల్తేలో చేరుదామని పట్నానికెళ్ళాను. అహో! కాల్తే ప్రవేశానికి యేమి తోక్కిడి! అన్నీ చల్లాదాటా, యిన్ షర్తులు. అందరిలో నేనొక్కణ్ణే వెక్కిరించినట్లు దిపిసికతలావుండిపోయాను. నిన్న యేమిలేనివార్యకి తెల్లవారేసరికి యీ దుస్తులు ఎలాగొచ్చాయి? అంటూ తెరిచిననోరు ముయ్యకుండా చూడసాగాను. ఇద్దరు ముగ్గురితో మాట్లాడితే "భాషలో పసలేకున్నా జేవంలా నేనోయేవుండే పసంతానూ." అని వోకడన్నాడు. తిన్నా తినకున్నా ఎవరడుగుతారు? ఇంతకంటే నేకుమనభారతంలో తిరుణోపాయం లేదు. ఈ వేషమే లేకుండా కాల్తే గవసదాటితే, కాలు బట్టి యీడి చెస్తారు" అన్నాడు మరొకడు "ఇన్ షర్తుకు ట్రౌవరుకును, ఇన్ డిస్ దునియాలో— ఆ— ఆ— ఆనుచుతా" అని ఆచేశాడు ఇంకొకడు.

ఇంతవరకూ అమెరికన్ జాకట్టు నా మర్యాద రక్షించింది ఇన్ షర్తుతో నాబడా లం బయటపడుతుంది వొట్టేనే చాన్సాస్సగుణ్ణి కా వాల సానుంది పైగా యీ కొయ్యలాంటి ట్రౌవరుతో ఒకటా ఇబ్బందులు? ముఖ్యంగా మా నాన్నకు తెలిస్తే పూరుకోడు. కాబట్టి యింగ్లీషు వొచ్చిన మటుకు చాలునని తృప్తిపడి కైలాసానికి వెళ్ళిపోతున్నాను. నన్ను మరిచిపోకండి. గుడే బై..... సిద్ధి. వి. నాయక్." ★

అమెరికాలో క్రిస్మస్ వేడుకలు

ప్రపంచానికి శాంతిసందేశం వినిపించడానికి 1957 ఏళ్ళు (తొలి అవతరించిన మహాపురుషుడు జీసస్ జన్మదినోత్సవం (డిసెంబరు 25) కై సమైక్య పండుగలన్నిటిలో ప్రధానమైనది; అత్యంత రమణీయమైనది.

డిసెంబరు మధ్యకాలంనుంచి కొత్త సంవత్సరారంభాక, అమెరికాలో ఏ ఇంటి చూసినా, ఏ పార్కులో చూసినా, ఏ రహదారి కూడలిలో చూసినా రంగురంగుల దీపాలతో క్రిస్మస్ వృక్షం కోళాయనూ పంకా ద్వారా చరమపుతాయి. ఏదో అద్భుతమంత్రనా సైం స్పృశించినట్లు, అమెరికా యావత్తూ విచిత్రంగా మారిపోయింది. కిటికీలను, ద్వారాలను పుష్పవృక్షాలు అలంకరిస్తారు. జీసస్ జననదృశ్యాలను చర్చిల్లోనూ, గృహల్లోనూ అమర్చి పెడతారు. ఎక్కడ చూసినా స్వేచ్ఛాశూరితమైన వాతావరణం కనిపిస్తుంది.

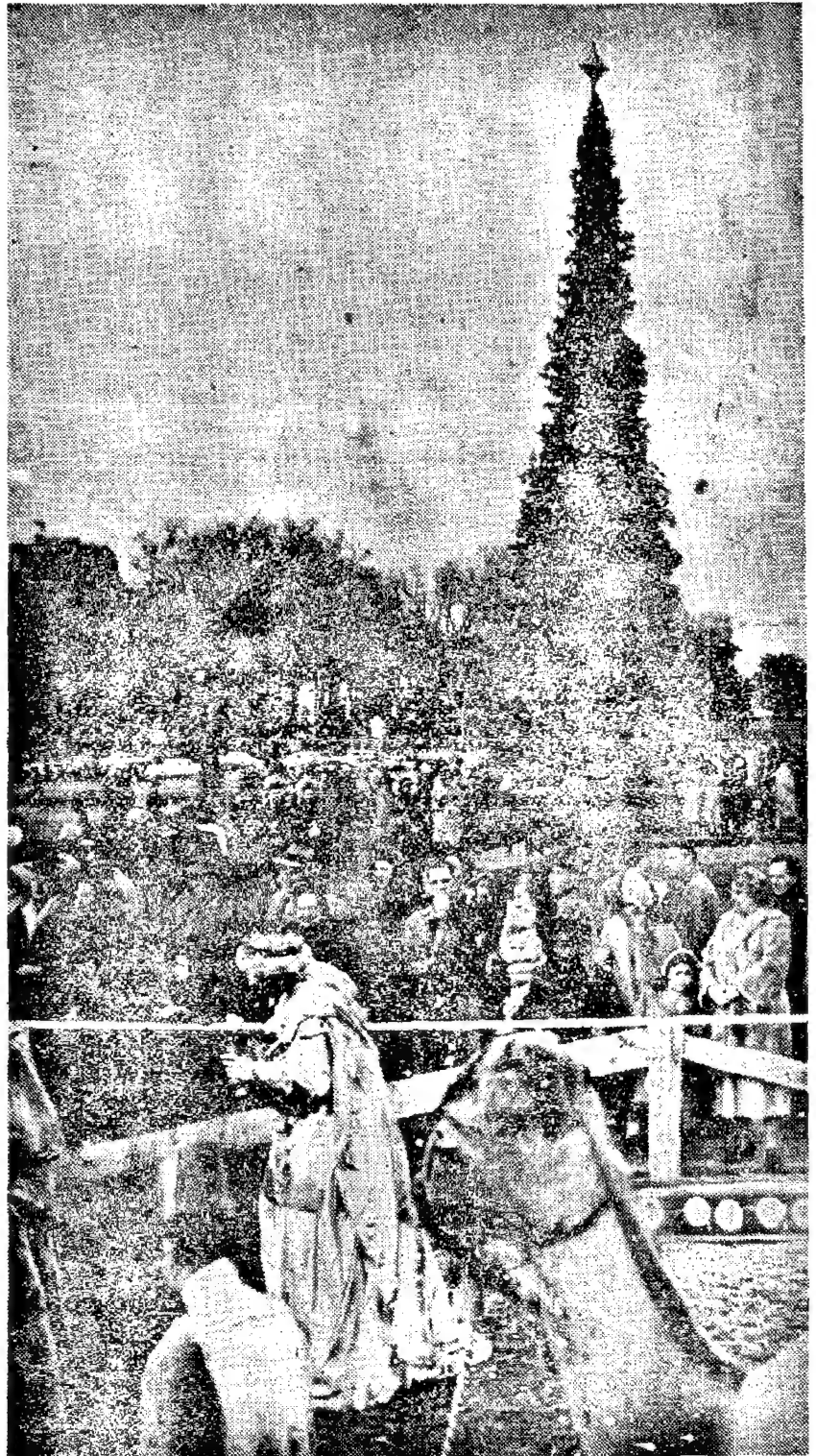
క్రిస్మస్ ఆచారాలు ఒకనాటివి కావు, ఒకదేశానివి కావు. అనేక దేశాల్లో, అనేక కాలాల్లో, అనేక విధాలుగా యావత్తూ వాయి. కొని ఈవిధమైన ఆచారాలన్నిటిలోనూ ఒకటే దివ్యసందేశం, ఇంతకంటే కాంక్షనీయమైన జీవితం ఉండనే ఆక, ప్రపంచ శాంతి ఆధారభూతమైన పామరస్యంకోసం ప్రయత్నించాలనే ఉద్దేశ్య విహితమై ఉన్నాయి.

తమకున్న దానిని ఇతరులతో పంచుకోవడానికి, ఇచ్చికేయడానికి పుట్టిన పండుగ క్రిస్మస్. ఆనాడు అమెరికనులు స్వదేశంలో ఉన్నా, విదేశాల్లో ఉన్నా పరిచితులకు, అపరిచితులకు కూడా తమ హృదయాలనూ, గృహల్లోనూ కూడా ఆతిథ్యం ఇస్తారు. అమెరికాలో ఈ పండక్కి ఛెప్మకోదగిన విశేషం 'క్రిస్మస్ టీ' అమ్మకం. బాతీయ తీయ నివారణ సంఘం ఈ 'టీ' అమ్ముతుంది. ఒక్కొక్కటి ఒక పెన్సీ ఉంటుంది. వీటి అమ్మకంతో వచ్చే ఆదాయాన్ని క్రియనిర్మూలనకోసం చెదర్చి పరిశోధన చేయడానికి వినియోగిస్తారు.

వివిధ దేశాలనుంచి అమెరికాలో స్థిరపడ

డానికి వచ్చినవారు అమెరికాలో స్థిరపడిపోయిన తరువాత కూడా తమ తమ దేశాచారాల ప్రకారం క్రిస్మస్ వేడుకలు జరుపుకొనే

వచ్చారు. స్పెయిన్ ఆచారాలు, జర్మనీ ఆచారాలు విచిత్రంగా కలిసిపోయి ఈనాటికి కనిపిస్తాయి. సెంట్ నికోలాస్ ఈ భావం

పాకింగ్స్ సమీపంలోని 'ఎలిక్ట్' మైదానంలో ఏటేటా జరిగే క్రిస్మస్ ఉత్సవ దృశ్యం. వెనుకపక్కగా కనిపించేది అగ్రణీయని భవనం. ముందు ఎత్తుగా కనిపించేది (67 అడుగులు) దీపాలంకృతమైన క్రిస్మస్ వృక్షం.

ఒక్క అమెరికాలోనేగాక క్రిస్టియన్ల ఎక్కడవున్నా బాలబాలికలు క్రిస్మస్ పండుగ రోజున దైతప్రార్థనగీతాలు పాడి ఆనందంగా గడుపుతారు. అమెరికన్ బాలబాలికల ఉత్సాహాన్ని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

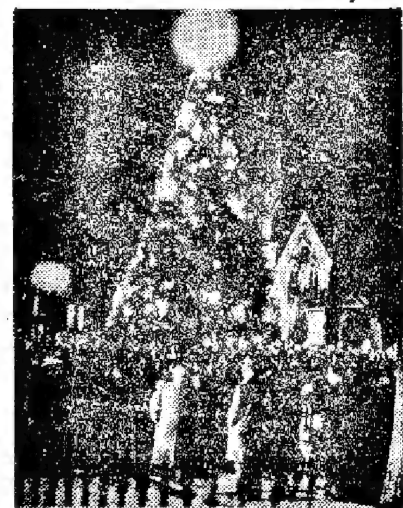
★ అమెరికాలో క్రిస్మస్ వేడుకలు ★

క్రిస్మస్ పండుగ ముందు రోజున ఉత్తర భూవంశం చి భువపుజంకల బండియా దెక్కి తచ్చే కాంటాక్టాన్ గామరాడు. ఈ కాంటాక్టాన్ బహుమతులు తీసుకొచ్చి మేజోల్లో వాచిపెట్టే మాయమైపోతాడని పిల్లలు నమ్ముతారు.

క్రిస్మస్ ముందు రోజున అర్చరాత్రి జేత జరిగే ప్రార్థనలకు చాలమంది అమెరికనులు హాజరవుతారు. మరొకొందరు క్రిస్మస్ రోజున చర్చిల్లో చేరి కేక రోల్ గీతా అనబడే పాటలు పాడతారు. తనన జన్మకథను పతిస్తారు. దూరదూరాలనుంచినచ్చి తమ ఇరుగు పొరుగుల్లో నివసించే స్నేహితులను పిలిచి విందుచేయడం మొట్టమొదటి వలస రోజుల్నించి అనుమ్యతంగా వస్తున్న క్రిస్మస్ ఆచారం.

క్రిస్మస్ గ్రీటింగ్ కార్డులు పంపించే ఆచారం 19 వ శతాబ్ద మధ్యకాలంలో ఇంగ్లండులో ప్రటివడని చెబుతారు. ఇది అమెరికాలో బాగా వేళ్ళు పాతుకుపోయింది. గ్రీటింగ్ కార్డులు పంపించని అమెరికన్ కుటుంబమంటూ ఉండదు.

ఇంకొక విటివ్ ప్రాచీనాచారం కూడా అమెరికాలో కొన్ని చోట్ల కనిపిస్తుంది. కొలరాడోలోని డెవ్స్ తద్ద క్రిస్మస్ ముందరి అదివారంనాడు ఒకడు బాకా ఉడి యువకు అందర్ని పురమందిరంలో సమావేశించేస్తాడు. క్రిస్మస్ పాటలు పాడినతర్వాత వారు ఎర్ర పచ్చటోటలు పెట్టుకుని హిమావృతమైన అరణ్యానికి వెడతారు. బ్రహ్మాండమైన ఒక మంగనుకొట్టి తేస్తారు. భస్మము చేయుదు.

విస్తారినైన రాష్ట్రంలోని మిల్వాక్ అనే నగరంలో ప్రజలు సమిష్టిగా క్రిస్మస్ వేడుకలు జరుపుకుంటున్న దృశ్యం.

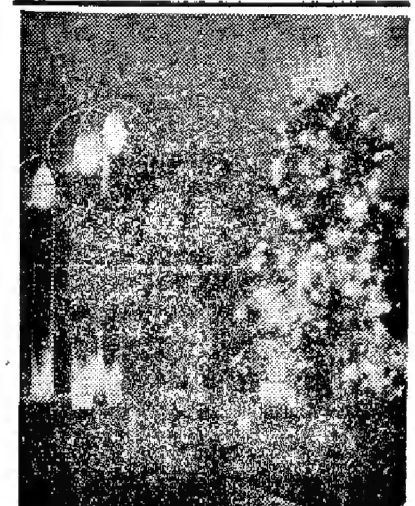
క్రిస్మస్ దుంగను! అనే పాత ఇంగ్లీషుపాట పాడుతూ దాన్ని అంటిస్తారు.

స్కాండినేవియన్ల స్థిరపడిన రాష్ట్రాలలోను, స్కాండినేవియా శిరోష్ఠస్థితిని తలపించే రాష్ట్రాల్లోనూ క్రిస్మస్ పండుగకు శతకాలపు వేడుకలు జరుగుతాయి. స్వీడిష్ జాతి! చెందిన అమెరికన్ల కాంటాలూషియాను ఆరాధన చేస్తారు. ప్రపంచంలో! వలగు తీసుకువచ్చినది కాంటాలూషియా. అందుకని ఉత్సవనాయకురాలు తెల్లటి వదులు దుస్తులు ధరించి, వెలిగించిన కొవ్వొత్తులు తగిలించిన కిరీటం పెట్టుకుని దర్బారు తీరుస్తుంది. తరువాత విందు జరుగుతుంది, పాటలు పాడతారు.

తూర్పున ఉన్న పెన్సిల్వేనియాలో క్రిస్మస్ ఆచారాలు 1741 నాటివి. “ఇరవై నలుగురు పిల్లలను పిలిచి విందుచేశాము. అందరికీ క్రిస్మస్ బహుమతు లిచ్చాము” అని అప్పటి క్రిస్మస్ కు ఒకాయన డైరీలో రాసుకున్నాడు. రెండువందల ఏళ్ళ తరవాత ఈనాటికీ పెన్సిల్వేనియాలోని నజరత్, థెటెహెమ్ పట్టణాలలో ఈ విందులు జరుగుతూనే ఉన్నాయి.

వైర్జీనియాలో స్పానిష్, మెక్సికన్, రెడ్ ఇండియన్ జాతులకు చెందిన ప్రజల్లో ఆచారాలు భిన్నంగా ఉంటాయి. ప్రాచీన రెడ్ ఇండియన్ ఆచారాలు, వనిత క్రైస్తవ ఆచారాలు కలిసిపోతాయి. అర్చరాత్రి కేతరిక్ చర్చిల్లో జరిగే ప్రార్థనల తర్వాత ఆటవిక స్మృత్యాలు జరుగుతాయి. విధుల్లో పూల హారణాలు,

(31-వ పేజీ చూడండి)

వెట్ వాన్ (అధ్యక్షునినాసభవనం) దక్షిణపు ఆవరణంలో క్రిస్మస్ వృక్షానికి అమర్చిన విద్యుద్దీపాలను అభ్యక్షుడు పండుగనాటి రాత్రి మీటనొక్కి వెలిగించి ఉత్సవాలు ప్రారంభిస్తాడు.

క్రైస్తవ మతమునకు
అంతర్వేదిక నచ్చిత
వారపత్రిక క్రైస్తవ
కుభావములు.

8-వ శతాబ్దం చివరన లభ్యమైన క్రీస్తు కాలావిగ్రహం

త్రున్ని మతములకు వలెనే క్రైస్తవ మతమునకు సెతము కలిగి స్వయావ స్వభావములను ఇచ్చికదని చెప్పకయ్యను. కళావాదీని క్రైస్తవమతమున ప్రసారమై, ఆ మతమును అనుభవించి పొగిసంత జేసి, ఆ మతమునందు సైతము, కళావ పారితములుగా అనేక పాంశీ లిక సంప్రదాయములు రూపొందినవి. ఈ సంప్రదాయముల ననుసరించి, అనేక వివర్ణభావము లుద్భవించి క్రైస్తవమతమునందుగూడ అనేక ఉపవాహములకు మూలములైతే మూల వా సవము. ఇంగ్లీ గాక, అనేక కళాజనిత భావముల ననుసరించి క్రైస్తవమతము నైతికము, మొదలు కౌశరాని అనేక వివర్ణములను కూడ అందుకొనిన మూల వాస్తవము.

ఈ మతమునకు భువస్వరూమును యిచ్చి సంప్రదాయము లయిన కళాజనిత భావములందు ముఖ్యస్థానమును ఆక్రమించినది విమక్రిస్తు రూపము, చర్మీల రూపక్రమం, చర్మీలందు వినియోగపడు ఇతర వివర్ణరూపములు అని చెప్పకయ్యను.

మహామత ప్లావకుడైన విమక్రిస్తు వివర్ణరూపమును యాతని జీవితము చెవ్వరునుచిత్రించి వుండలేదు. ఆ మహా పురుషుడు గలిగించిన తర్వాత నాదాపు రెండు శతాబ్దముల వరకు అతని వివర్ణ విధాంతములు, శామాత్మరములు మాత్రమే ప్రచారముకు నుండెడిది. ఆ కాలంలో ఈ మతము అతి క్షిప్రపరిస్థితులలో నుండుటచేత, క్రైస్తవులు కేవల మతమును, ప్రచారమును కలుపకు, అతి

పాశ్చాత్య క విమక్రిస్తు కల్పన.

✱

నూతనముగానే వుంచుకొనెడి వారు కౌని ఒకరి నొకరు ఎరుకపరచుకొనుటకై, మత్స్య రూపమును క్రీస్తుకు చిహ్నముగా తమరొకాము వాడుకొను నుండెడివారు ఈ చేప రూపమును వారు వాడుటకు కారణము జైలులు గంభీరమున నున్న ఒక చిత్రకథ యందు తెలియనగును ఈ కథ సారాంశ మేమన విమక్రిస్తు ఒక నాడు, అతి దీవజైవల పడవ నెక్కి, వారికి అనంత అదృష్టమును కల్పించి, అనేక చేపలు వారి వలలలో పడు నట్లు చేసెను

ఈ రెండు కథాబ్దములు పూర్తి అవసరికి, అనేక ఇతర మతస్థులు క్రైస్తవ మతమును అవలంబించి పొగిరి ఇంతటి మహత్తర మతమును ప్రబోధించిన అదివ్యపురుష మూర్తి రూపమును దర్శించి ఆనందింప వలెనను సహజ మతాహులము వారికి జనించి

ఆమంచు

నది విలసన కై, అవలంబించిన విగ్రహారాధకుల నిర్మింపలముట వ నూతన వివర్ణభావ కళా కర్మలకు క్రొత్తమే అర్థమును న మొనర్చు అవకాశ లను అనంతముగ,

9-వ శతాబ్దంలో రచించిన క్రైస్తవ గ్రంథాలలో లభ్యమైన క్రీస్తుచిత్ర నిక ప్రతిచిత్రం

11-వ శతాబ్దం క్రీస్త

గాకారుల కృషి:

స్వరూప నిశేషాలు

✱

★

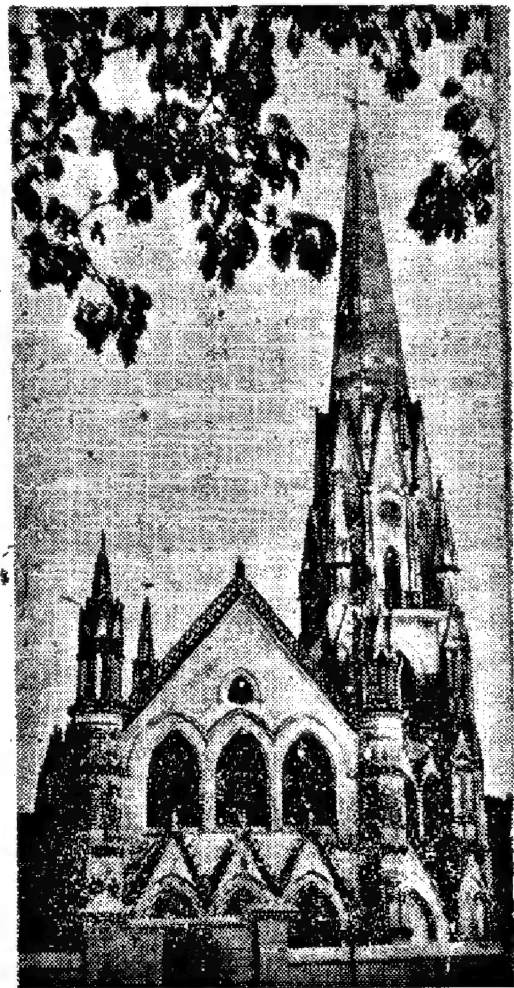
శ్రీ కళ్యాణపాలరావు

స్వతంత్రమైన నూతనముగా
కారందరు అంతకుముందు
ఇచ్చిన రూపమున కేదరుగ
గరి అలవాటు ఇదే ఒక
గాంధీర సమయము మహా
ప్రకృతిమందు నైతము,
స్థితిపక్షి, అనుభావిత
మ కలిగినది. ఏను మూర్తి
కళాకారులు చిత్రంప

మొదలు పెట్టిరి.

ప్రప్రథమమున రచించిన ఏను రూపము
లందు క్రీస్తు ఆతి అందమయిన బాలుడు.
ఉంగరములు తిరిగిన చిరుభురులు, వికల
వేత్రములు, వికల ఫలము కలిగిన అంద
మయిన బాలునిగా వాటి కళాకర్తలు క్రీస్తు
రూపమును రచించిరి కాని కొందరు
కళాకర్తలు క్రీస్తు రూపమును అందమయిన
బాలుని వలెనే చిత్రించుచు, నిడువైన
కుదులను కల్పించెడివారు.

బాలుగన కళాభారంభమున క్రైస్తవ
మతమున కొక మహాదయ మొనరి చక్రవర్తి
కాన సెంట్రల్ తాను క్రైస్తవ మతము
నవలంబించి, ఆ మతమునకు రాజాధిరాజు
గాక, రాజ బోషణ సయిత మొసగెను.
అవాటి వరకు గుహ్యముగా చాటున వెలుక

మద్రాసునగరంలో వున్న (మెలాపూరు)
పురాతనమైన శాంథోమ్ చర్చి భవనదృశ్యం

శ్రీ గంధ స్తమైన
చిత్రం

4వ శతాబ్దంలోనే రోమన్ వద్ద గుహ
లలో రచించిన క్రీస్తు చిత్రం

చున్న క్రైస్తవమతము ఒక్కసారిగా బాహ్యముగ విశ్వంభిత పాగి
నది అ నెకమంది కళాకర్తలు ఏను నిర్దాంతముల నమకరించుచు
అతిశయించిన ఉత్సాహముతో తమ అద్భుతమైన విశేషములను
ప్రకటిత మొనర్చుపాగిరి.

చక్రవర్తి ఏనుక్రీస్తును అనుసరించుటచేత చక్రవర్తికి మించిన
పురుషుడు ఏను అను ఒక నూతనభావ మీనాడు ప్రప్రథమమున
ఉద్భయించినది. అందుచేత చక్రవర్తులను మించిన ఆత్మ సంపన్నుడు
ఏను క్రీస్తు కళాకర్తలమీద చక్రవర్తులను మించిన ఆ దివ్య పురు
షుని ఉజ్వల సింహాసనముపై ఉపవిష్టు నొనర్చి, కీర్తిమును సయితము
కల్పించి, చిత్రంప పాగిరి ఇంతేగాక భూగోళమును అతని కరము
లందుంచి, భూచక్ర మంతటివి ఆతని స్వాధీన మొనర్చి అంతెము
చేసిరి

కాని క్రీస్తు రూపభావ పరిణామమింతటితో వాగిపోలేదు
అట్టి దివ్యమతమును ప్రబోధించిన మహాపురుషుడు ప్రాచీనరిక్త్య
తేతల నందరిని మించెనను మరొకభావము సయిత మానాడు
ఉత్పన్న మయినది. ఈ భావము కనపరించి క్రీస్తురూపము అతి
ప్రాచీనమయిన గ్రీకు రిక్త్యతేతలను పోలి యుండవచ్చునను. అభి
ప్రాయముకూడ దూపొందినది. కళాకర్తలు ఈ భావము నను

★ విసుక్రిస్తు రూప కల్పన విశేషాలు ★

సరించికూడ క్రీస్తు రూపమును చిత్రింప సాగిరి. అందుచేత ఆనాడు చిత్రితములయిన క్రీస్తు రూపములకు ప్రాచీన గ్రీకు తత్వవేత్తలతో వలెనే పెద్దకురులు, గడ్డము, వారి ప్రధాన యందుపై పెద్దకొలువ మొదలయిన వాటిని కళాకారులు కల్పించిరి.

వాదాపు పదవ శతాబ్దమువరకు కళాకారులు, ఏసుక్రిస్తును ఈ రూపముల నన్నింటిని చిత్రించుచుండిరి. ఆనాడు ఆ మతముల రచించిన మత గ్రంథములందు ముఖ్యమైన రెండు రూపములు అనగా బాలక రూపము, గడ్డమున్న తత్వవేత్త రూపము ఎక్కువగా కనబడుచును. కాని, ఈ రూప రచనలు సంతృప్తి ముగా ప్రకృతి ననుసరించు మనుష్యస్వరూపమును పోలివుండవు.

ఇట్లు ఏసురూపమును, వాటి కళాకరలు అనుభావిత మొనర్చుటకు ప్రబల కారణము కలదు. అది ఖగ దివ్యభావము. దేవుని కుమారుడగు ఏసుక్రిస్తు మౌనపు నలికియించును. అతని స్వరూపము, సయితము, మానవస్వరూపమును విందుచున్న అతని ఆత్మకరత రూపము కూడ దివ్యమయినది. ఇట్టి భావము మనదేవుని జాడ్య, కైవళ్యలందు సయితము కనబడుచును. జాడ్యము, కైవళ్యము కూడ వారి మతకరల స్వరూపములేగాక, ఇతర సిద్ధపురుషులరూపములను, తీర్థంకరుల రూపములను సయితము తీర్చిదిద్ది దివ్య లక్షణములను చేర్చి, నిజమానవ స్వరూపమునకు భిన్నముగా చిత్రించిరి. ఈ భావము ననుసరించే, ప్రకృతికి భిన్నమయిన ఒక సమాకారత దివ్య పురుషులందరికీ కలదు వాడు చేకూరినమాట వాస్తవము.

కాని రెనేజాన్సు కాలము—అనగా పదునైదవ శతాబ్దము—వచ్చునరే, యూరపు నందు పాండిత్యము ప్రాధాన్యము వహించినది. ప్రకృతి అనుకరణ ఆభాసములే కళాకరల ప్రబలతత్వము అయినవి. ఏసుక్రిస్తు సయితము, ఎంతదివ్యమయిన అందును కలిగినప్పటికిని, మానవస్వరూపులే అను భావము ప్రబలినది. అందుచేత ఈ భావపరిణతి ననుసరించి, కళాకర లానాడు, ఏసురూపమును చిత్రించునపుడు, ప్రకృతి ననుసరించుచు అందముయిన మానవస్వరూపమును చిత్రించుచు, ఆ రూపమున కొక దివ్యత్వము కల్పింప ప్రయత్నించిరి. అంతేకాని వారి ఆత్మానుభవములు జడమైన ప్రకృతిని వినించి ఉజ్జ్వలితములు కాలేకపోయినమాట సత్యము. అందుచేత వారు దివ్యభావముగా ఏసుక్రిస్తును చూడక, మనోపండితుడైన తత్వవేత్తగానే విశ్లేషించి, గడ్డమున్న ఏసునే చిత్రించిరి. ఈ రెనేజాన్సు కాలమున పరిపాటి అయిన క్రీస్తురూపమును, నేటిలోక మంతయు ఎరుగి పుచ్చుది. కానినే అనని స్వంతరూపముగా

భావించెదరు.

నిజము! కళాకారునికే ఆపారము! క్రైస్తవ మతమునందు ఇతరసాంకేతిక చిహ్నములు ఈనీతి కే కళాకరల హృదయములందుద్భవించి, ఆమత విధూతి అయినవి. ఇందు ముఖ్యమయినవి చర్చి, చర్చిభవనాలులో వినియోగపడునవికొన్ని. ఈ చిహ్నములను సరించి క్రైస్తవ మతమందు కూడ ఒక పరిభాష ఏర్పడినది.

చర్చి భవనాలు

అదిలో చర్చిలకు నేడున్న రూపము లేదు. ప్రాచీన జాడ్యచెత్తముల చందమున నిర్మించెడి వారు. జాడ్యచెత్తమునందు మాపముండు స్థలమును—చర్చిగర్భస్థానముగ చేసి అచటినుండియే దైవధ్యానమును ప్రసార మొనర్చుచుండెడి వారు. అదే చర్చి భవనములలో కనపించు ఆలూరు. కాని గాథిక కాలమొచ్చునరే (అనగా వాదాపు క్రీస్తుకము వచ్చేందవ శతాబ్దమునకు) చర్చిని ర్యాగ్రాక్రమము కలువ, అనగా 'క్రొసు' రూపమును అనుకరించినది. వీలనన ఏసుక్రిస్తు తన సిద్ధాంతముల కొరకై, ఇట్టి కలువమీదనే బలివాసము చేసెను. అందుచేత, పాపకలువిత మానవుడు ఈ క్రొసు గర్భమందే, అనగా అట్లు నిర్మితమయిన చర్చిలలోనే విమల కీర్తనము, ప్రేమ, శ్రమ మొదలనులను పొందగలడని భావము.

గాథిక కాలమున చర్చిల కిరువైపుల దివ్యపురుషుల (Apostles), దేవదూతల (Prophets), సంతకుల, (Saints) మరియు దివ్యకన్యయును మేరీమాత ప్రతిమలనుంచెడివారు. వీరలముఖములమీది, వీరల నడక సరించియే, మానవుడు నిర్మల మనస్సుడై చర్చిలోనికి అనగా దైవసాన్నిధ్యమునకు నడువగలడని భావము. దీనిలో పడమటిభాగముందు ఏసుక్రిస్తు రూపము చిత్రించి యుండును. ఇందు ఏసుక్రిస్తు రూపము సింహమునూ, రక్కలపామునూ తొక్కుచుండనటులు చిత్రించెడివారు.

ఈ రూపమందు ఏసుక్రిస్తు మడిచేతిని త్రి అండరకు ఆకిన్సుల కొనగచుండును. అతని ఎడమచేతియందు, క్రైస్తవమత సిద్ధాంతములగుల చెలిలు గ్రంథముండును. ఈ ఏసుక్రిస్తు రూపమును పరిచేప్పించి మానముల విశ్లేషించు వచ్చేందురూపములూ, మీన మేషాది నక్షత్ర హుటముల విశ్లేషించు రూపములూ ఉండును. ఈ చిత్రితంకలన మంతయు చూచినంతనే, ఏసుక్రిస్తే విశ్వమున కంతటికీ కేంద్ర పురుషుడనై భావము ద్రవ్యకు తప్పక తోచును.

ఇట్టి సాంకేతికములైన చిహ్నములు అనేకములు (క్రైస్తవ మతమునకు చెందినవి) వాడు క్రైస్తవశ్రయం దుత్పన్నములైనవి. ఇందు ముఖ్యమయిన స్వరూపము నొక్కదానిని పేర్కొనదగును. కొన్ని క్రైస్తవ శిల్పములందు, ఏసురూపము చుట్టూన నాలుగు ఇతరరూపములను ఏర్పరచెడివారు. అవేవనిన సింహము, గరువము, ఆవుదూడ, రక్కలు కలిగిన మానవరూపములు. ఈ నాలుగురూపములు ఏసు కలిత దగ్గరైనవలగునీ సంతకురూపముల నుద్దేశించును. సింహము మహాపురుషుడయిన 'సంతకు ధార్మ'ను ఉద్దేశించును, నేటివరకు బ్రిటిషు వారి పతాకముపై ఎల్లరెగిన సింహము, మృగరాజ రూపముకొడు. ఈ సింహ రూపము, ఇంగ్లండు చక్రవర్తులకు ఇష్టమయిన సంతకుమార్కు నుద్దేశించునది. గరుడము సంతకుజాను నుద్దేశించును. గరుడ పక్షి మార్కునివంక కండ్లార్పవనవరము లేకయే దృష్టిపారించగలదు. అదేనీతి సంతకుజాను కండ్లు విరువిట్లు గొలుపు లేజోన్యు ఖుడైన దైవమును, ఎదురుగా నిలచి, నిక్కుల నేత్రములతో విశ్లేషింపగలడు. అనగా అతడంతటి మహాత్ముడు. ఆవుదూడ సంతకు ల్యాంకును ఉద్దేశించును. ఒక్కొక్కప్పుడే ఆవుదూడకు పక్షము లనుర్చు చుండిరి. రక్కలు కలిగిన మానుష రూపము సంతకు మా ధ్యూ నుద్దేశించెడిది.

పండిత డి గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రాగనివారీణి

అయ్యోగ్యరామం(ప్రవృత్త) అలెక్సీ ముద్రాను. 17

ఒక్కొక్కప్పుడు నాటి కళాకారులు గరుడ పక్షి చె విసుక్రిస్తును కూడా నుద్దేశించుచుండిరి. ఇందిరి భావము నైతియు సంతానా భావము వంటిదే. ఈ రీతిగనే మన ప్రాచీన, హైందవ కళయందు నైతి ముఖ్యమైనది. ఇట్టి చిహ్నములను సృష్టించుటకు కౌరణ సమస్యలు సర్వ కళాకారులకు సామాన్యమనే చెప్పవలయును.

ఇంతేగాక, ప్రాచీన శాస్త్ర, హైందవ కళలకువలె చిత్రముల రూపమున కథలుచెప్పునవసరము కూడా ప్రాచీన క్రైస్తవ కళాకారులకు ఏర్పడినది. అందుచేత మన ప్రాచీన హైందవకళకు వలెనే ప్రదేశీనిరేశమునకయి ప్రాచీన క్రైస్తవ కళయందు సయితము కొన్ని చిహ్నములేర్పడినవి. చిత్రమందు ఒక వృక్షమున్న యెడల, ఆ సంఘటన భూమిమీదనని అర్థముచేసికొనవగును. సమదూరమున అడ్డరేఖలు కన్పడిన అది సముద్రమని ఎరుగదగును. ఈ రీతి నే కవాలము కలిగిన ప్రంభ వాస్తురూపము కన్పించిన, ఆ సంఘటననగరమందని నిశ్చయముగను. ఇట్టి సాంకేతికములన్నియు కళాస్వభావమున కళాకర్తల హృదయములందజే జనితములైనవని వేరుగ చెప్ప నవసరములేదు.

ఇట్టి అనేక దివ్య కళాభావనలతో కళాబ్రతుల పర్యంతము, క్రైస్తవ మతము రూపమందుకొని పెరిగినది. కాని సర్వ మతముల వలెనే, క్రైస్తవ మతమందు సయితము, అనేక ఉపవాహి లుత్పన్నములై ప్రసారిత మగుచున్న మాట వాస్తవము. ఇందు నేడు అమెరికామాయున్న ప్రాచీన హైందు మతస్థులు ఇట్టి చిహ్నములను వాడెదరు. వారు తమ మతస్వరూపమును నిర్మల ఆత్మస్వరూపముగా చేయగోరి, నిరాలంకార మొనర్చిరి. అందుచేత ఇట్టి కళాభావములు, చిహ్నములు వారి చర్చిలందుకొని, వారి మతానుసారిత చిత్రకల్పములందు కొని మనకు నేడు గోచరించవు. ★

అమెరికాలో క్రిస్మస్
(26 వ పేజీ తరువాయి)
దీపాల తోరణాలు నేత్రపర్యంగా కనిపిస్తాయి. ఇసుక బస్తాలలో కొవ్వొత్తులు వెలిగించి ఇళ్ళముందు అందంగా అమరుస్తారు. క్రిస్మస్ పండగ పాటలకు పెట్టింది పేరు. పండగ ఇంకా చాలా రోజులుండగానే చర్చిలలో వాద్యబృందాలు రిహార్సల్స్

మొదలు పెడతాయి. వివిధ జేలకుల చెందిన క్రిస్మస్ ప్రార్థన గీతాలను చర్చిగాయకులు పాధకం చేస్తారు. డిసెంబరు 24 వ లేదీ సాయంత్రం చీకటి పడ్డాక, రాజధానిలో అమెరికా అధ్యక్షుడు సకుటుంబంగా, బంధుమిత్ర పరివేషితుడై ఒక ఎలక్ట్రిక్ మాట నొక్కుతాడు. భవనం ఆవరణలోని పచ్చిక మైదానంలో ఉన్న ఎత్తయిన వృక్షం నిండా రంగు రంగుల దీపాలు వెలుగుతాయి. వేడుకలు పూర్తయిన తర్వాత, అధ్యక్షుడు కాంతి సూహారాల సందేశాన్ని ప్రపంచప్రజలకు అందజేసి,

క్రిస్మస్ కు స్వాగత మిస్తారు. అమెరికన్ కుటుంబాలకు క్రిస్మస్ సంతం, ఉల్లాసం కలిగించే పండగ. ఇళ్ళల్లోనూ, చర్చిల్లోనూ కూడా ఎన్నో వినోదాలు, విశేషాలు జరుగుతాయి. యువ దంపతులు నిద్రకళ్ళతో తూగుతున్న చంటి పిల్లని ఎత్తుకుని ఇరుగు పొరుగు పిల్లలతో తమ అమ్మాయి కూడా చేరి పాడే క్రిస్మస్ గీతాలను వింటూ తనయులై బావడం నిజంగా మనోహర దృశ్యం.
(యం. ఎస్. వి. ఎస్.) ★

చూడండి! సన్ లైట్ సగంబళ్ల మాత్రమే ఈ బట్టలన్నిటినీ ఉతికింది!

అట్లు చేసినట్టిది దాని అధికమైన నురగ!

సన్ లైట్ సబ్బు బట్టలను తెల్లగాను, కొంతింతముగాను ఉతికును

హిందూస్తాన్ లిమిటెడ్ బెంగాలు, వారి ఒక తయారీ. S.248-50

నక్షత్ర ఫలితాలు

(25-12-57 మొదలు 31-12-57 వరకు)

గ్రహస్థితి

గ్రహం	చిహ్నం	స్థానం
సూర్యుడు	♌	25 న 31 ఉదయించును. 31 న బుధుడు ఉదయించును. మౌనము, కుశలము, సంతోషము, మౌనము, మౌనములలో ఉండును.
చంద్రుడు	♋	25 న 31 ఉదయించును. 31 న బుధుడు ఉదయించును. మౌనము, కుశలము, సంతోషము, మౌనము, మౌనములలో ఉండును.

* అశ్విని [మా, చే, చో, లా] *

ఈ వారము మిత్రులతో కలిసి వివాహము లో పాల్గొంటారు. కుటుంబములలోంచి ఆలోచన చేస్తారు. వాచాన యోగము వుంటుంది. వర్తకులు ఖరీదైన వస్తువుల కొనుగోలుములలో లాభము పొందుతారు. నూలు, బట్టల వ్యాపారములకు లాభము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు మేలు కాలము. విద్యార్థులు శ్రద్ధగా చదువుకుంటారు. 26, 27 తేదీలలో కార్యచరణలో తిప్పట, శ్రమ, అపరాధముగ కాలము. 31 తేదీన స్వల్పముగా అనారోగ్యము.

* భరణి [లీ, లూ, లే, లో] *

ఆదాయము వృద్ధిచేసుకుండి చేసే ప్రయత్నాలు ఫలించవు. కార్యభారము ఎక్కువ. ఆకాలభోజనమువలన అనారోగ్యము చేతుతుంది. పితృవర్షమునండి ఆశించిన భవనము కలుగజేయుట చే గృహవసరములు తీరవు. విద్యార్థులకు చదువుపై శ్రద్ధ తక్కువ. 26, 27 తేదీలలో కార్యభంగము, అస్థిమితము, మనోవ్యభ. 28, 29 తేదీలలో ప్రయాణము స్వల్పలాభయోగము. 31 న అనారోగ్య భంగము.

* కృత్తిక [ఆ, ఈ, ఊ, ఏ] *

ఈ వారము మిత్రుల ఆంశయోగ కాలము కారు. మొదట కార్యభంగమైనను వారాంతమునకు అనుకూలమై మిత్రులు సహాయము చేయుటవల్ల అనుకూలించును. ఆర్థిక చిక్కులు ఎదుర్కొనవలసి వచ్చును. ఉద్యోగములకు

ఒత్తిడి ఎక్కువ. వ్యాపారములకు మాంద్యముగా వుంటుంది. విద్యార్థులకు చదువుపై శ్రద్ధ తక్కువ. 26, 27 కార్యభంగము శ్రమ, అస్థిమితము. 28, 29 తేదీలలో ప్రయాణము, మిత్రదర్శనము, కార్యసిద్ధి. 31 న అనారోగ్యము.

* రోహిణి [ట, వా, వీ, వూ] *

ఈ వారము మిత్రుల ఆంశయోగము. కార్యచరణలో ఆటంకాలు కలుగుతాయి. బుద్ధిబలమును ఉపయోగించి కార్యసిద్ధికి ప్రయత్నిస్తారు. ఈ కృషిలో గ్రహములలో అన్ని సాధ్యపడతాయని భ్రాతృమనోభ్యవహరిస్తారు. ఉద్యోగములకు అస్థిమితము. వర్తకులకు ఆరాటం. విద్యార్థులకు చదువు సక్రమముగా సాగజేయునను, కొంత విషయాలు నేర్చుకుంటారు. 26, 27 తేదీలలో నిలకడలేనిస్థితి, శ్రమ, 28, 29, 30 తేదీ

బి. నరసింగరావు

లో ప్రయాణము, ఆత్మవిశ్వాసము, కార్యలాభము. 31 న గృహమందుండువారి అనారోగ్యము గురించి అందోళన.

* మృగశిర [వే, వో, కా, కీ] *

గతవారమువలె ఈ వారము కూడా ఆదాయాధి వృద్ధికి అధిక కార్యభారమును వైస చేసుకొంటారు. అది ఫలించక ఆకాలభంగము పొందుతారు. కొద్ది వ్యవహారములలో కొంత అనుకూలత ఉంటుంది. ఉద్యోగములకు అధికారుల ఒత్తిడి వ్యాపారములకు లాభము తక్కువ. అనారోగ్యముచేత నూచనమున్నవి. వ్యవహారము పట్ల దుష్ప్రయోగము వివాదము, 26, 27 తేదీలలో కార్యభారమువల్ల శ్రమ 28, 29, 30 తేదీలలో కొంత అనుకూలత. 31 న వివాదము. మనోవ్యభ.

* ఆరుద్ర [కూ, ఖ, జ, చ] *

సామాన్యముతో శ్రమకలిగి పనులు మొదలుపెట్టి ఫలించక నిరాశ చెందుతారు. తోబుట్టువుల సహాయముచే కార్యసాధన పొందుతారు. అవసరములు తీరక గృహ

మందు అసంపూర్ణముగా ఉంటుంది. అది శ్రమము అధికారులచే మాటపడి మనోవ్యభ పొందుతారు. విద్యార్థులు వివాదములలో పాల్గొని ప్రమాదములకు గురియౌతారు. ఇనుపసామానులు, రంగుల వర్తకులకు లాభము. 26, 27 తేదీలలో కార్యభంగం, నిరాశ. అకాలి. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, పోదర సహాయము, కార్యసిద్ధి. 31 న ప్రమాదము.

* పునర్వసు [కే, కో, హా, హీ] *

ఈ వారము మిత్రులబలముచేతనూ, పదవిలోనున్నవారి సలహావల్లనూ కార్యసాధన పొందుతారు. మిత్రులను కలుసుకుంటారు. దూరమందున్న ఆవుల తేనువార్త వింటారు. అనారోగ్యము తాగుపడుతుంది. విద్యార్థులు కొంతవిషయాలు నేర్చుకుంటారు. చైతన్యము, మందుల వర్తకులకు లాభము. కవులకు, కళాకారులకు, గణితకాస్త్రజ్ఞులకు మేలు కాలము. 26, 27 తేదీలలో కార్యచరణలో తిప్పట, అకాలి. 28, 29 30 తేదీలలో ప్రయాణము, మిత్రదర్శనము, కార్యలాభము. 31 న అనారోగ్యము.

* పుష్యమి [హా, హే, హో, డా] *

ఈ వారము మిత్రుల ద్వారా పెరుగుతుంది. సంఘములో పలుకుబడి ఎక్కువవుతుంది. వివాహములకు కొంతసంగతులు తెలుసుకుంటారు. పిల్లల అభివృద్ధికోరకు ప్రయత్నాలు చేస్తారు. విద్యార్థులు శ్రద్ధగా విషయాలు నేర్చుకుంటారు. పండితగోష్ఠిలో పాల్గొంటారు. వ్యాయామములకు, కళాకారులకు, పండితులకు యోగించును. 26, 27 తేదీలలో కార్యసాధనలో తిప్పట, శ్రమ, 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము బంధుసమాగమము, కార్యసిద్ధి. 31 న అస్వస్థత.

* ఆశ్లేష [డి, డూ, డే, డో] *

గత వారము కలిగిన కుట్రయోగము ఈ వారముకూడా వుంటుంది. చిక్కులు తీరిపోతవి. అనుకున్న సామ్రాజ్యము చేతికి వస్తుంది. బంధువులను కలుసుకొని లాభము పొందుతారు మృత్యువృద్ధిభోజనముతో వివాదము. గృహమందు కలిగిన అకాలి తొలగుతుంది. విద్యార్థులకు చదువుపై శ్రద్ధ కలుగుతుంది. వెంటనే వర్తకులకు ప్రయాణమువల్ల లాభం. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు యోగ కాలము. 26, 27 తేదీలలో ఖర్చులు ఎక్కువ. తిప్పట, అకాలి, శ్రమ. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణమువల్ల కార్యలాభము, కుట్రయోగము.

* మఖ [మా, మీ, మూ, మే] *

ఈ వారము మిత్రుల యోగదాయకంగా వుంటుంది. గతవారం అసంపూర్ణంగా వున్న

ధరలు

నూలు, వస్త్రములు:—చురుకగును. నూనె దినుసులు : మందముగా వుండును.

బెల్లము, పంచదార, చింతపండు :—సమస్థాయిలో నుండును.

అహార ధాన్యములు :—మందముగా వుండును.

పప్పుదినుసులు: తగ్గుదల చూపును. వెండి, బంగారము. సమస్థాయిలో నుండును.

దక్షిణదేశమున అప్పుడప్పుడు వర్షించును. మేఘాదంబరము ఎక్కువగా వుండును. అప్పుడప్పుడు వాయుపీడన కూడా వుండును.

జన్యనక్షత్రమునుబట్టిగాని, జన్యనక్షత్రము నెరుగనివారు నామనక్షత్రము (వారివారి పేర్లననుసరించి పేరు మొదటియక్షరము)ను బట్టిగాని ఫలితాలు తెలుసుకొనునది. కృష్ణదను పేరునకు మృగశిరానక్షత్రమును, హృష్ణదను పేరునకు స్వాతియును, శ్రీధరుడను పేరునకు చిత్రియును, శ్రీపాలకుడనే పేరునకు వాస్థయును, భీముడు, భైరవుడు అనే పేర్లకు పూర్వా నాథయును చూచుకొనునది.

కార్యములు ఈవారం లాభకరముగా ముగింపుకుంటారు. వాహనయోగం ఉంది. వర్షములు ఖరీదైన వస్తువుల క్రయవిక్రయములలో లాభము పొందుతారు. విద్యార్థులు శ్రద్ధగా చదువుకుంటారు. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలం. 26, 27 తేదీలలో త్రిప్పట, ఆశాంతి 28, 29, 30 తేదీలలో ఆత్మలతో విందు, విశోదము, శుభవార్త 31 న అనారోగ్యము.

*** పూర్వ ఫల్గుణి (పుబ్బ) ***

[మో, టా, టీ, టూ]

ఈవారము పితృవర్షమువల్ల పొందిన సహాయముతో అవసరాలు తీరనందున అసంతృప్తి కలుగుతుంది. ఆర్థికాభివృద్ధికి చేసే ప్రయత్నాలలో ఆకాభంగం పొందుతారు. కార్యభారముచే చేతతప్పిన భోజనమువల్ల ఆరోగ్యం చెనుతుంది. శ్రద్ధ వహించడం మేలు ఉద్యోగులు కొత్త సమస్యలు తలెత్తుటచే ఆరాటన పడతారు. వర్షములకు ఒడి దుకులు కలుగుతాయి. 26, 27 తేదీలలో కార్యభారముచేత్రిప్పట, ఆశాంతి. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, స్వల్ప లాభ యోగం. 31 అనారోగ్యం.

*** ఉత్తరఫల్గుణి (ఉత్తర) ***
[చే, పో, పా, పీ]

సకాలమునకు ధనాదాయము కలుగక పోవుటచేత యత్న కార్యములు నెరవేరక మనోవ్యథ కలుగుతుంది. మీకు వ్యతిరేకులని అపహాసడింపవ్యక్తి సహాయమువల్ల కార్యలాభము పొందుతారు. వ్యాపారస్తులకు మొదట్లో అనుకూలము లేకపోయినను వారాంతమునకు లాభిస్తుంది. విద్యార్థులకు చదువుపై ఆశ్రద్ధ. 26, 27 తేదీలలో అధిక ఖర్చులు, కార్యభంగం, శరీరాయాసము, 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, మిత్రసహాయము, కార్యసిద్ధి, 31 న మీకుగాని ఇంట్లో వున్న మునివారికిగాని అనారోగ్యము.

*** హస్త [పూ, ష, ణ, ర] ***

ఈ వారము మిత్రము ఫలములు కలుగును. కార్య హానివల్ల గృహ కలతలువచ్చి నిరుత్సాహ పరిస్థితులు ఏర్పడుతాయి. అయిననూ పుణ్య కార్యచరణ, ఆధ్యాత్మిక చింతలవల్ల శాంతిని పొందుతారు. కుటుంబములో వారి ఆరోగ్యము గురించి కలవర పాటు చెందుతారు వ్యాపారస్తులకు నిరాశ. ఉద్యోగస్తులకు ఒత్తిడి ఎక్కువ. విద్యార్థులకు చదువుమీద ఆసక్తి తక్కువ 26, 27 తేదీలలో కార్యహానివల్ల ఆశాంతి, త్రిప్పట. 28, 29, 30 తేదీలలో జ్ఞానం సాంగత్యము వల్ల పుణ్యకార్యచరణ, శాంతి. 31 న గృహ మంగుండునారి ఆరోగ్యము గురించి చింత.

*** చిత్త [వే, పో, రా, రీ] ***

ఈ వారము అనుకూలతెచ్చి ప్రతికూలత ఎక్కువ. కార్యభారము అధికమగుటవల్ల శ్రమ. కొద్ది వ్యవహారములు కొంత అనుకూలీస్తవి. ఇచ్చిపుచ్చుకొనేవల్ల నీచస్త్రీలతో వివాదము. ఉద్యోగస్తులకు అవమానము. వర్షములకు ఆందోళన. భార్యకుగాని ఇంట్లో మరే స్త్రీకిగాని అనారోగ్యం. విద్యార్థులకు బద్ధకము. 26, 27 తేదీలలో కార్యభంగము, వివాదము. 28, 29, 30 తేదీలలో త్రిప్పట, కార్యమకూలత. 31 ఆరోగ్యచింత.

*** స్వాతి [రూ, రే, రో, రా] ***

ఈ వారము మీ సామర్థ్యమునంతటిని ఉపయోగించి కార్య చరణకు మొదలు పెట్టిననూ ఫలము కలుగదు. అయిననూ అదైర్యపడక ప్రయత్ని చూపుంటారు. అందువల్ల క్రమేణా కష్టములుగడిచి మేలు పొందుతారు. సోదర సహాయముతో చాలావరకూ ఒడిదుడుకులు సర్దుబాటుఅవుతాయి. యంత్రముల వల్లగాని, అగ్నివల్లగాని ప్రమాదము కలగవచ్చును. జాగ్రత్త పడిన నివారణ కావచ్చును. 26, 27 తేదీలలో అస్థిమితము త్రిప్పట. 28, 29, 30 తేదీలలో ఆదాయ వృద్ధి, సహాయము, కొంత శాంతి 31 న ప్రమాదభయం.

*** విశాఖ [తీ, తూ, తే, తో] ***

ఈ వారము మీ స్వబుద్ధితో కార్యము కూలత పొందుతారు. అధికారము, హోదా పెరుగుతాయి. కొత్త వారి పరిచయము కలుగుతుంది. దూరముండున్న ఆత్మల కుశల వార్త తెలియుటవల్ల శాంతి పొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు అధికారుల ఆదరణ కలుగుతుంది. డాక్టర్లకు, మందుల వ్యాపారస్తులకు లాభం. కవులకు, చిత్రకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 26, 27 తేదీలలో కార్యచరణవల్ల త్రిప్పట, శ్రమ. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, అధికారుల ఆదరణ, మిత్రదర్శనము, కార్యలాభం, విద్యార్థులకు విజ్ఞాభివృద్ధి, 31 అనారోగ్యము.

*** అనూరాధ [నా, నీ, నూ, నే] ***

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. ఆర్థిక స్థితి అభివృద్ధి చెందుతుంది కొద్ది వ్యవహారాలు మీ పరంగా తీర్చుఅవుతాయి. పండిత గొప్పిలో పాల్గొని నూతన విషయాలు తెలుసుకుంటారు. విద్యార్థులు ఉత్సాహముతో చదువుకుంటారు. ఉద్యోగస్తులకు హోదా పెరిగే నూచనలున్నది. పిల్లల అభివృద్ధికి చేసే ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. వ్యాయ వాదులకు, పండితులకు,

CALENDARS FREE

“అందమునకు వర్చస్సునకు ఎల్ల కాలములయందును రవిగ్ని సరికే నబ్బు వాడదగినది. రవి వెజిటబుల్ హాయిరాయిలు వాడుటవలన మెదడును చల్లబరిచి, శిరోజములను నల్లని తుమ్మెద రెక్కలవలె చేయును. స్నో & బాల్కంపాడరు సువాసనగలవి మీముఖవర్చస్సును మెంచును.

పై ఏ ఒకసామాను కొన్నను ఒక ఫోటో ఆఫ్ సెస్టు ఫిలిమ్ ప్లాట్ 11" X 18" సైజు కేలండురు ఉచితము.

The New Star & Co, Madras-21.

నక్షత్ర ఫలితాలు

కళాకారులకు మేలుకాలము. 26, 27 తేదీలలో కార్యచరణలో శ్రమ. 28, 29, 30 తేదీలలో ధనయోగము, కార్యసిద్ధి, పండిత సాంగత్యము, విజ్ఞానార్జన, 31 న అనారోగ్యము.

జ్యేష్ఠ [నో, యా, యీ, యూ]

ఈ వారం యశ్చ కార్యాల అనుకూలమి. ఆర్థికస్థితి కొంత మెరుగుగా ఉంటుంది. మిత్రులతో విస్తృతములలో పాల్గొంటారు. ఆగ్నేయ దిక్కు నుండి శుభవార్త వింటారు. వ్యాపారస్తులకు ముఖ్యముగా వెండి వర్తకులకు లాభయోగము. విద్యార్థులకు చదువుపై ఆసక్తి ఎక్కువవుతుంది. కవులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగ కాలం. 26, 27 తేదీలలో కార్యభారం, తిప్పట, శ్రమ. 28, 29, 30 లలో ఆర్థిక లాభము, కార్యసిద్ధి, శుభవార్తా శ్రవణము. 31 న అస్వస్థత.

మూల [యే, యో, బా, బీ]

ఈ వారము మీ హోదా పెరుగుతుంది. బంధు మిత్రులతో కలిసి విందు భోజనము ఆరగిస్తారు. కవులు, గాయకులు మొదలగు కళాకారులలో వినోదిస్తారు. దూరప్రయాణము చేయవలసి వస్తుంది. పుణ్యకార్యాలలో పాల్గొంటారు. శుభకార్యాలచన చేస్తారు. ఉద్యోగస్తులకు మంచికాలము. నూలు, బట్టల వ్యాపారస్తులకు లాభము. విద్యార్థులకు ప్రోత్సాహకరముగా వుంటుంది. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 26, 27 తేదీలలో తిప్పట, శ్రమ, అధిక ఖర్చులు. 28, 29, 30 లలో ప్రయాణము, కార్యలాభము. శుభకార్యాలచన. 31 న ప్రయాణ.

పూర్వాషాఢ [బ్రా, ధ, భా, ధ]

ఈ వారము ఎంత శ్రద్ధ వహించినా వ్యాపారవృత్తులలో కార్యక్రమము నెరవేరదు. బద్ధకము, ఉష్ణాధిక్యము మొదలగు అనారోగ్య సూచనలు కనబడుతవి. ఉద్యోగస్తులకు బాగ్యత పెరుగుతుంది. ఆదాయము కూడా పెరుగుతుంది. విద్యార్థులకు చదువు సాగును. 26, 27 తేదీలలో తిప్పట, కార్యభంగం, గృహకలహాలు, అకాంతి. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము. స్వల్ప లాభము. అధిక ఖర్చులు. 31 న అనారోగ్య భంగ సూచనలు.

ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, జా, జీ]

ఈ వారము పరిస్థితులు గుఱవంతముగా అగపడవు. నిలకడలేని ఆలోచనలవల్ల, మనశ్చూషానం కుదరక చికాకుపడవలసి వుంటుంది. కార్యచరణలో శ్రమపడుతూ

కూడా మాటపడడముచేత మనోవ్యథ కలుగుతుంది. గృహమందున్న వృద్ధుల ఆరోగ్యము చేదుటచే కలవరపాటుచెందుతారు. ప్రయాణము చేయుటలో కలిసిన వ్యక్తివల్ల అనుకోకుండా కార్యానుకూలత కలుగుతుంది. వ్యాపారస్తులకు మొదట్లో అనుకూలములేక పోయిననూ వారాంతమున లాభిస్తుంది. 26, 27 తేదీలలో అస్థిమితము, కార్యచరణలో ఎక్కువ ఖర్చులు, శ్రమ. 28, 29, 30 తేదీలలో కార్యలాభము, ప్రయాణము. 31 న ఆరోగ్యచింత.

శ్రవణము [జూ, జే, జో, షూ]

ఈ వారము ప్రతికార్యములోనూ అకాంతిగానే వుంటుంది. మీ ఆప్తులే మీకు చిక్కులు కలిగిస్తారు; మీ మంచితనాన్ని ఉపయోగించుకొని మీవల్ల కార్యలాభము పొంది చివరకు మిమ్ములను మోసముచేస్తారు. అయిననూ ఈశ్వరానుగ్రహమువల్ల అన్నికష్టములు గడుస్తాయని ధైర్యపడతారు. 26, 27 తేదీలలో వర్షాలకు తిప్పట, ఆకాశభంగము కలిగిననూ వారాంతమున లాభముకలుగుతుంది. 28, 29, 30 తేదీలలో మాట నేర్పరితనవల్ల కార్యసాధన. ఉద్యోగస్తులకు ఈ మూడు రోజులలోనూ అనుకూలముగా వుంటుంది. 31 న గృహమందుండువారి ఆరోగ్యముగురించి ఆరాటన.

ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే]

ఈ వారము అనుకూలత కన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. కార్యభారము అధికమగుటచేత అకాంతి. కోర్కెవ్యవహారములలో అనుకూలత కనపడిననూ శ్రమ, ఖర్చులు ఎక్కువ అవుతాయి. వ్యవహారములపట్ల దుష్ప్రభుత్వంలో వివాదపడి ఖేదపడతారు. భార్య ఆరోగ్యము సరిలేనందున ఆత్మితగా వుంటుంది. వర్తకులకు ప్రయాణమువల్ల శ్రమ కలిగిననూ స్వల్ప లాభము కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు ఒడిదుడుకులు. 26, 27 తేదీలలో ఆర్థిక ఒత్తిడి, కార్యభారముచే తిప్పట అకాంతి. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, స్వల్ప లాభము, 31 వ్యథ.

శతభిషం [గో, సా, సీ, సూ]

ఈ వారము ఎక్కువ శ్రమకలిగే పనులు వైస వేసుకొన్ననూ కార్యసాధనలో ప్రతిఫలముండదు. అయినప్పటికీ నిరాశి పొందక ధైర్యముతో వ్యవహరిస్తారు. సోదర సహాయమువల్ల కొంతవరకు ఆర్థికచిక్కులు తగ్గుతవి. అధికారుల అనాదరణచే ఉద్యోగస్తులకు మనోవ్యథ కలుగుతుంది. ఇబ్బంది తీరనందున కలలకు కలుగుతాయి. అవయవము

లకు దెబ్బలు తగితే ప్రమాదముంది. జాగ్రత్త పడండి. 26, 27 తేదీలలో తిప్పట, శ్రమ అకాంతి. 28, 29, 30 తేదీలలో రహస్యనికపదార్థాల వ్యాపారస్తులకు, ఇనుపవర్తకులకు లాభము. 31 న తేదీని ప్రమాద సూచన.

పూర్వాభాద్ర [నే, సో, దా, దీ]

ఈ వారము మీ బుద్ధిబలమువల ఆలోచనలను కార్యరూపములో పెట్టి సాధించి విజయం అనుభవిస్తారు. ఈ సమయములోనే మిత్రులు కూడా మీకు సహాయపడతారు. జాతుల మూలంగా ఆర్థిక సహాయం లభిస్తుంది. ఆప్తుల శ్రేయవార్త తెలుసుకొని సంతోషపడతారు. ఉద్యోగస్తులకు హోదా పెరిగే సూచనలు వున్నవి. మందుల వ్యాపారస్తులకు, వైద్యులకు లాభం. గణితకాస్త్రజ్ఞులకు, చిత్రకారులకు, కవులకు, కళాకారులకు యోగ కాలం. 26, 27 తేదీలలో కార్యచరణలో శ్రమ, తిప్పట. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, అధికారుల సహాయము, మిత్ర దర్శనము, లాభం. 31 తేదీని అలపటచే అస్వస్థత.

ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ఛా]

ఈ వారము మీకు యోగకాలము. నూతన శక్తి, ఉత్సాహములతో కార్యచరణకు పూనుకుంటారు. ధనాదాయము వృద్ధి అవుతుంది. కోర్కె వ్యవహారములో మొదట్లో కొంత ప్రతికూలత వున్నట్లు కనబడిననూ చివరకు మీపరముగా తీర్పువుంటుంది. అయినా ఖర్చులు ఎక్కువగుటచే గెలిచిన సంతోషము అంతగా యుండదు. పిల్లలకు అభివృద్ధి కలిగే ప్రయత్నాలుచేస్తారు. ఉద్యోగస్తులకు గతివారము కలిగిన మనోవ్యథ తీరుతుంది. విద్యార్థులకు చదువు మరుగుగా సాగుతుంది. వ్యాధివాదులకు, పండితులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 26, 27 తేదీలలో తిప్పటవల్ల శ్రమకలిగిననూ కార్యసిద్ధి. 28, 29, 30 తేదీలలో ప్రయాణము, పండిత గొప్పి, లాభము. 31 న శ్రమవల్ల అస్వస్థత.

రేవతి [దే, దో, చా, చీ]

గత వారంకన్నా ఈ వారము మీ ఆర్థికస్థితి ఎక్కువవుతుంది. తలపెట్టిన పనులు నెరవేరుటచే సంతోషము చెందుతారు. మిత్రులతోనూ, బంధువులతో కలిసి వినోదములలో పాల్గొంటారు. వెండి వ్యాపారస్తులకు లాభముగా ఉంటుంది. విద్యార్థులకు ఉత్సాహముతో చదువు సాగుతుంది. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు యోగకాలము. 26, 27 తేదీలలో కార్యభారమువల్ల తిప్పట, అకాంతి. 28, 29, 30 తేదీలలో బంధుమిత్రులతో కూడి వినోదము, మృదువు భోజనము, ఆర్థిక లాభము, కార్యసిద్ధి. 31 న అస్వస్థత.

★ సంక్రాంతినాటి తెలుగుకన్నె ★

సున్నీ గొబ్బెమ్మ-శుభము నిర్యానె
తామర పువ్వుంటి-తమ్ముణ్ణి య్యానె
చేమంతి పువ్వుంటి-చెల్లెల్ని య్యానె
మొగలి పువ్వుంటి-మొగుణ్ణి య్యానె
గుమ్మడి పండ్లంటి-కొడుకు నిర్యానె

అని సంక్రాంతి నెలరోజు లుండనగానే
(అసలు సంక్రాంతి నెలరోజులపండుగ)
గొబ్బెమ్మల్ని పెట్టిన తెలుగుకన్నె మధుర
ముగా పాడుతూ, తన కోర్కెలు తీర్చుమం
టుంది గొబ్బెమ్మల్ని. అసలు ఆ పాటా ఆ
కాలమూ అన్నీ కలిసి యావనంలో అడుగు
పెట్టిన తెలుగుకన్నె మనస్సులో విహారీయని
తలపులు రేపుతాయి. పాపకే కాస్త జ్ఞాన
మొచ్చినప్పటినుంచి ఈ పూజ చేస్తూనే
వుంటుంది సంక్రాంతికి. ఆనాటి పాపకే ధర్మ
అంటే ఏమిటో ఊహకందదు. అందుకే
చెల్లెల్ని, తమ్ముణ్ణి ఇవ్వమని ఎంత గట్టిగా
పాడుతుందో—ధరినివ్వమనీ పాపనివ్వమనీ
అంత గట్టిగానే పాడుతుంది. పూజ చేస్తున్న
చిట్టిపాపని, “పాపా నన్ను పెళ్ళాడుతావా”
అని ఏ పట్నాడిపోయిన తాతేనా అడిగి
నట్లయితే, “ఓ...నన్ను గుల్లం ఎక్కించు
కుంటే పెళ్ళాడుతా” అంటుంది చిట్టిపాప
తేలిగా.

ఆ పాపే పెద్దదై కాస్త యవ్వనంలో
అడుగు పెట్టేసరికి ఆమెకే తెలియకుండానే
ఆమె ఊహలు కాబోయే ధర్మకోసం కలలు
గంటాయి. తనయ్యాడుదే అయినా కాస్త చిన్న
ప్పుడే పెళ్ళియిన రాధనీ, ఆ ఏడే కొత్తిగా
పెళ్ళియిన కొంతనీ చూచిన పెద్ద పాప తన
ఊహకే ఒకరూప మేర్పరచుకుంటుంది. ఆపీకు
గొబ్బెమ్మలు మరీకొంచెం శ్రద్ధగా పెకు
తున్న పాప మనస్సులో వలపు తలపులు గిరి
గింతలు పెట్టగా కలిగిన సిగతో (అర్థము
తెలిసినందువల్ల) ఎవరేనా తనపాట వింటు
న్నారేమోననే పక్క చెదురుతో రేగులాచి
మొగలలాటి బుగలు నునుసిగుతో యెరు
పెక్కిగా చివరి రెండుముక్కలు సన్నగా
గొనుగుతుంది.

ఆమె చిలిపి అన్నయ్య, కొంటే బావ
సరిగా ఆ సమయానికి అక్కడ హాజరయి,
“పాటంతా విన్నాం—చివరిముక్కలు విని
పించలే”దనో, “ముగలి పువ్వులాటి మొగు
డైతే తన ముళ్ళతో నిన్ను గుచ్చుదూ” అనో
రకరకాలుగా పోషనచేస్తూ కొత్త పెళ్ళి
మాతురుచేత తలుపుదగ్గర పేరు చెప్పించినంత
హంగామా చేసి పుక్కిరి బిక్కిరి చేస్తారా
మెను. ఈవిధంగా ఆ నెలల్లా మరచి
పోదామన్నా మరపురాకుండా తెలుగుకన్నె
మనసులో నిలుస్తాయి. కాబోయే పతి ఊహ
చిత్రం హృదయంలో సీరనివాస మేర్పరచు

బి. ఎన్. లక్ష్మి

కుంటుంది. అంతవరకూ తల్లి తండ్రి
తమ్ముకు చెల్లెలే పరమార్థమనుకున్న తెలుగు
కన్నెకు అంతిక్కు మరో ముఖ్యమైన వస్తు
వుండనే సంక్రాంతి మొట్టమొదటిసారిగా
తెలిసేది సంక్రాంతి రోజులోనే. ఇటు
వంటి పరిణామాన్ని పూహించే మనపూర్వరీ
పూజ ఏర్పరిచారనుకుంటా.

అసలీపూజ కృష్ణావతార ఘటంలో
శ్రీకృష్ణుని పతిగా పొందేందుకు గోపకన్యలు
మొట్టమొదటిసారి చేశారుట. గొల్లలు
కాబట్టి వారికి అందుబాటులో వున్న ఆవు
పేదతో చిన్న చిన్న ముసలుచేసి దానికే
పసుపు కుంకుమపెట్టి దొడ్లో పూసిన బంతి,
చామంతి, గుమ్మడిపూలతో ఆ గొబ్బెమ్మని
పూజించి, ఆపైన ప్రదక్షిణము చేస్తూ తమ
కోర్కెలు తెలిపే ఈ పాట పాడేవారుట.
ఇలా గొబ్బెమ్మని పూజించిన గోపకన్యలు
శ్రీకృష్ణుని పతిగా పొందగలారు. ఆనాటి
గోపకన్యలు చేసిన పూజే వుదయం మన పిల్ల
చేత చేయిస్తాము. సాయంత్రము ఆ పూజ
చేసిన గోపకన్యల్ని శ్రీకృష్ణుని కీర్తిస్తూ సంతె
గొల్పిరి తల్లుతారు కన్యలంతాకలసి. మొగలి
పువ్వు తన కువాసనల్ని నలుదిశలా ఎంత

వాగ్వింప చేసినప్పటికీ, ఘటిగా ముట్టు
కుంటే తన ముళ్ళతో సత్కరిస్తుంది. అలాగే
శ్రీకృష్ణుడు ఎంత ప్రణయమూర్తియైనా స్త్రీ
లోలుడై పురుషకారమైన పొరుషాన్ని
వదిలిపెట్టలేదు. స్త్రీకే సిగ్గు ఎంత అలంకార
మా, పురుషునికి పొరుషమంత భూషణము.
అటువంటి పొరుషమీనుడైన పురుషుణ్ణి ఏస్త్రీ
గాని గౌరవముతో వరించదు. ఈ సత్యాన్ని
గుర్తు చేసేందుకే శీవిత భాగస్వామియైన పతిని
మొగలిపువ్వుతో పోల్చారు.

సరిగా మాటలురాని పసితనంలో కూడా
ఆడపిల్ల తనకో పసిపాప కావాలని తన
తనతో చిన్న చందపు బొమ్మ తీసుకుని
దానికే (పుట్టుట్టి) పుగుపాలు పోసి బుల్లి
బుల్లి గొనులు తోడిగి వచ్చీరాని జలివిలి పలు
కులలి పాటలుపాడి నిద్రపుచ్చుతుంది. తన
పాపని చిట్టిపాప, ఆ పాపకే భోగిపళ్ళు
మొదలుకుని బొమ్మ పెళ్ళిల్ల వరకూ సఫుస్త
చేకుకలూ తనతోటి పిల్లని పిలిచి జరుపు
తుంది. చిట్టిపాప ఈ చిన్న సంసారమూ
తావత్రయమూ పొందికా చూస్తున్న మనకే
ఆడపిల్ల పుడుతూనే మాతృత్వాన్ని కొని
తెచ్చుకుండా అనిపించక నూనదు. అటు
వంటి పాప పెరిగి పెద్దదయి ఆమె తలపులకు
గిరిగింతలు పెట్టే పతి లభించినప్పటికీ వల
పులపంటయిన కుతుడు కంటపడేవరకు
ఆమె మాతృహృదయము పూరట చెందదు.
బొద్దుగా పచ్చగా బంగారంలా మెరిసే
గుమ్మడి పండ్లంటి కుతు నివ్వమని
కోరుతుంది గొబ్బెమ్మను తెలుగు కన్య.
అలా ఆమె కోర్కెలు ఘరించిననాడు
ఆమెకే కోర్కెలు మిగులవు కోరేందుకు.
మధురమైన పూచాలు పుదాత్తమైన
కోర్కెలుగల తెలుగుకన్నె మనస్సుకు మల్లేనే
గుమ్మడిపండులాటి కొడుకు నివ్వమని కోర
టముతో గొబ్బెమ్మపాట పూర్తవుతుంది.

★

★ 'మా విజయకావరం' ★

ఈమధ్య మావాళ్ళింటికి వెళ్ళినప్పుడు చిన్నవాటిన్నీ హితురాలు విజయ ఆ వూళ్ళోనే వుందని విని, మానవద్దామని వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. మా స్నేహితులందరి లో వి. యే. దాకా చదివి డిగ్రీ తీసుకున్నది విజయ కృత్తే. చదువుకు నేరోజుల్లో చాలా చలాకీగా, చురుకైన వుండేది.

నేను కళ్ళగానే చాపవేసి కూర్చో పెట్టింది.

అందంగా, వుత్సాహంగా వుండే చిన్న వాటి స్నేహితురాలికి, లోతుకుపోయిన కన్నులు, పాలిపోయిన ముఖము, నలిగి దీనవ దనయ్యే వున్న ఈ వాటి నలుగురు చిట్టల తిరిగి గల వ్యత్యాసం చూసి ఆశ్చర్య పోయాను.

"ఏం విజయా యీలావున్నావు" అనడి గాను.

సమాధానంగా తన కథంతా చెప్పకు పోయింది.

ఆ అమ్మాయి తండ్రిడి పెద్ద సంసారం. మంచి వుద్యోగం. ఆడపిల్లలందరికీ పెళ్ళిళ్ళూ, మొగ పిల్లలకు చదువులూ చెప్పించాడు.

విజయ భర్తకు 200 శతం.

మానలి మామగారూ, ఆ త్రగారూ, తనూ భర్తా, నలుగురు పిల్లలూ-యిది, సంసారం.

ఆ త్రగారూ, మామగారూ పెద్దవాళ్ళు తమపై ఆధారపడి వున్నవారు. ఉండేది మరీ పెద్ద పట్టణం, చుర్రే గాని మధ్యరకం బస్తీ. వచ్చే 200 వందలలోనూ బియ్యం, పప్పు, ఉప్పు ఇంటికి కొవలసిన సామానుకీ, ఇంటి డిజీ 100 రూ. సరిపోతుంది.

పెద్ద పిల్ల లిద్దరికీ చదువు, చిన్నపిల్లల పోతపాలూ, బలహీనానికీ మందులూ, ఆయనకి సిగరెట్లూ, చిల్లర ఖర్చు పాకెట్ మనీ క్రిందా ఓ యాభై పోతుంది. ఇక మిగిలిన దాన్నే పనిమనషి జీతం, బట్టలుగాని మరే దైనా యితర పెళ్ళిదొంగలన్నీ సర్కారి. ఇంట్లో వదిలి గాని డబ్బుకీ గాని వెనక ఆసరామేమీ లేదు. "ఆదాయానికి, ఖర్చుకీ పొంతన కుదిర్చే సరికి చుక్కలు యెదురెత్తున్నాయి అంది విజయ. వాని చదువుకుంది కదా యే దైనా వుద్యోగం చెద్దా మంటే భర్తకు యివ్వండేదు. అది తన గౌరవానికీ, వ్యక్తిత్వానికీ భంగకరంగా ఆయన భావిస్తాడు.

వగల సమానం విధినిరామం లేకుండా యింటి పనీ, పిల్లల చాకిరీ, వాళ్ళకు చీటికీ మాటికీ వచ్చే జబ్బులూ, చాలి చాలని ఆదాయం, పట్టణం టిఫోనతమత మవుతున్నది విజయ.

వుద్యోగం చేసే అవకాశం కూడా లేదా మే కిప్పుడు. జీవితం యెడల నీరసం నిస్సృహ ఆమెను కృంగిదిసి నిరుత్సాహ పరచినవి. ఆమెలో మార్పు కలుగుటలో అసహజమేమీ లేదు. విజయవంటి సంసార స్త్రీలు యీ వాటి మనసంఘంలో అసంఖ్యాకంగా వున్నారు. కూలివారి చేసి జీవించే పాటకపు జనం తమ జీవితాన్ని దైవదీనంగా గృహపుత్రా కనిష్ట ప్రమాణం గల జీవితావసరాలను గలిగి వుంటారు. వీరిని ఆర్థిక సమస్యలూ సాంఘిక సమస్యలూ యెక్కువ యెక్కువ నపు.

మరీ ధనవంతులు తమ అవసరాలను సులభంగా తేర వేర్చుకొనగలరు. సంఘం వీరికి అనుగుణంగానూ, అనుకూలంగానూ నడుస్తుంది. పైరెండు తెగలకూ చెందిన మధ్య జాతి ఇంకొకటన్నది. ఈ తెగకు చెందిన వారు కాలానుగుణంగా మార్పు చెందిన సాంఘిక చారాలకూ, సంప్రదాయాలకూ

అన్నంరాజు రమణమ్మ

లోనై పెక్కు యిక్కట్ల పాలవుతున్నాను.

ఆడపిల్ల చదువులూ, పెళ్ళిళ్ళూ సామాన్య స్థితిగలిగి పదిమందిగల పెద్ద సంసారానికి అధికమైన భారాన్నీ, వ్యయాన్నీ కలిగించేవి ఆడపిల్ల-పెళ్ళిళ్ళూ, చదువులూ, అనడంలో సందేహ మేమీలేదు. వెనుక ఆసరామేమీ లేని మామగూలు సంసారంలో వచ్చే ఆదాయం నెలసరి ఖర్చులకూ పైగా వచ్చేబట్టల ఖర్చులూ, బంధు మర్యాదల ఖర్చులూ, జబ్బులూ, వైద్యాలూ మొదలైన వాటికీ చాలిచాలనట్లు సరిపోతుంది. ఇట్టి స్థితిలోని వారు పిల్లల చదువు ఖర్చులను అతి కష్టం మీద భరించగలుగు తున్నారు. మొగపిల్లలను వుద్యోగంచేసి జేరోక కుటుంబ భారాన్ని వహించగల సమర్థులను చేయుటకు వారికి పెద్దచదువులు చెప్పించు బాధ్యత తిరి తిండుటకు గలదు. ఈ వాటి-సంఘంలో డిగ్రీ చదువులూ, కనీసం హైస్కూల్ చదువైనా లేని ఆడపిల్లలు పెండి కుమార్తెలు గా తగిన 'క్యాల్సికేషన్స్' లేనివారుగా భావింపబడుటచే (ఇతర కారణాలు అలా ఉంచగా) మగపిల్లలతో సమంగా వారికి చదువు చెప్పించవలసిన ఆవశ్యకత యేర్పడి నది. ఏదో రీతిగా ఆడపిల్లలను వున్నత విద్యావంతులను చేసి వివాహం దగ్గరకు

వచ్చేసరికి వేలకు వేల క్రమస్థితి చే తప్ప అమృతం వరకు లభ్యమగుటలేదు.

చాలిచాలని ఆదాయం, తలకు మించిన సంసారభారముగల సామాన్య సంసారి నెలకు కనీసం 10 రూ ఆయనా విగల్గులేని పరిస్థితిలో వేలను యేవిధంగా సమకూర్చు గలడు? యీ కారణంగా అనేక సామాన్య సంసారాలు, కాస్తా కూస్తాగా వున్న నేను క ఆస్తులను అమ్ము కొవడం, తేక అప్పులపాలు గావడం జరుగు తున్న సంగతి.

స్త్రీలు-వుద్యోగాలు

పెండికాకుండా వుద్యోగం చేసేస్త్రీలు పలురకముల వ్యాఖ్యానాలకూ విమర్శలకూ గురవుతున్నాయి. స్త్రీలకు ప్రథమ కర్తవ్యం గృహ నిర్వహణమే యేనా పరిస్థితులనూ అవసరాలనూ బట్టి స్త్రీలు వుద్యోగం చేయడం సామాన్య సంసారాలకు ఆర్థికంగా సహాయకరంగా వుండగలదు.

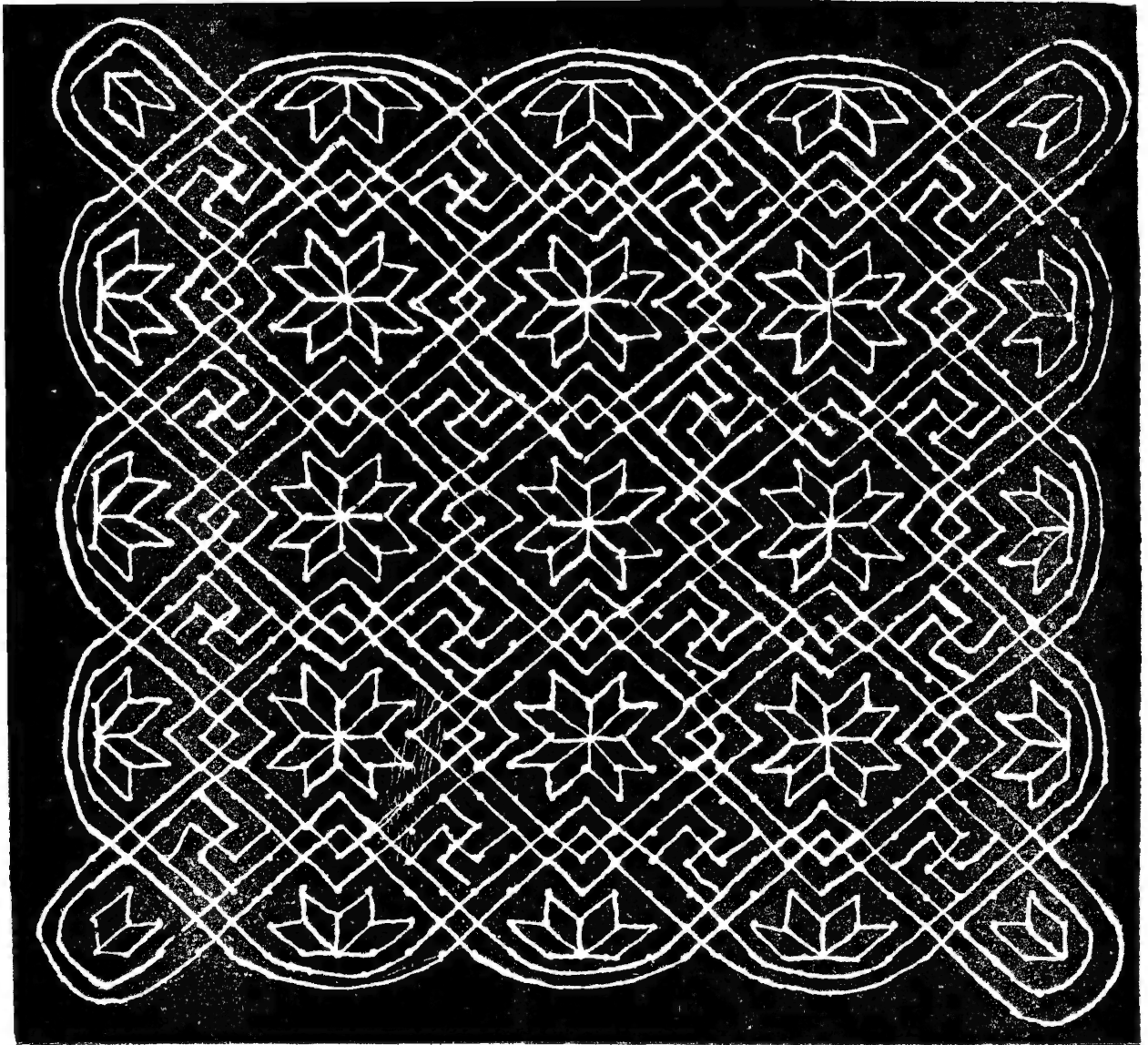
స్త్రీలు వుద్యోగాలు చేయడం అమర్యాద కరంగా హైన్యంగా భావించేవారు కొందరు లేకపోలేదు. కాని స్వయం కృషి, స్వశక్తి పై ఆధారపడుట యందుగల విశేషతను గ్రహించగలిగిన యీ అభిప్రాయం తొలగ గలదు. వూజ్యాలైన బాపూజీవంటి మహా తుల్లు స్వయంకృషియొక్క విలువను అనేకమార్లు చాటిచెప్పారు.

కొన్ని పరిస్థితులలో నిరాధారలైన స్త్రీలు బంధు మిత్రుల తదితరుల జాదార్యం పై ఆధారపడే కన్న స్వయం శక్తిపై నిల బట్టటవారికి స్వతంత్రాన్ని గౌరవాన్ని యివ్వగలవు. అట్టిని బంధుమిత్రులను ధిక్క రించవలెనని గాదు. వుద్యోగంచేసే స్త్రీలు పెద్దలనూ, యింటి బాధ్యతలనూ నిర్లక్ష్యం చేస్తారన్న వాడు సరికాదు.

శ్రీ ఉమర్ ఆలీషా కవిగారి గ్రంథాలు

1. ఉమర్ ఖయ్యాం	8-50
2. తత్వసందేశము	2-00
3. సంద్రగుప్త నాటకము	1-50
4. అననూయ దేవికళ (2 నాటకం)	1-50
5. మహమ్మద్ రమాలచరిత్ర	2-05

అదేవల్లి అండ్ కో., రాజమండ్రి.
వెంకట్రామా అండ్ కో., విజయవాడ.

సంక్రాంతిముగ్గు

మంత్రివగడ శారద (బరంపురం)

నిర్లక్ష్యం, అగౌరవం, అనునవి స్వభావాన్ని బట్టివుంటాయిగాని చదువునైనా పుణ్యగంధైవాగాదు. సంసార నిర్వహణ, పుణ్యగ నిర్వహణ, రెంటిని సమన్వయగరిత్రీతే అందుకు పూనుకొనవచ్చును. నామాస్య సంసారాలకి ఆర్థిక విషయాలనుండి అల్ప విషయాలదాదా ఆనేక విషయాలు సమస్యలుగా వుంటున్నవి.

ఇంటి సరుకులకు మెపింగుచేయడమూ, ఇంటి పనులకు సమకర్తను పెట్టకొవడం, మొదలైనవి కొందరు పురుషులకు సంసారానికి సరుకులూ, సామాన్యూ తెచ్చే తీరిక, ఓపికావుండవు. పెద్దపెద్ద పట్టణాల్లో తప్ప

మనమామూలు బస్టిల్లో యీ రోజుల్లో కూడా స్త్రీలు బయటికిపోయి సరుకులు తెచ్చుకొవడం నామాషిగానే భావింపబడుతున్నది ఈ కారణంగా చాలామంది స్త్రీలు కూరలనుండి చీరలవరకూ యింటి ముందు బేరాలుచేసి, ఒకటికి నాలుగింతలు నష్టపోవడం జరుగుతూ వుంటుంది.

అదేవిధంగా చిన్న పనులకూ పెద్దపనులకు మనుషులు కౌవాలనుకునేకంటే, స్వయంగా చేసుకోవడంలో కుఖం, అదాయం కూడా వున్నాయి.

బట్టలు స్వయంగా కుట్టకొవడం. పుతుకొక్కవడం, వంటిపనులు.

ఇంట్లో బట్టలు కుట్టకుంటే కుట్టుకూరీ, టైలర్ బట్ట కాజేసే బాధవుండవు. మనకు నచ్చినట్లు కుట్టకొన వచ్చును.

ఇంట్లో వులికినబట్టలు చాలా కాలం మన్నుతేయి ఇస్త్రీ బట్టలేవనే యిబ్బంది, చాకలివాడు పొరెస్తాడనే బాధవుండవు. ఇటువంటి పనులు చేసుకోవడం అమర్యాదా కరమేమీ కాదు.

స్వల్ప విషయాల్లోని మన మానోవైకా ల్యమే మన మానసిక పరిణులను విస్తృత పరచి సామాజికంగా అభివృద్ధి, పురోగమనాన్ని సాధించగలదు. ★

వనభోజనాల ★ ★ ★ ★ వేశ-

కొరీకమానం రావడం, అప్పుడే వెళ్లి పోవడం గూడా జరిగింది. ఈ సెలరోజులు చాలా మాడావిడిగా యుంటుంది స్త్రీలకు. తెల్లవారుజూమున లేచి స్నానాలు చేయటము, దీపాలు పెట్టకొవడము మొదలయిన కనులుంటాయి. తర్వాత సోమవారాలు, ఏకాదశి, ద్వాదశి, పూర్ణిమ మొదలయినరోజు అలోచనవాసము చేయుట ఇలాగ ఈమానం గడిచిపోతుంది. ఈ సెలరోజులూ కొరీక మావోత్సవం చదువుకుంటారు. ఏకాదశి లేసారు. వీటితోకాటు మనవాళ్ళు ఈ సెలలో ఏక నిరీక చెట్టునీడనో, ఏతోటల లోనో వనభోజనాలు పెట్టుకుంటారు.

వీటినే పాళ్ళాళ్ళు 'పిక నిక్' అంటారు. వారు ఎప్పుడుబడిలే అప్పుడే అంటే ఏకాలం లోనే నానరే, స్నేహితులతో కలిసి, ఏవరస్సు తీరాలకో, ఏతోటలలోకో, నమద్రతీరాలకో వెళ్లి కులాసాగా, ఆటలు, పాటలుతోటి, విందులతోటి ఆనందిస్తారు.

మా అనకాపల్లి చుట్టూ చాలా విశాలమైన తోటలున్నాయి అందుచేత ఈ పూరులో చాలామంది కొరీకమానంలో వనభోజనం చేసే ప్రయత్నం అని, వనసంతర్పణలు చేశారు. ఈ ఏడు 'లోటరీ' కట్టువారు గూడా 'పిక నిక్' క్యాంపు వేళాడ కట్టులో మా వారుగూడా మెంబరు అవడంవల్ల మాకుంటుంటుంటే వెళ్ళినాము.

ఈ పూరికి మూడుమైళ్ళ దూరంలో ఒక జమిందారిగారి పెద్ద మామిడితోటవుంది. దానికి మధ్య పెద్దభవనం గూడా వుంది. ప్రస్తుతం అది కాలిగయ్యిపోయింది 'పిక నిక్' అందులో ఏర్పాటుచేశారు. భవనమునకు వెళ్లి ఒక పెద్ద నుయ్యిఉంది. ఆ నీళ్ళు కొబ్బరినీళ్ళలాగ చాలా తియ్యగావున్నాయి. అన్నిరకముల ఫలవృక్షములతోను, మల్లె, మాలి, సంతెంగ మొదలయిన పూలపాదల తోను ఆతోట చూచుటకు చాలా అందంగా వుంది. సేలంతా పచ్చని పట్టుతివాసీలు పరిచినట్లు వచ్చిక చేత కప్పబడివుంది. రాత్రి కురిసిన మంచువిందువులు మంచుముత్యముల వలె నూర్చునికొంతిలో మెరిసిపోసాగినవి. చూచుటకు నిజంగా మంచుముత్యముల వలె చలినట్లుగా తోచింది.

లోటరీ మెంబర్లు అంతా కుటుంబము

లతో వచ్చారు. అంతర్జాతీయ భోజనాలకు, ఫలహారములకు, కాఫీలకు ఏర్పాటుచేయబడినవి. సరిగా '9' గంటలకు అందరూ కార్యాల ఆక్రమిణికి వెళ్ళినాము. వెళ్ళగానే టిఫిన్, కాఫీలు తీసుకొన్నాము. చెట్టు క్రింద తివాసీలు, జంబుఖానాలు పరుచుకొని అందరూ కూర్చుని ప్రాపంచిక విషయాలు మాట్లాడుకొన్నాము. కొంతవారిని ఒకరోజు

కూరపాటి వాణీసుందరి

రము పరిచయము చేసుకొన్నాము. 10 గంటలకు ఆటలు ప్రారంభించినారు. మాతోకొన్ని కుర్రీలు ఆటవస్తువులు, త్రాడు వగైరా సామాన్లు తెచ్చినారు. మొగవారందరు, ముందుమ్యాజికల్, ఛైర్సు, టగ్ ఆఫ్ వార్ (తాడులాగటం) రన్నింగ్ లేసు మొదలయిన ఆటలు ఆడారు. వారిలో పాతిక సంవత్సరముల దగ్గరనుంచి 80 సంవత్సరముల వయస్సు కలవారు వున్నారు. అయినప్పటికీ ఎంతో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు.

తర్వాత స్త్రీలు, పిల్లలుగూడా ఆటలు ఆడారు. మాలోగూడా చిన్న, పెద్దావున్నారు. వయోవృద్ధులు అయినప్పటికీ వారుగూడా ఎంతో ఉత్సాహంగా ఆట

లలో పాల్గొన్నారు. వాకు నీటిగానా చిన్నప్పటి న్నాల్లరోజులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఆటలు, పాటలకు వయసుతో వదిలేదు. మనస్సుకు ఎంతో ఆనందాన్ని ఉత్సాహాన్ని యిస్తాయి. అందుకే పాళ్ళాళ్ళు స్త్రీలుగూడా పురుషులవలెనే ఆటలలో పాల్గొంటూ ఉంటారు. వారు ఆరోగ్యాన్ని కొల్పోవకుండా బలమైన వారుగా యుంటున్నారు. సరిగా 12 గంటలకు భోజనమునకు కూర్చొన్నాము. రుచికరమైన వదారాలతో విందు చాలా గొప్పగా జరిగింది. భోజనములయిన తర్వాత అందరూ చెట్లనీడలలోనే విశ్రాంతి తీసుకొన్నాము.

అప్పుడు నూర్చుకున్న తీక్షణంగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. అతడు ముమ్మర్చి బాధ పెట్టాలని అనుకొన్నా. వీలులేక కొబ్బరి ఉడుకుబోతులనం చేత మొహం ఎర్రబారిపోయి వడమటి దిక్కువైపు తొందరగా దిగిపోయాడు. ఆ చెట్ల నీడలో ఎంత ప్రశాంతంగా యుందో నేచెప్పలేను. సాయంత్రం కొంతమంది పాటలుపాడి ఆనందించేశారు. అందరూ టీ తీసుకొని ఒకరినొకరినొకరు సెలవు తీసుకొని యిండ్లకు తిరిగి వచ్చి వేసినాము.

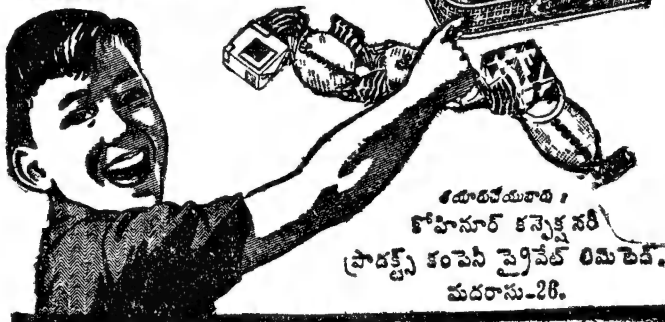
పిక నిక్ ఎంతో సరదాగా యుంటాయి. మేము చాలామంది వెళ్ళినాముగనక చాలా సరదాగా ఉంది. ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని చూచి ఆనందించడానికి, ఆనందాన్ని అందరితోను పంచుకోడానికి వనభోజనాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి. నా సంతోషాన్ని మీ అందరికీ తెలియచేద్దామని ప్రాణాను. ★

శ్రేష్ఠమైనవి...

సావరీన్

మితాయిలు, టాపీలు

దేశమంతటా ఆదరించబడినవి.

బొబిలేమువాది
కోహనూర్ కన్నెక్కనరి
(ప్రాదక్ష్య) కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.
మదరాసు-28.

కావేటితో

కావేటి వంటికి చాలమంచిది. పిటితో చేసే వంటలు చాలబాగుంటాయి. కావేటి ఆరోగ్యమైన వస్తువేకాక, అందాన్ని కూడా పెంపొందిస్తుందని చెబుతారు. ఈ కావేటితో రోహ్యం చేస్తారుట. జబ్బుపడ్డవారికి ఈ రోహ్యం పెడతారు. ఇవి దొరికే రోజుల్లో రసంతిసి, పరగడుపున పెడతారు. నిలవవుండటానికి పాకంపడతారు. చాల బాగుంటాయి. ఇక వచ్చేరోజులే గాబట్టి ఇవి తయారు చేసుకోవచ్చు. కావేటితో తయారుచేసే వంటలు వాకు తెలిసినవి రాస్తున్నాను.

కావేటి పొడికూర

కందిపప్పుగాని, పెసరపప్పుగాని వాడవచ్చును. కావేటి ఇవమున్నవారు ఎక్కువ చేసుకోవచ్చు. కావేటి మెత్తజేవరకు వుడక నిచ్చి వార్చుకోవాలి. వార్చుకున్న దాని మీద చిటికెడు పసుపు పెయ్యాలి. ఒక గిన్నెలో 2 టేబిల్ స్పూనుల నూనెగాని, నెయ్యిగాని వేసి, కౌగాక, ఎండుమిరప ముక్కలు, పచ్చిమిరప ముక్కలు, ఒక స్పూను ఆవాలు, జీలకర్ర, పెసరపప్పుల ఇంగువ, కరివేపాకు పోపుచేసి, వార్చివుంచుకున్న పొడికూర పోపులో వేసి మూతపెట్టవలెను. వుప్పు వేసి, 5 నిమిషాలు వుంచి తీసి కళాయిగిన్నెలో పెట్టుకోవాలి. ముఖ్యంగా కావేటి ఎంత సన్నగా తరుగుతే అంత బాబాకు, చాలరుచిగా వుంటుంది.

శ్రీకాఫ్
దగ్గు, ఉబ్బసములకు
దివ్యోషధము
శ్రీవత్సవైకుంఠశ్రీ
అమిదేవ్, మద్రాసు-30

RATNAM'S 'N' OIL
వేలించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము
లభవించగలరు. 1 సీసా రూ. 11-4-0.
పాద్యస్నానో బాబు వ్రాయండి.
డాక్టర్. రత్నం నన్న,
మలకపేట బిల్డింగ్స్ హైదరాబాదు - 2

ఆవ పెట్టిన కూర

కావేటి సన్నగాతరిగి బాగా వుడకబెట్టి వార్చుకోవాలి. వార్చినదానిమీద చిటికెడు పసుపుపెయ్యాలి. గిన్నె కావేసి, ఎండు మిరపముక్కలు, శనగపప్పు, మినపప్పు, వేసి వేగాక, ఆవాలు, చిటపటలాడాక, జీలకర్ర, పచ్చిమిరపముక్కలు వేసి కరివేపాకు వేసి వాసనవచ్చాక కావేటి వేసి కలపవలెను. చింతపండు కావలసినది తీసుకుని చిక్కగా పిసికే వేయవలెను. ఇగిరినతర్వాత తీసి చల్లారాక, ఒక చిన్నగరిపెడు ఆవాలు, కారం చాలనివారు 2 మిరపకాయలు, కాస్త వుప్పు వేసి మెత్తగా నూరాలి. నూరిన ముద్దను కాస్త నూనె వేసి కూరలో కలపవలెను. అతలో నూనె కలపకపోతే చేదు వస్తుంది. వుప్పు కావేటి వుడికటప్పడే వేయాలి. ఈ మాదిరికూర చాల బాగుంటుంది.

కావేటి పెరుగుపచ్చడి

కావేటి సన్నగాతరిగి, కడిగి, ఒకగిన్నెలో నెయ్యి వేసి, కావేటిని ఆ నెయ్యిలో వేసి మగ్గనియ్యాలి. పెరుగు, కమ్మగా, గట్టిగా వుండాలి. పెరుగులో, వుప్పు, పసుపు వేసుకోవాలి. కావేటి మగిసతర్వాత, చల్లారాక, పెరుగులో కలపాలి గరిట కావేసి, నెయ్యి వేసి, ఎండు మిరపముక్కలు, పచ్చిమిరప ముక్కలు, మినపప్పు, ఆవాలు, జీలకర్ర, మెంతులు, ఇంగువ, కరివేపాకు పోపుచేసి, పెరుగులో వేసి మూత పెట్టాలి. కొద్దిమిరప వేస్తే బాగుంటుంది.

కావేటి వడలు

కావలసినవి: శనగపప్పు పావుకేర, కావేటి అద్దపావు, తగినంతవుప్పు, చిటికెడు పొడవుప్పు, కారం చిన్నస్పూన్, పచ్చి మిరపకాయలు 8, వుల్లిగడ్డలు పెద్దవి 4, అల్లం తగినంత, కరివేపాకు 2. ముందు మధ్యాహ్నం చేస్తామనగా వుడయాన్న శనగపప్పు వాసబోయాలి. వానిన తర్వాత వడలపిండిమాదిరి గట్టిగా రుబ్బుకోవాలి. రుబ్బినదాంట్లో చిటికెడు పసుపు వేయాలి. తర్వాత పచ్చిమిరపకాయలు, వుప్పు, అల్లం, కచ్చా పచ్చాగ దంచుకోవాలి. వుల్లిగడ్డలు సన్నగా చక్కాల్లా తరుక్కోవాలి కావేటి సన్నగా తరగాలి, రుబ్బినపిండిలో

నిత్యము రాత్రి వరుండునపుడు దోశ వండు పై తొక్కతీసి, లోపల గింజలు లేకుండా ముక్కలుగా కోసి తిన్నచో ఉడుకు మేహబాధలు తగ్గును. శీర్షశక్తి వృద్ధి అగును. బాగా నిదురపట్టును. మరునాడు బలముగాను, ఉత్సాహముగాను వుండును. సంవత్సరమునకు 3 మాసములు నిత్యము దోశపండు తిన్నచో ఆరోగ్యము బాగా వుండును. 4 దోశకాయలు పెత్తోక్క తీసి ముక్కలుగా తరిగి వుంచవలెను. మినప్పప్పు, కాస్త శనగపప్పు, ఆవాలు, కరివేపాకు, 4 మిరపకాయలు, తుంపి ముక్కలు, కలిపి వేయించిన తరువాత దోశకాయ ముక్కలు అందువేసి 15 నిమిషాలు మూత వేసి తరువాత తరువాత పది ఉప్పురాళ్లు వేసి దింపి మూత పెట్టవలెను. కూరలాగు తయారుగును. రుచికి బాగుండును. గులభ ముగా శీర్షమై ఆకలి గలిగించును. ఉష్ణబాధ తగ్గును.

ఇవటూరి వ్యామలాదేవి, (తెనాలి)

చిటికెడు పొడవుప్పు, వుల్లిగడ్డముక్కలు, కరివేపాకు, అల్లం, పచ్చిమిరపకాయలు, వుప్పు (దంచినది), కావేటి, అన్నీ వేసి బాగా కలపాలి. కలిపినపిండి గారెలమాదిరి చేసి, బాణలిలో నూనెవాసి నూనె మరిగాక వడలు వేయించి, వేడిమీద లింఠే చాల బాగుంటాయి. పిండిమాత్రం గట్టిగా గారెల పిండిమాదిరి వుండవలెను. ఈ వడలు నూ ఇంట్లో కావేటి వున్నప్పుడల్లా చేసుకుంటాము. సమానంగా వేయించి, వేడిమీద లింఠే కరకరలాడుతూ బావుంటాయి.

కె. యస్. ఆర్. రాణి (హోర్నకల్)

గణుసుగడ్డతో పోళిలు

ఒకపావు గోధుమరవ్వను (సన్న రవ్వ) బాగుగ రోటిలో రుబ్బుకోవాలి. పదిలేక పండ్లండు గణుసు గడ్డలను తీసుకొని వాటి చాటువారిచి, చక్కగా ఉడికించాలి. గడ్డలు బాగుగ వుడికిన తరువాత, దీనిని కూర రోటియందు రుబ్బుకోవాలి. జెల్లంపాక పెట్టి, రుబ్బిన గణుసు గడ్డ పూర్ణమును పాకంతో కలపాలి. మంచి నిప్పునెగలో 5 నిమిషాలపాటు బాగుగ కలియ పెట్టి దించాలి తరువాత ఆ వచ్చిన పూర్ణమును వుంటలుగ చేసుకొని, మొదట రుబ్బిన గోధుమరవ్వపిండిని కొద్ది కొద్దిగ తీసుకొని, పూర్ణానికి కప్పాలి. అటటాకునూ నూనె పూసి, పూర్ణానికి కప్పియుండిన పిండిని తట్టుకోవాలి. అటు తరువాత నెనము పై వేచి, బాగుగ కావిన తరువాత, దించి తినవలె బహురుచిగ నుంటాయి.

కల్యాణసుందరం, (తెంగుటూరు.)★

అతి సౌందర్య తిలకంగా నుండుటకు

అకర్షణీయమైన సౌందర్య వికాసముతో మనోహరముగా
 పొద్దు పుచ్చుదు. సంవత్సరాంతమున్ను నంత్యప్రగాను,
 చల్లగాను, పరిశుభ్రంగాను ఉండుటకు. చర్మమును
 పొదించునట్టిది, పొదరు అధారమునకు దివ్యమైనట్టిది
 యగు “హేజ్ లైన్ స్నో” ను ఉపయోగించుదు.
 ఇది చోర-నిరోధక సీలుతో ప్యాక్ చేయబడి వచ్చుచున్నది.

“HAZELINE’ SNOW”
(TRADE MARK)
“హేజ్ లైన్ స్నో” (టెడ్ మార్కు)
 బ్రోన్ వెల్ కమ్ ప్రొడక్ట్

మన ప్రాంతంలో చాలామంది ఈ సంక్రాంతికి బొమ్మలు పెడతారు. అలాడిగా వస్తున్నది మనకి అచారం. కాని నిజానికి ఈ బొమ్మలు ప్రదర్శించటం అనే దాన్ని ఎందుకు పెట్టారా? అంటే—చిత్ర కళను అందులో అభిరుచిని పెంపొందించటానికే—అని చెప్పకోవాలి. అంటే—కవలం కొన్ని అచ్చు బొమ్మలకాక చేతితో రయారు చేసినవి కూడా వుండాలి. అనేగా అర్థం మరి.

అన్నీ పోరపోసిన బొమ్మలు అంతర్ముఖా వేర్వేటం చిత్రకళా ప్రదర్శనం అని అని పించుకోదు. పోత పోసిన అచ్చుబొమ్మలు పెట్టటంవలన ప్రయోజనమేమిటి? అని అనేవాండు లేకపోలే! నన్నడిగితే ఈ అచ్చు బొమ్మలు, కొలువు మెట్టమీద అందంగా పెట్టడంకూడా ఒక కళ అంటా. ఇందులో కూడా కొంత నేర్పు చూపగలిగితేనే ఆ కొలువు అయినా అందంగా కనబడేది. ప్రతి ఏటా పెట్టే అయినా బొమ్మల్ని బట్టి అందంగా అమర్చగలగాలి—ఓ పద్ధతిలో!!

7. కసారి నేను మా అక్కగారి పూరికి వెళ్ళా సంక్రాంతికి. మా బార్నింటికి పేరం బం పిలవను వెళ్ళా నేను, అక్క. ఆ ఇంటి ఆయన కూతురు-అప్పుడే బొమ్మలు పెట్టటం పూరి చేశారు. ఆయన అదే పనిగా “ఎలా వుండి?” అనడిగారు మమ్మల్ని—బొమ్మల చెపు చూసా. “బాగున్నాయి” అన్నా నేను—అంతకన్న ఇంకేం అనలేక. కాని మా అక్కయ్య పూరుకోలే.

“అయితే బాబాయ్! ఈబొమ్మ లేమిటి? అనడిగింది—ఓ మెట్టమీద నాలుగు చోట్ల వున్న బొమ్మల్ని చూపించి. “అదేమిటమ్మాయ్! రాముడు, లక్ష్మణుడు...” అని చెప్పారాయన వరుసన. “అయితే అవన్నీ ఒక పెట్ కదా! విడదీశారేమిటి? చదువుకున్న వాండ్లకన్న...” అంతటితో ఆపేసింది కాంతో ఆయన స్కూల్ ట్రెసర్ ఫెయిల్డ్ కూతురి మొహం నయావైనా అంత అయి పూరుకుంది.

కాస్తాకాస్తా చదువుకున్న వాండు ఈ 1957 లో కూడా అలా పేర్పితే ఆ బొమ్మల కొలువును చూచిన కొందరైనా నవ్వుకోక పోరు. నానాటికి పెరుగుతున్న విజ్ఞానాన్ని మన బొమ్మల కొలువులోకూడా చూపించాలి మరి.

మా అమ్మ చెబుతూంటారు—వార్య పుట్టింటో దిశరా నెల వందనగానే బొమ్మలకు అలంకారాలు మొదలు పెట్టే వార్యట. వతురేకులతో, పూసలతో—రకరకాలుగా పండుగకోణాల్లో నగలన్నీ బాటికి అలంకరించే వాండ్లట. అదంతా

బొమ్మల కొలువులు

మా కాంతో రే న్న—అంటారా మె, అయితే అందరికీ చేతితో రయారు చేయటం రావడా? అనవచ్చు. ఒక ఇంట్లోని ప్రతి ఒక్కరికి ఈ ఆర్థ అలవడక పోయినా ఏ ఒక్కరిలోనో వుండకపోదు—కొద్దిగా. చిక్కెల్లా ఎక్కడంటే చదువుకు, సంగీతానికి—ఇచ్చినట్లుగా ప్రోత్సాహాన్ని ఈ చిత్రకళకు ఇవ్వరు. కాకపోయినా బొమ్మల కొలువులో చిన్నాపాన్నవి చేసేందుకు ఏమంత పెద్ద తెలివి లేటలు అవసరంలే—మనకు తోచింది పూసించి ప్రయత్నిస్తే ఫలితం రాకపోదు. ఎక్కడన్నా చదివిగాని, చూచిగాని, చేయవచ్చుగూడా. తెలివి లేటలకన్న ముఖ్యం శ్రద్ధ—అంతకన్న

జి. యస్. వాణి

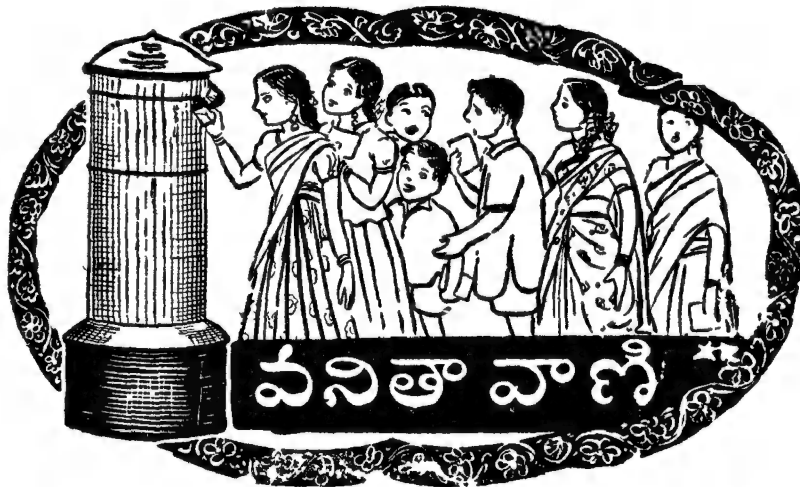
ముఖ్యం ఓపిక—కావాలి. ఇంటివసులలో సరిమరిమయే గృహిణులు చేయలేక పోయినా విడిగా వుండేవాళ్లు ప్రయత్నం చేయవచ్చు.

కొందరిండ్లలో బొమ్మల కొలువులు చూసుంటే వదిలిరాబుద్ధిగాదు. ప్రతి సంవత్సరం పెట్టే పాతబొమ్మలేఅయినా ఏసంవత్సరానికా సంవత్సరం కొత్త పద్ధతిలో అమర్చి ప్రత్యేకార్థం గలగచేసారు మరి కొందరు. ఈవిషయంలో పెద్దవాండు చిన్న పిల్లలను పుత్సాహ పరచాలి. వాండు చేసే చిన్న పనులను “ఆ! నీ మొహంలే!” అని దులబరిస్తే బిక్క మొహంవేసి ఇక ఎప్పుడు అలా ప్రయత్నించరు.—ఎగతాళి చేస్తారని భయంతో!! ఓ రెడవ మా చిన్నచేల్లి ఏంచేసిందో తెలుసా! మేమంతా సినిమాహాళిని పార్క్ ని చేస్తున్నాం గందగోళంగా. తనూ ఓమూల కూర్చుని చిన్నచిన్న రేకు మూలకు, లక్కచిట్లకు—సిగరెట్ తగరాలుచుట్టింది. అవన్నీ ఓ అంరిస్తులోపేర్చి, వాటివెనక బొమ్మను, అమ్మతున్నట్లు తనే పెట్టేసింది. వచ్చినవాండ్లను మొదటిసారిగా ఆకర్షించింది—రైట్లో మెరుస్తున్న ఆ తగరం వస్తువులు. ‘ఆ వెండివి ఎప్పుడుకొన్నా

రండి!’ అని అగడినవాండ్లకు చెప్పలేక మా అమ్మకుని అయిపోయింది. చిన్న పిల్లల పనులను ఆక్షేపించకుండావుంటే కాంతో పెద్దవుతే రకరకాలుగా చేయగలుగుతాడు—పూసాతో.

పూసాంటే కాకో సంగతి జ్ఞాపకం వస్తుంది. అప్పుడు నాకు 12 సం॥ వుంటాయేమో! ఒకరింటికి పేరంటానికి బళ్ళాం. క్రితం రోజున లేనిది ఓ అంతస్తు చివరన ఒక మామూలు నైజా సర్దుపల్లెంలో నాలుగు పెద్దనైజాగారెలు, అదే నైజామరో పల్లెంలో నాలుగు అవడలు పెట్టేశాన్ని. వాటి ముందు ఒక బొమ్మ నిలబెట్టి వుంది. రెండు ఎండిపోయిన వేపపుల్లలకు ఒక సన్నటి కాగితం అతికించి ‘గోట్లాగా’ నిలబెట్టి వుంది. దానిమీద ‘పెన్నిలుతో’ “కాఫీ హోటలు” అని వంకరటింకర అక్షరాలతో రాసివుంది. వచ్చిన వాండ్లందరితో అదేపనిగా చెప్పింది, ఆ ఇంటి ఇల్లాలు “చూడారా! ఇది మా చెల్లెలు చేసిపెట్టింది. దానికి ఎంత ఓపికో!! లక్షణంగా రాసి కూడా పెట్టింది” అని. ఆ గారెల నైజా, చేట్ల పరిమాణం, అక్షరాలతీరు—మాకు నవ్వాగనిచ్చిందిగాదు. ఎప్పుడెప్పుడు బయట వదామా! అనుకున్నాం. దీన్ని ఓ చిన్న పిల్ల చేస్తే ఆపిల అంతమాత్రం పూసాను నిజంగా అభినందించాల్సిందే. కా...నీ గుంటూరులో ఇంటరు చదువుతున్న 18 సం॥ అమ్మాయి స్వతహాగా కూడా కాకుండా మాయింట్లో క్రితం రోజున చూచినదాన్ని ఇమిటేట్ చేసిన ఆ తీరు మానే—మరి నవ్వురాక ఏం వస్తుంది కనుక!!... దీన్ని ఎందుకు చెబుతున్నానంటే ఇతరులు చేసింది మక్కికి మక్కి కాపీ కొట్టటం నేర్పనిపించుకోదు. అలాచేయటం తప్పు అని అనను గాని అలాచేయటంలోకూడా బుద్ధిని పుషయోగించాలి కొంచెం. ‘ఇతరులుచేసిందే మనంచేయాలి; అలానేవుండాలి’ అని అవటం, చేయటం—అంతమంచి పద్ధతికాదు. ఇతరులుచేసిందిచూచి ఆ ఆధారంతో మనం ఇంకోదాన్ని పూసించి చేయవచ్చు.

నైపునమీద ఎంతో ఖరీదయిన బొమ్మలు, వినమిన మెరిసేవి ఎన్ని పెట్టివా నైపుక్రిందగా—అంటే నేలమీద—వినైనా ఒకటి రెండైనా చేతితో రయారుచేసి పెట్టిలేనే ఆ నైపు మీదున్న బొమ్మలకు అందం వచ్చేది. లేకపోతే అంత ఖరీదయిన బొమ్మలతో కూడిన ఆకొలువు ఏదో లోపాన్నిచూచి స్తుంటుంది. పోసి పోయంటుంది. కూడా అట్టలు, రంగు కాగితాలు పుషయోగించి మనకు తోచిన పద్ధతుల్లో అనేక రకాలుగా వస్తువులు రయారుచేసి ప్రదర్శించ వచ్చు. ఏదీ ఏమైన బొమ్మలు ప్రదర్శించటం అదర్పప్రాయంగా వుండాలి. ఏ మాత్రం

వనితా వాణి

వి. శత్యవతిదేవిగారు వ్రాసిన పిల్లల-చదువుల అన్న వ్యాసం చాలా బాగుంది. పిల్లల విద్యబుద్ధులు పూర్తిగా తరిగిండుల కీటులులే వుంటుంది. పిల్లలు పోకీరీగా తిరుగుతున్నా వూరుకుని పరీక్షలలో మార్కులు నున్నా వచ్చినప్పుడు వాళ్ళని చీవాట్లు పెట్టడం చాలా చోట్ల మాస్తున్నాం. పిల్లలు అప్రయోజకులయ్యారంటే తరిగిండులే కారణం. సిప్పలు తీసుకువెళ్ళి పరీక్షలు వ్రాసి పేసయితే అబ్బాయి పాసయ్యాడన్న గొప్పగాని అబ్బాయికి జ్ఞానం ఎంత వుందో చూడరు. పిల్లలు సోమరిపోతులయ్యారంటే దానికి పెద్దతే కారణం.

ఈ ప్రతికలోనే లక్ష్మీగారు వ్రాసిన విషయాలు బాగున్నవి. నోములు, వ్రతములు, పూజలు కథలు మనకు విషదానికి ఓపిక వుండాలిగాని అమృతములు, బాహ్యములు కొలలుగా చెప్పారు. ఇటువంటి నోములు, పూజలు “వనితాలోకం”లో అవసరం. “ఇంక వనితాలోకం” కిక్కిలో గృహ

బొమ్మల కొలువు

క్రీడవహించినా కొంతలో కొంతయినా మనలోనికళాభిరుచిని అందమైన రూపంలో ప్రదర్శించలేకపోతే! ఎన్నో బొమ్మల బొమ్మలు ఇవ్వలేని ఆనందాన్ని ఈ చేతితో తయారుచేసిన ఒకటి రెండు ఇవ్వగలుగుతాయి చేసేటప్పుడు పడిన అంత అవస్థ పండగనాటి బొమ్మల కొలువును చూడగానే సంతోషం క్రింద మారుతుంది-మనం చేసిపెట్టినవికదా! అని.

మరి బొమ్మలు పెట్టటం అంటే... కేవలం పోతపోసిన బొమ్మలు కుప్పలుకుప్పలుగానో చీముల బాదలగానో పెట్టటం కాదుకదా! బొమ్మలకొలువంటే కళాత్మకంగా వుండాలి; తీర్చిదిద్దినట్లండాలి కదూ! మన బొమ్మల ప్రదర్శన!

చెద్యం వ్యాసాలు చాలా చక్కగా వుంటున్నవి. అందరికీ వుపయోగపడేట్లు వున్నాయి. ఇంకా మంచి వ్యాసాలతో “వనితాలోకం” కిక్కి అభివృద్ధిచెందాలని ఆశిస్తాను, కుమారి కొట్టికై వున్న పట్నాయక్.

(సాలూరు)

“పిల్లల పెంపకము”

ఇదివరకు మా చిన్నతనములో మా అమ్మ అంటావుండేది: “పిల్లల పెంపకము అంటే సామాన్యము అనుకున్నారా? వాళ్ళకు ఎన్ని విధాల చేస్తే పెరిగి పెద్దవారు అవుతారు” అని. ఇప్పుడు నాదాకొవసేగాని తెలియలేదు పిల్లల పెంపకము అంటే ఏమిటో. పసి పిల్లల అప్పటినుంచి కూడా పిల్లలకు ఏవిధంగా అలవాటు చేస్తే పెద్దవాళ్ళు అయిన తరువాత కూడా అదే విధంగా పనులన్నీ చక్కగా అలవాటు అవుతాయి. చిన్నతనం నుంచి కుర్చుగా వుండడము మొదలైన చక్కని అలవాట్లన్నీ కూడా తరిగించేము ఓర్పుతో నేర్పిపెట్టయితే పెద్దవాళ్ళయిన తరువాత కూడా వాళ్ళ పనులు వాళ్ళు చేసుకోవడము కుభముగా వుండడము తెలిసి మనకు కూడా చాలా సహాయముగా వుంటారు. మట్టిలో తిరగడము తొడిగిన బట్టలన్నీ మాపుకోవడము ఇవన్నీ పిల్లలకు సహజంగా వస్తువుంటాయి. ఇలా తిరగడం గో పెద్దయినా కూడా ఈ స్వభావమే అలవాటు అవుతుంది.

మా వాళ్ళలోనే నోకళ్ళు వున్నాడు. ఇంటికి చుట్టాలు వెళ్తే వాళ్ళు వెళ్ళిపోయేంత వరకు బయటికి రాదు. ఏగిడిలోదో కూర్చుంటారు. పోనీ వాళ్ళకు డబ్బును చూచి గర్వము ఏమో అనుకుంటే అంత జవ్విందార్హా కాదు. తరువాత వాళ్ళ అమ్మను అడిగితే చెప్పింది, మా పిల్లలకు తగని భిడెయము అని

పెద్ద గొప్పగా చెప్పుకొచ్చింది ఆవిడ. అందుకని ఇటువంటి లోపాలు ఏమీ రాకుండా చిన్నప్పటినుంచి పిల్లలను జాగ్రత్తతో పెంచిన వాళ్ళు పెద్దయి మంచిపేరు తెచ్చుకొని తరిగిండులకు కూడా మంచి పేరును తీసుకువస్తారు.

వి. రామసారథి, (తెంగళూరు)

“నిజమే!”

క్రీమతి వారణాసి నుబ్బలక్ష్మీగారు 27-11-57 తేది వారపత్రికలో వ్రాసిన “తమ్ముడి స్నేహితుడు!” వ్యాసం చదివాను. అది చాలా బాగుంది. రచయిత్రిగారి ఉద్దేశములతో ఏకీభవించేవారిలో నే నొకణ్ణి. వారికి, అటువంటి వ్యాసమును వ్రాసినందుకు నా కృతజ్ఞత ఇందుమూలముగా తెలియజేయుచున్నాను. ఇటువంటి సంఘటనే నేను చదువుకొనే రోజుల్లో ఒకటి జరిగింది. మా తెలుగు మాష్టరి యింటికి 60 ఏళ్ళ వయసుగల వ్యక్తి (ఆ వ్యక్తి మా మాష్టరికి పరిచితుడే లేండే) వెళ్ళి “తెలుగు మాష్టరు (ఆయన పేరు చెప్పాడు) వెండిమరచెంబులో కాఫీ పోసి యిమ్మన్నారని అడిగాడట. కాని ఆవిడ పావుగంటముండే పిల్లవాడి చేతికిచ్చి కాఫీ పంపించిందట. ఆవిడ తెలివైనది కాబట్టి ఆ వ్యక్తిని కూర్చోపెట్టి పెరట్లో నుండి వెనకాతలవీధిలోకల్లి చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళతో చెప్పిందిట. దాంతో ఇరుగు పొరుగువాళ్ళు వచ్చి ఈ వ్యక్తిని నానా చీవాట్లు పెట్టి (అందరు ఎరుగున్న వ్యక్త కాబట్టి) అప్పటితో వదిలిపెట్టారట.

—పి. సుబ్రహ్మణ్యము, (తాళ్ళిరేవు.)

లక్ష్మీగారు చాలా నిష్కర్షగా మాకు నోములు వ్రతాలు వద్దు అని వ్రాసినారు. అది నాకు నచ్చలేదు. అలా రాస్తే అది రాసినవారికి చాలా నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. మనం వనితలను ప్రోత్సహించి ముందుకు తేవారి కాని అలా విమర్శించ కూడదని నావూహ. పోవయితే ఉపగ్రహాలు రోదసిలో ప్రయాణం చేస్తున్న ఈ కాలంలో వనితలు చెప్పుకోవలసినది ఇదేనా అని ఆశ్చర్యపడవలసిన అవుసరములేదు. ఈ కాలంలో కూడా నోములూ వ్రతాలు చేసేవారు ఉన్నారు. కాబట్టే మన దేశం ఈ మాత్రంగానన్నా వున్నది. గృహనిర్వహణ, పూజలు ఇవి అన్నీ భాగం స్త్రీ యొక్క ముఖ్యధర్మాలు. “వనితాలోకం”లో చక్కని వ్యాసాల నందిస్తున్నవారికి నా న్యాయపూర్వకనందికములు. ఇంకా వనితలకి విజ్ఞానప్రదమైన వ్యాసాలు మొదలైన

(48-వ పేజీ చూడండి)

బాల సాహిత్య

ఉదయసింహ మహారాజు
ఉదయమున నె నిద్రలేచి,
గజాక్షంబు చెంత కరిగి
కనెను రాచవీధివంక.

అప్పుడే ఒక చాకివాడు
ఆదారిని పోవుచుండె,
ఆరజకుని గన్నపిదప
అవస్థనుం డిటు తిరిగెను.

ఇటు తిరిగిన రాజుతలకు
కిటికీ ఊచ పెరిలున
తగులుటచే, జొటజొటర
క్రము ప్రవహింప సాగినది.

కొపావేశంబువలన
భూపతి యొక భటుని బిలిచి
“వడిగా జని మడివేలును
వట్టితెమ్మ”ని వచించెను.

రాజు -

★ రజకుడు

చెప్పినంతనే వాడును
చవ్వనబోయి చాకలిని
వట్టితెచ్చి రాజుగారి
యెట్టయెదుట నిలువబెట్టె.
ఉదయసింహు డా చాకలి
వదనంబును గన్నంతనె
వటవటమని వండ్లు కొరికి
యిటుల చెప్పె కోపముతో.

“హీరీ! నీపాడు ముఖము
ఉదయంబున జూచుటచే
తగిలె నింతదెబ్బ కాన
తలతీయించెదను నీకు.”

ఉర్వీశుని మాటలు విని
నిర్విణ్ణుండై రజకుడు
కొంత నేపు ఊరకుండి
కొనకట్లని ప్రవచించెను.

“అయ్యా! నాపాడు ముఖము
నరసినందువలన నీకు
గాయము మాత్రంబు తగిలి
ఆయువేమొ దక్కిపోయె.

కానీ నీమొద్దుముఖము
గాంచుటచే నాకు నేడు
ప్రాణములే పోవునట్టి
పరిస్థితి తలస్థించెను.”

అమాటలు విని సిగ్గున
అధోవదనుడై జనపతి
చాకివాని విడిచిపుచ్చి
నత్యమును గ్రహించుకొనెను.

అర్. దొ ర స్వ్యా మి

చెలతమూష

రత్నగిరి జమిందారుగారికి గుట్టలంటే మహానరదా. వారి సంస్థానంలోవున్న ఆశ్వశాలని చూడటానికి రోజూ ఎంతోమంది వస్తారు. ఆ గుట్టలకి మంచి తరిఫీదు ఇవ్వడానికి వసందైన వస్తాడు లున్నాడు. ఈ గుట్టలమీద స్వారిచేయడం అంటే జమిందారుగారికి ఎంతో ఆనందమివ్వడం.

సంకురాత్రి పండుగ వచ్చిందంటే రత్నగిరిలో గుట్టలు పందెం చాలా ముహూర్తంగా సాగుతుంది. జమిందారుగారే ఆ పందెం సాగిస్తారు. అంచేత నేలయినట్లుగా

జనం తండోపతండాలుగా వస్తూంటారు.

గుట్టలనరదా తీరాలంటే రత్నగిరి పోవాలని చుట్టుపక్కల గ్రామస్థులు చెప్పుకొనేవారు. ఏ పన్నెనామా నేవారు కాని - జమిందారు

అయ్యగారి విశ్వేశ్వరరావు

గారు గుట్టలమీద స్వారిచేయడం - గుట్టలుపందెం జరపడం మాత్రం మానేవారుకారు.

ఎన్ని గుట్టలు వున్నప్పటికీ - కొన్ని గుట్టలను అమ్మడం మరి

కొన్ని గుట్టలను కొనడం కూడా ఆయనకి ఎంతోనరదా. ఈ అమ్మడం గాని - కొనడంగాని తమ స్వంత వ్యవహారంగా స్వయంగా చేసేవారు గాని తాబేదార్లకి పురమాయించేవారు కారు.

అంచేత గుట్టల వ్యాపారంచేసే వర్తకులు నరానరి జమిందారుగారి దగ్గరే తమ వ్యవహారాలను పైనలో చేసుకొనేవారు. ఇలావుండగా - ఒకనాడు - జమిందారుగారు తీరికగా భవనంలో ఉద్యోగస్థులతో సంప్రదిస్తున్నారు.

ఇంతలో గుట్టలుపందెం చప్పుడు బహు ముద్దుగా వినిపించింది.

జమిందారు తన సంభాషణ మారాత్తుగా ఆపుచేశారు. అలా కిటికీలోంచి వీధివైపు చూశారు. ఒక గుట్టం—దాని ప్రక్కనే ఒక వర్తకుడు. ఆ గుట్టాన్ని చూసేసరికి జమిందారు గారికి ముచ్చటగానే వుంది. అమ్మకానికి వచ్చాడో—లేక ఏకబురైనా తేచ్చాడో—జమిందారుగారికి అర్థం కాలేదు.

“ఎవరోయ్ - నీవూ?” అన్నారు జమిందారుగారు వర్తకుని చూచి. నవనయంగా - “జోహార్ జమిందార్ - జోహార్ జమిందార్” అన్నాడు ఆ ఆసామీ. “లోపలికి రా!” అని జమిందారు పిలిచిందే తడవుగా ఆ వర్తకుడు లోపలకు

చ ర్మ బా ధ ల క న్ని టి కి

“నైబాల్”

చర్మవ్యాధులన్నిటిని క్షుణ్ణంగా నివారణచేసి, విషక్రిమి నాశనియై త్వరితంగా పురుగుబలలో “నైబాల్” ప్రసిద్ధి కెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కావిన్, మొటిమలు, తామర, కాల్పగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

“రమణీస్ బేబీ గ్రైప్”

తయారుచేయువారు:

డి సాత్ ఇండియన్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజం), బొంబాయి. బెంగళూరుసిటీ.

వచ్చాడు. కూర్చున్నాడు. ఇలా అన్నాడు :

“నాది సింధువేళం మహాప్రభో. గుఱ్ఱాలవర్తకం మా తాత తండ్రుల నాటినుంచీ అచ్చొచ్చిన వ్యాపారం బాబయ్యా. నెల్లాళ్లనుంచి యీ చుట్టుపక్కల ప్రభువులందరికీ పాతిక గుఱ్ఱాల్ని విక్రయించాను స్వామీ. ఇహ—యీ ఒక్క గుఱ్ఱమే మిగిలి పోయింది. దీనిని కొనే తాపాత్తు ఎవరికీ లేదన్నారు. వాకబుచేయగా—చేయగా - రత్నగిరి జమీందారులే దీన్ని కొనాలి అన్నారు. అంచేత తమ దగ్గరకే గుఱ్ఱాన్ని తెచ్చాను—దొరా! రండి—బాబయ్యా—చూడండి. నా గుఱ్ఱాన్ని చూడండి. ఎంత అందంగా వుందో చూడండి. ఇది పంచకళ్యాణిగుఱ్ఱం బాబయ్యా” - అన్నాడు వర్తకుడు.

జమీందారుగారికి గుఱ్ఱాల వ్యవహారం అంటే అంతులేని ఆనందం. గుఱ్ఱాన్ని ఎగా దిగా చూశారు. సరే—“ఎంతయ్యా దీని ఖరీదు” అన్నారు జమీందారుగారు.

“మూడువేల రూకలు మహానుభావా!” అన్నాడు వర్తకుడు. “కనీ—వినీ ఎటుగని విచారిత ధర చెబుతున్నావే—” అన్నారు జమీందారుగారు. “అది—అంతే బాబయ్యా—ఇది అల్లాటప్పా గుఱ్ఱం కాదు. ఆరి తేరినజాతి బాబూ. కొంటేయిలాంటి గుఱ్ఱాన్నే కొనాలి తమరు,” అన్నాడు వర్తకుడు

“వర్తకు లందరిదీ ఒక్కటేదారి, అమ్మేముందు మీరు చేసే పొగడ్తలకు అంతా పంతు వుండదు. ఎవరెరగరు ఈ గుఱ్ఱాలసారం. నాదగ్గర అంత పొగడినా ప్రయోజనం లేదు. తూచినట్టు ధర కట్టగలను తెలు

సునా?” అన్నారు జమీందారు.

“మీరు ఎంత తూచి ధర కట్టగలిగినవారైనా—నేను కాదనలేను గాని ఈ ధరకి తక్కువలో ఇంత పంచకళ్యాణి గుఱ్ఱాన్ని తమరు సంపాదించలేరని మాత్రం నిక్కచ్చిగా చెప్పగలను బాబయ్యా” అని తన గుఱ్ఱం గొప్ప చెప్పతున్నాడు వర్తకుడు.

“చాల్లేవయ్యా—దీని తాతలాంటి గుఱ్ఱాల్ని సంపాదించాను. ఓసారి మా అశ్వశాలకి పోయిచూడు. నీ గుఱ్ఱంకన్న నిగనిగలాడే నీటైన గుఱ్ఱా లున్నాయి—ఎటుగుదువా? హెచ్చు ధరలు చెప్పి ఏం ప్రయోజనం. వంకాయల బేరం చేయక—రక్తమని—ఒకే ధరచెప్ప” అన్నారు జమీందారుగారు.

వర్తకుడు పైకీ - కిందకీ ఓసారి చూశాడు. చిత్తం తమరే నిర్ణయించుకున్నాడు చివరికి. జమీందారు ఏదో లెక్కవేసి—“అల్లాగైతే యిలా చూడు - నీకు రెండువేల రూకలిస్తాం. ఇష్టంగావుంటే - గుఱ్ఱాన్ని యిచ్చిపో. దీని తాతల్లాంటి గుఱ్ఱాలున్నాయి మాదగ్గర—పోనీలే—దీన్ని కూడా కొని—నీ వర్తక వ్యాపారానికి మా సహాయం చేయాలని సరదా పడుతున్నాం. ఇంతకన్న మంచి గుఱ్ఱాన్ని తీసుకొనిరా. నీ సరదా తీరుస్తాం—” అన్నారు జమీందారు గారు.

“అంటే - యీ గుఱ్ఱం అంత మంచిదికాదనా - బాబయ్యా—” అన్నాడు వర్తకుడు. నిజమేనయ్యా—ఇది అంత ధరి చెయ్యదు. గుఱ్ఱాల గుణశీలాల్ని సింహావలోకనం చేయడం - యీ మొక్కకి మనదే

పైచేయి—తెలుసా” అన్నారు జమీందారుగారు.

అక్కణ్ణుంచి అక్కడవున్న ‘అరకప్పటిగాళ్లు’ తందానతాన లంకించుకొన్నారు. అంటే ఏవిటో తెలుసా. ఈ అరకప్ప టీ గాళ్ళ కి ఏవృత్తి ఉద్యోగం అక్కర్లేదు. ఎప్పుడూ అరకప్ప టీ సేవిస్తూ—జమీందారు గారిదగ్గర భళాభళి అంటూ ఇచ్చుకాలు చెబుతారు. వేస్తే పానకంలో పుడకవేస్తారు. చేస్తే—మంచి అడ్డు పుల్ల వేస్తారు. ఇహ - వీరండుకున్నారు—“ఎందుకయ్యా—ఇంకా మీన మేపాలు లెక్కపెడతావ్, మా జమీందారుగారిమాట శిలాక్షరం. ఏదేశం పోయినా - ఈయన చెప్పిన మాటలే ఖాయం. వృధాగా—అలోచించి ఏం ప్రయోజనం. ఇచ్చేయ్ ఆ ధరకి”—అన్నారు అరకప్పటిగాళ్లు. “ఏం—ఇష్ట మే నా” - అంటున్నారు జమీందారుగారు. “చిత్తం—సమ్మత మేనండి” అన్నాడు వర్తకుడు. మరోక్షణంలోనే రెండువేలరూకలు ఇచ్చారు జమీందారుగారు. వర్తకుడు ఆ రూకల్ని లెక్కపెట్టుకున్నాడు. సంచీలో వేసుకొని మొలక చుట్టుకున్నాడు. జమీందారుగారికి నమస్కరించాడు. గడపదాటి వెళ్ళాడు. గుఱ్ఱందగ్గరికి పోయాడు. దాన్ని నిమరుతున్నాడు.

“పాపం యెంత ప్రేమతో పెంచాడో - యెన్నాళ్ళ నుంచి పెంచాడో - పెంచిన ప్రేమ మహా గొప్పదినుమండీ” అంటున్నారు అరకప్పటిగాళ్లు. “చూడండి—దాన్నెలా ముద్దెట్టుకుంటున్నాడో ఆహా—గుఱ్ఱం లాంటి విశ్వాస మైన జంతువు కుక్కంటే ఒప్పుకుంటాను గాని -

న్యాయ నిర్ణయం

పూర్వం మనదేశం అతి భాగ్య వంతుడైనది. ఆ రోజుల్లో మన దేశంలో రత్నాలను, వజ్రాలను రాసులు రాసులుగా పోసి అమ్మే వారు. అందుకనే కాబోలు కవులు మనదేశాన్ని 'రత్నగర్భ' యని వర్ణించారు. ఆ కాలంలో ఇతర దేశాలనుండి అనేకమంది వర్తకులు వచ్చి రత్నాలను, వజ్రాలను ఖరీదు చేసే వారు. మన వ్యాపారం ముఖ్యంగా అరబ్బుదేశాలతో విరివిగా జరిగేది.

ఒకసారి 'సుందర్లాల్' అనే రత్నాల వర్తకుడు వ్యాపార నిమి

చెల్ తమాషా
ఇంకోటి ఏం వుంది చెప్పండి?" అన్నారు జహిందారుగారు.

పెంచిన ప్రేమకొద్దీ వదలలేక - వదలలేక పోవలసిన-ఆ యజమాని-ఆ పెంపుడుగుఱ్ఱం - ఈ దృశ్యాన్ని చూస్తే "నిజంగా కూతురిని అత్తారింటికిపంపే-తల్లిదండ్రులబాధ జ్ఞాపకానికి వస్తోంది"దంటున్నాడు మరో పెద్దమనిషి.

ఇంతమంది ఇలా చూస్తుండగా చల్-అన్నాడు వర్తకుడు-ఆ గుఱ్ఱం మీదవాలి. బ్రహ్మాండంగా డెక్కల చప్పుడు. గుఱ్ఱంతోనహా వర్తకుడు పలాయనం. అంతా తమాషాగా జరిగిపోయింది—

(మిగతా పైవారం)

తమై అరబ్బుదేశం వెళ్లాడు. అతడు వెళ్లడం వెళ్లడం ఒక పెద్ద పట్టణానికి వెళ్ళాడు. అది పెద్ద పట్టణమే గాని సరియైన సత్రమేలేదు. అందుకని ఆ పూరిలోకెల్ల పెద్ద ధనవంతుడని పేరుగాంచిన 'అబ్దుల్ రషీద్'ను ఆశ్రయించాడు. ఆయన 'లాల్'కు అతిథి మర్యాదలు చేసి, ఆయన తన యింట బస చేయుటకు అంగీకరించాడు. ఈ మర్యాద లన్నీ చూసి 'సుందర్లాల్' 'రషీద్'ను నమ్మి

పి. ఆర్. గోపాల్ రావు

ఒక రత్నాల పెట్టెను జాగ్రత్త చేయమని ఇచ్చాడు. దానికిగూడ అంగీకరించాడు 'రషీద్'.

అప్పుడే 'లాల్' వచ్చి ఒక పక్షమయింది. వ్యాపారం బాగానే సాగింది. ఇక మరొక పట్టణం వెళ్దామనే ఉద్దేశంతో రషీద్ వద్దకు వెళ్ళి "రషీద్ జీ! మీ దయవల్ల నా వ్యాపారం బాగానే సాగింది. ఇన్ని రోజులూ మీ అతిథిగా నన్ను భరించినందులకు నేనెంతయేని కృతజ్ఞుడను. నేనిక మరో పట్టణం వెళ్తాను. సెలవిప్పించండి."అని కృతజ్ఞతా సూచకంగా నమస్కరిస్తూ పల్కాడు.

'అబ్దుల్ రషీద్' గూడ చిరు నవ్వుతో "అయ్యయ్యా! ఎంత మాటన్నారు! నేను మీకు చేసి

దేమిటిలేండి. మీ మనస్సలాంటిది. నరే, వెళ్లిరండి. తిరుగు ప్రయాణంలో మరోమారు మా యింటికి దయచేయండి" అనుమాన మేమాత్రం కలుగకుండా అన్నాడు.

"మరి మా పెట్టి దయచేయిస్తే ఇక వెళ్ళొస్తాను," నీళ్లు నముల్తూ అన్నాడు 'లాల్'.

"ఏమన్నాడు?" వినపడనట్టు నటిస్తూ అన్నాడు 'అబ్దుల్'.

మా రత్నాల పెట్టెను దయచేయిస్తే..."

"ఏమిటి మీ రంటున్నది...? రత్నాలేమిటి...? పెట్టేమిటి...?" రెచ్చిపోతూ మాట్లాడాడు 'రషీద్'.

అంతటితో 'లాల్'కు 'రషీద్' కపట వ్యవహారమంతా అవగాహనయింది. ఇక వీడితో మాట్లాడితే పోట్లాట అవుతుందని నేరుగా 'కాజీ' (న్యాయాధీశుడు) వద్దకు వెళ్ళి ఫిర్యాదు జేశాడు.

'కాజీ' పిలుపు ననుసరించి 'అబ్దుల్ రషీద్' గూడ హాజరయ్యాడు. 'కాజీ' 'అబ్దుల్ రషీద్'తో సామ్యంగాజెప్పి,నిజంగా పెట్టె తీసుకున్నట్లయితే, ఇప్పుడైనా నరే ఇస్తే శిక్ష ఏమాత్రం పడకుండా చూస్తాననీ, లేకపోతే తర్వాత చిక్కులలో పడవలసివస్తుందనీ హెచ్చరించాడు. 'నసేమిరా' అన్నాడు 'అబ్దుల్ రషీద్'.

అప్పుడు 'కాజీ'కి ఎవరిమాటలు

సమ్మూలో అర్థం కాలేదు. దీర్ఘంగా ఆలోచించిన మీదట ఒక ఉపాయం తట్టింది.

“రషీద్ ! నీవు నీ భార్యపేర ఒక చీటి రాసియ్యి, దానిలో “ఈ చీటి తీసుకొచ్చిన సిపాయికి ‘సుందర్ లాల్’ రత్నాల పెట్టెను ఇవ్వవలసిందిగా రాయి,” అని సలహా యిచ్చాడు ‘కాజీ’.

“అనలు పెట్టె తీసుకోనిదే ఎలా వ్రాయను?” భయపడ్డానే అన్నాడు ‘అబ్దుల్’.

“నీ కెందుకు? ముందు నే చెప్పి నట్లు రాయి. ఉంటే పెట్టె ఇస్తుంది నీ భార్య. లేకపోతే లేదు. వ్రాయక పోతివా మరణదండన తప్పదు. జాగ్రత్త!”

మరణదండన మాట వినగానే భయపడ్డాడు. ఇక తప్పదురా ‘అల్లా!’ అనుకుని అల్లాగే వ్రాసి యిచ్చాడు.

ఆ చీటిని ‘కాజీ’ ఒక సిపాయి ద్వారా ‘అబ్దుల్ రషీద్’ యింటికి పంపాడు. కొద్ది సేపట్లోనే సిపాయి

పెట్టెతో సహా తయారయ్యాడు.

పెట్టె జూడగానే ‘సుందర్ లాల్’ ముఖం సుందరంగా వికసించింది. ‘అబ్దుల్ రషీద్’ ముఖం అవురావురు మంది. ‘కాజీ’ మొఖం కాంతితో వెల్లివిరిసింది.

సుందర్ లాల్ పెట్టెను బీగంతో తెరిచాడు. అన్నీ లెక్క చూడగా ఎలా పెట్టిన వలాగే ఉన్నాయ్. ‘కాజీ’ వద్దను అబద్ధమాడిన ‘అబ్దుల్ రషీద్’ వద్దను సెలవు తీసుకొని సుందర్ లాల్ మరోపట్టణం వెళ్లాడు.

మన ‘అబ్దుల్ రషీద్’ను మొదటి తప్పగా తుమించి కొద్ది జల్మానా విధించాడు కాజీ ఇంటి కెళ్లేవరకు తలెత్తలేదు ‘రషీద్’.

తన న్యాయనిర్ణయానికి తనే మురిసిపోయాడు ‘కాజీ’.

[ఒక హిందీ కథ ఆధారంగా]

మనోహరమైన కేకములకు సులభమైన కిట్టుకు

తాతావారి

సుగంధిత కొబ్బరి తలనూనె

మరియు షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

ఆంధ్ర - వారసత్రిక

25-12-57

న్యూఢిల్లీ లేఖ

(రీ-వ పేజీ తరువాయి)

వాటికి నేటికీకూడా రెంగల్ కరణార్థం సమస్య కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పెద్ద పెద్ద గానే తయారైంది. ఎక్కడో ఒకచోట స్థిర నివాసాలు ఏర్పాటుచేసుకోవానికి వీరు ససే మిరా ఒప్పుకోవడంలేదు. వీరిలో దాదాపు ఐదోవంతు స్థితిపరులు-తమంతట తామే నివాసాలు ఏర్పాటుచేసుకోగల శక్తివున్నవాళ్ళు. అయినా ప్రభుత్వం అందరికీ తగిన సదుపాయాలు చేస్తున్నది. ప్రతికరణార్థికి ఉచిత గృహవసతి, ఉచిత విద్యాసౌకర్యం, వైద్య సదుపాయం మొదలైనవన్నీ చూపడమేగాక సెలకు రూ. 60 కూడా ఇస్తున్నది.

ఇంతేగాక ప్రతికొందరికీ కుటుంబం ఒక చోట స్థిరంగా వుండిపోవడానికి విదారు సేల రూపాయలు మంజూరు చేస్తుంది. ఇంత చెసినా, ఆ కరణార్థులు ఒకచోట వుండిపోవడానికి ఇష్టపడరు. ఈ పరిస్థితులలో ఈ పెద్ద ఎలా ఎప్పుడు పరిష్కారమవుతుందో తెలియదు.

47

★ వ శీ క రణం ★

(20-వ పేజీ తరువాయి)

“సిగరెట్లు ఆరోగ్యానికి చెరుపా” అనే విషయమై పాఠకులు చర్చలు జరుపుతున్నారు. ఎవరి అభిప్రాయం వారు పంపుతున్నారు. జనవాక్యం...అంతే... కాక్టీల్ లో జనవాక్య సేకరణకు, మనవి. కె. కృష్ణమూసన్ అంగీకరించడంలేదు. మొన్న భద్రతా సమితి సభ్యురీటి కాన్ఫరెన్స్ లో పత్నీలుగు గంటలు గంభీరవాక్యం చెబారు. ఉపన్యాసం ఒకకళ. దానికో టెక్నిక్ వుంది. ప్రతిదానికీ ఒక టెక్నిక్ వుంది. మా బావమరది నాటికలో మంచి టెక్నిక్ వుంది. ఆతను రేడియో స్టేషన్ లో పనిచేస్తున్నాడు. మీ ఇంట్లో రేడియో వుందను కొంటాను. మా ఇంట్లో

ఒకటుండేది. ఇప్పుడు లేదులేండి.....” మాట్లాడుతున్నాడు మహాశుభావుడు. సుందరరావుకు ఏమీ తోచలేదు. ఆయన తన ఎదుట ఒక ‘మానవుడు’ ఉన్నట్లు గూడా గమనించడంలేదు. తన మాటలు ఒకరు వింటున్నారనే భావనకూడా లేదు. ఆయన ఉపన్యాసానికి అంతూ దరి కనిపించడంలేదు. ఆపే మానవ కనిపించడం లేదు. “ఏం చేయటా శ్రమారీ” అనుకొన్నాడు సుందరరావు.

దీపాలు వెలిగాయి!
రాత్రి ఎనిమిదయింది...
తొమ్మిదయింది.....
భోజనానికి పిలుపు వచ్చింది.
ఇద్దరూ భోజనం చేశారు.

చెంకట్రావుకు ఈ ‘చిన్న అడ్డంకు’ తన ఆటంకం కలిగించలేదు. ఆయన మాట్లాడుతూనే వున్నాడు. భోజనం తర్వాత మళ్ళీ కూర్చున్నాడు: తాంబూలం నేనుకోవడం మాటలో ‘మాటగా’ జరిగిపోయింది. సుందరరావు నిద్రను ఆపుకోలేక పోయాడు... ఎప్పుడో నిద్రపోయాడు. కుర్చీలోనే నిద్రపోయాడు. చెంకట్రావుగారు మాట్లాడుతూనే వున్నాడు. చాలనే పటితర్వాత చుక్కాడుతూ మాట్లాడుతూ...వెళ్ళిపోయారు. తలుపు గొక్కెం పెట్టడానికి కూడా తీయింట్లో ఎవరూ మొలకొని లేరు.

* * *
కుర్చాడు సాయంకాలం మళ్ళీ పిలవకుండానే వచ్చి ఇంట్లో కూర్చున్నాడు చెంకట్రావుగారు. రాగానే మాట్లాడడం ప్రారంభించారు. అక్కడ వుండలేక వంటింట్లోకి వెళ్ళి, మంచినీళ్ళియినా త్రాగాలని సుందరరావు లేచాడు. ఆయన చెయ్యిలాగి కూర్చోబెట్టి అన్నాడు.

“ఆ...ఇప్పుడేం కాఫీ రెండి. ఏం అవసరం లేదండీ. అసలు నాకు కాఫీ అలవాటు లేదండీ. ఎప్పుడన్నా ఓవర్లక త్రాగుతానంటే. అందులోనూ భోజనం వేళ దగ్గరపడుతోంది మరి. ఎప్పుడూ ఏవేళకది భుజించాలి. ఏమంటారు? ఈ కాలం కుట్రవాళ్ళు ఏదీ ఒప్పుకోరు. మా అబ్బాయి బియ్యం వదులుతున్నాడు. ఈ కాలంలో ఏం బియ్యం లేండి? మా కాలంలో బియ్యం అంటే బియ్యపుబస్తా అన్నమాటే. బియ్యం ఇప్పుడు మరి ధర ఎక్కువయిపోయిందనుకోండి...”

సుందరరావు కూలబడిపోయాడు. చుక్కాడుతూ లేచాడు. ఆ లేవడం చూచి చెంకట్రావుగారు కూడా డంగులుపోయారు. సుందరరావుగారు అలమరలోంచి “మిత్ర వశీకరణము” పుస్తకాన్ని తీశాడు అగిపుల్ గీసే దానిని వెలిగించాడు. అది విచారంగా కాలిపోసాగింది.

చెంకట్రావుగారు...ఒక్కటేం వుండే! పుస్తకాలనుగురించి, నిప్పును గురించి, అడవిలో ‘అగ్గికోడి’ గురించి ప్రసంగం పోగించారు.

సుందరరావు ఇంక ఏవిధంగానూ చెంకట్రావును వదిలించుకోలేక పోయాడు. ఇంట్లో వీధిలో పార్కులో, అఫీసులో... ఎక్కడికి వెళ్ళినా...చెంబడించసాగా రాయన!

ఏం చేయాలో తోచలేదు...
ఏ పని జరగడంలేదు...
ఎక్కడికి వెళ్ళడానికి పిలువకుండా పోయింది.

ఇల్లుమార్చినా లాభం లేదనిపించింది.
బదిలీచేయమని అఫీసుదారికి దరఖాస్తు పెట్టకొన్నాడు!

వనితావాణీ

(42 వ పేజీ తరువాయి)

వాటితో “పనితాలోకం” ఇంకా అభివృద్ధి పొందుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

వి. నాగరత్నం, (క్రికాకుళం)

* * *
కుమారి లక్ష్మీగారు వ్రాసిన “వద్దు” అనే పలహామాచి నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుచేతనంటే వారికి నోములు, క్రతాలు ఇచ్చడం లేనట్లు తెలుస్తున్నది. నోములకు వేరే పుస్తకాలున్నాయన్నారే. ఇక లోకంలో జరిగే సంగతులు ప్రతి దినపత్రికలోనూ చూస్తున్నాం గదా! ఇక దింట్లో కూడా ఎందుకు? కొబట్టి వారు చెప్పింది అంతగా బాగుండని విషయం.

జె. అన్నపూర్ణ, (విజయవాడ)

* * *
నందూరి రాజలక్ష్మీగారు వ్రాసిన “శిరోజముల సంగతులు” చదివాను. చాలా బాగున్నది. నా ఆభిసందనలు.

జయలక్ష్మి, (బొంబాయి)

జంటరేడియోలు

(7-వ పేజీ తరువాయి)

కావాలంటే ఇచ్చాకని నీతో చెప్పాను. అది అబద్ధం. అతినికి నా రేడియో అమ్మకాను.....

వద్దు - ఆ... అలాగా...
మధు - ఏం! అలా నిర్ధారించావురా వచ్చి?

వద్దు - అట్టే! మీరు మీ రేడియోని అమ్మేస్తున్నానని నాతో ముందుగా చెబితే నేను ఆపని చేసేదాన్ని కాదు.

మధు - ఏం పని పడ్తా!
వద్దు - మీ రేడియో వుందిగదా అని నా

అమృతసంజీవినీ మాత్రలు

గర్భిణులు ప్రసవించువరకు సేవించిన సుఖప్రసవము, ఆరోగ్యసంతానము కలుగును. వేవిళ్ళి, విస్తాగిరి, పాలిపోవుట నివారించి ఉత్సాహము, వరముల పటుత్వము కలుగజేయును. నెలకు రు. 2.

ఉదరాంతకి

చంటిబిడ్డల లివర్ స్టీప్స్ వ్యాధులు సమస్త అనాసలు నివారించును. అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, ముక్కుచు విరేచనములు తెల్లగా పాలిపోవుట, క్రమముగా కృశించుట నివారించి రక్తవృద్ధి, బలము కలిగించును. నెలకు రు. 2.

బాలాజీర్ణవటి

శిశుులు చాటిన పిల్లలకు తరచు కలుగు అజీర్ణము, కడుపుబ్బరము, నీళ్ళ విరేచనములు తెల్లగా పాలిపోవుట, క్రమముగా కృశించుట నివారించి రక్తవృద్ధి, బలము కలిగించును. నెలకు రు. 1.

శతమూలకాది లేహ్యము

ఇది సుఖ మేహ వ్యాధులు, ఎరుపు, తెలుపునుచ్చలు, బగ్గలుమాన్సి రక్తము వృద్ధిపరచి బలము, వరముల పటుత్వము కలిగించును. స్త్రీలబుటుకాధలు, అమిత నొప్పి నివారించి తప్పక సంతానము కలుగజేయును. లోహాద్రవసింధూరముతో రు. 40 రు. 18.

శ్రీ భుజంగరాధైద్యశాల,
తాళ్ళరేవు, తూర్పుగోదావరి.

రేడియో అమ్మకాను.

మధు - (అక్కర్లంగా) అయితే నవ్వు రేపేటికి యివ్వలేదన్న మాట.

పద్మ - లేదు నా ప్రంధు విమల కావాలని చాలాసారు అంది నిన్న మీరు నా రేడియో అమ్మేయమని ఎలాగూ అమ్మారు గదా, మీతో చిన్న పిల్లలాగా ప్రతిరోజూ కాదవ ఎందుకని నా రేడియోని అమ్మేయ చాని! నిశ్చయించుకున్నాను పనిమనిషి చ్చారా విమలకి ఆ రేడియో పంపేశాను. తనామీ! మీతో రేపేటికి పంపేవని అమ్మారు.

మధు - అరే! విమల కా నీవు రేడియో అమ్మింది! నేను నా రేడియో విమల భర్తయిస్తా బాగానేవుంది మన రేడియోలుకొడు, నాశ్చకిస్తా మన కీచు లాటలు నాశ్చకి అమ్మేకాం అయితే మన ఇద్దరి రేడియోలు బయటికి వెళ్ళాయన్నమాట ఇప్పుడు కాలక్షేపానికి మరి చారి ..

రంగమ్మ - ఇదిగోనండి అమ్మగారూ! విమలమ్మగారు ఈచీటి, రేడియో మోకమ్మ స్సారు.

పద్మ - అదేమిటే రంగమ్మ! రేడియో కావాలని పట్టుపట్టి తీసుకున్న విమల రెండు రోజులయినా కాకమునుపే ఎందుకు తిరిగి పంపేసిందో ..

రంగమ్మ - మానమ్మ! ఆ పంక తుండ్ని ఆవిడగారు ఆచీటిలో రాసేవారుట. అలాగని పెప్పమన్నారు.

పద్మ - అలాగా! సరేగాని నీపనిమానుకో. [చీటి విప్పి చదువుకుంటుంది]

మధు - కా ప్రజ్ఞ! చదువు! నేను కూడ వింటాను విని (నాసిందో)

పద్మ - వాకేం భయమమకున్నారో! చదువుకా వివండి

పద్మ!

రేడియోని తిరిగి పంపివందుకు నవ్వుచాల అక్కర్లపడరున్నా! మనుకుంటాను దీనికి కొరణం లేకపోలేదు నవ్వు రేడియో పని మనిషిచ్చారా పంపిన వెంటనే మావారు కూడ సరికొత్త రేడియోతో ప్రత్యక్షమయ్యారు.

మారెక్కడ కొన్నారంటే, నవ్వెక్కడ కొన్నావని నేను, ఆయన ఒకరినొకరు ప్రశ్నించుకున్నాం సరే ఇద్దరం ఎలాను కొన్నాముగదా అని ఈ రెండురోజులూంచి అని వేరువేరుగా ఉపయోగించుకుంటున్నాం. ఫలం రెండురోజులు బాగానేగడిచాయి కాని నిన్నరాత్రి యిద్దరిమధ్య రగడ ప్రారంభమయింది రెండురేడియోలు కొరగాంగా నవ్వు గట్టిగా పెట్టావంటే, మీరు గట్టిగా పెట్టేరని యిద్దరంవారుదుకోవడం మొదలెట్టాము చివరికి మావారు రేడియో

అమ్మేయరాదా అమ్మారు. ఒకమూల ఆ మానం చెప్పితిన్నాగాని యిద్దరము ఒకరే గదా, ఎవరిరేడియో అమ్మితే యేంఅని అనుకున్నాను నాకు దీన్ని ఎంతకమ్మలో తెలియ. కనుక నవ్వు ఈ రేడియోని ఎవరికేనా అమ్మి చానిభరిదు నేను ఎలానూ నీకు యిచ్చాలి కనుక ఆనామ్మ నీవు తీసికో నీకు క్రమ కలిగించినందుకుమించు ఎవరిదగర కొన్నారండీ మారేడియోకి అని మావారివడి గితే, ఆయన ఎవరిదగరయితే నీకెందుకు? నా! ఘెండుదగర కొన్నావని అమ్మారు. పోనీలే! ఈ రేడియోకన్నా అది అన్ని విధాల బాగుందని దీన్ని నీకు తిప్పి పంపుకున్నాను. మాఫాయ్చు విని వవ్వకం... ..

ఇట్లు విమల.

మధు భలే! భలే! ఏఒక్క రేడియోలేదు. కాలక్షేపానికి ఎలాగఅనితెంగ పెట్టుకున్నాం ఏదొక్క రేడియో అయితే సేంసంగం తెంగ తీరింసి.

పద్మ - మీరెంగమాట అటుంచి, అటు వాకి కీదులాటలు, యిటు మన కీదులాటలు పూరిగా తగ్గేయి ఏమంటారు? మధు - నేమాత్రం కాదంటానా [తర]

విల్లి వాకం (మద్రాసు) ఆంధ్రసంఘం వార్షికోత్సవ సందర్భంలో సంఘాధ్యక్షులు శ్రీ తె. వి. సోమయ్యజులు, ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ రామకృష్ణప్రసాద్, తదితరులు.

సినిమా

బోగోస్నాను ఆయనకు మొన్ననే 47 వ సంవత్సరం వచ్చింది ఈ పుట్టినరోజు వంతుగ చేరిన స్వీడనించిన తొలి భూమిక ఇది ఇతర నటులు నాట్యతార యాషమాలు, భగ్గవాన్, ములీచన, శేరివాజ్, మురళీ సంగీతం ముదన మోహన్, దర్శకత్వం నరేంద్ర దేవ్.

నేనును అయ్యాడు అతనిప్రథమ భాషను నలు
మూలలా ఉజ్వలంగా వెలిగించి పదితాటిని,
మాయా శైలి, రోజ్, మాధురి, కురీద్,
పిగా, మన్వర్, కులూకా, మహిం, వనమాల,
సరిప్, సిపి, కుర్రయా, మార్లహిన్,
గీతానిజామా, మంతాజ్ శాంతి, స్వేచా-
ప్రభా ప్రధాన, ఇప్పటి మినామిమరి,
మధురాల మెండులవ వారంతా మోటిలాజ్ మ
నాయకంగా పనిచేసినవారే.

అ. ప. ప. ప. ప.

నల్లదు మోలీలార్ ఈనాటికి 47 ఏళ్ళు
వాడనిపించుచున్నా, ఆతని విగ్రహస్థూలి,
ఆత్మకైశికీ, చైవ్యం పాతికళ్ళ పడుచు
వాడు అనిపించే తరహాలోనే ఉన్నాయి
సేటికి పాతికళ్ళ కరమే మోలీలార్ మేటి

మొత్తంగా సరించిన ఇటీవలి చిత్రం
'అల్ దిల్లీ దూర్ సహీ' అందులో ఉత్తమ
స్థాయి పటన ప్రదర్శించాడు మొత్తం
అతడు సరించినవి 60 పై చిలుకు చిత్రా
లన్నాయి

A black and white photograph of a woman in a dramatic pose, wearing a dark, patterned garment with a light-colored collar. She is looking upwards and to the right, with her hands clasped near her face. The background is dark and textured, possibly a curtain or wall.

కాగితార్, శ్రీ హంబడ జేస్ అండ్
ఆఫీస్, వైయ్.సి. హిల్, పర్వత, ఆచ్యుత్
కన్య, ఆగడం, డాన్, గ్రే, తోడర్,
పహ్లావర్, విక్టోరియా, రీకే డిస్, ఏక్
జో రీవ్, మిస్టర్ సంతో, బాగ్ తేరహా
మొదలైనవి మోతీలాల్ 47 వ ఫుట్రిస్కోజా
పండుగ డివెంటరు వాయిసు ముఖవారంనాడు
జరిగింది.

గారి

గురువర్, ఇటీవల అరంభించిన కెంగారీ
చిత్రం 'గారి' నిర్మాణం విరమించు
కోవడం ఖరారని తేలిపోయింది అందులో,
అతిని భార్య, గాయని గీతాదత్ తొలి
సారిగా నాయకపాత్ర స్వీకరించింది గురు
వర్, ముఖ్యనాటక భరించాడు కలకత్తా
పరిపాలనలో కొన్ని డౌట్ డౌర్ వ్యవస్థలూ
మూడియాలలో సెట్లపై కొంతపనికూడా
జరిగింది. అంతలో హఠాత్తుగా ఈ వార్త
వచ్చింది ఫిలింవర్గాలలో అంతా ఆశ్చర్య
పోయారు. ఇలా ఎందుకు మానుకున్నట్టూ
అని తర్కించుకుంటున్నారే కాక
మటుకు తెలియరాలేదు శ్రీ కా ద్దు మీ ద
డికాదు చేసేవాళ్ళ మాత్రం మటుంబంలో
ఏవో కలతలు కచ్చాయంటున్నారే గురు
వర్ హిందీచిత్రం 'రాజ్' కూడా ప్రస్తు
తానికి మానుకున్నట్లే ఇప్పుడు మరో చిత్రం
విరమించడానికి సన్నాహాలు జరుగు
తున్నాయి. కానీ ఆయనే దర్శకత్వం
నిర్వహిస్తాడు.

* * *
'రామన్' ప్రొడక్షన్స్ వారి వర్చిత్రం
'బ్యాంక్'లో వైజయంతిమాలసౌత్ మధుబాల
నటించింది. మధుబాల ప్రస్తుతం పాల్గొం
టున్న చిత్రాలు 21 వరకూ ఉన్నాయి.
వైజయంతిమాల నటించున్న 7 నిమిష పదిం
టిలో ఉంది. అందరికీనూ ఎక్కువ చిత్రం
లలో ఉన్నది నిరూపరాయ్. ఆమె
చిత్రాలు 26 ఉన్నాయి.

* * *
ప్రసిద్ధ తమిళ నటుడు శివాజీగజేన్,
ఇటీవల బొంబాయి తమిళ సంఘంవారి నాట
కోత్సవాలను పురస్కరించుకొని బొంబాయి
కచ్చాన గజేన్ ఇప్పుడు 'అమర్ దీప్' అనే
హిందీ చిత్రం విర్మిస్తూఉన్న విషయం విది
తమే దీంతోపాటు, ఇక్కడ ఒక తమిళ
చిత్రాన్ని కూడా విర్మిస్తున్నారు ఆ చిత్రం
నటబృందం, అంతా మెప్పే ఆయనవంట
ఇక్కడికి వచ్చింది ఒకరిద్దరు మిత్రులతో
కలసి, గజేన్ ఒకరోజున బొంబాయి నగర
మంతా తిరిగి చూడతగవన్నీ చూచారు.
ఒక లాంచి అడకు తీసుకొని, ఎరిఫంటా
ను మాను వరిచూచినవచ్చారు నటుడు దేవా
నంద్, అతడి భార్య కల్పన, ప్రశ్నకులు
గజేన్ గారవారం నగరంలో చాలా
విందులు చేశారు.

'పరదేశి' చిత్రంలో సోనియట్ నటుడు ఆలెగ్ స్రీజనోవ్, నర్తన

చిత్ర నమీక్ష :

★ 'పరదేశి' ★

అందరూ ఎదురు చూచిన 'పరదేశి'
చిత్రం గతవారం బొంబాయిలో
విడుదలఅయింది. భారతీయ సంస్థ నయా
నస్కార్ ఇంటర్నేషనల్, మాస్ ఫీలిం
సుడియో (మాస్కో) లుకలసి, మనోహర

మన హోన్ కలర్ లో, హోన్ స్కోర్
(సినిమా స్కోర్ కు సోనియట్ నేయ)
చిత్రంగా రూపొందించిన 'పరదేశి',
నిర్మాణంలో ఉభయదేశాల నటీనటులూ,
టెక్నిషియన్లూ కూడా పాల్గొన్నారు.
భారతీయ సంస్థ తరఫున 'క్యాం' అనుమతి

‘పరదేశి’

అల్బాన్, సోవియట్ సంస్థ తరపున ఓ ప్రాసెస్ దర్శకత్వం నిర్వహించాడు. బొంబాయి శిగల్ సినిమాలో జరిగిన ప్రారంభోత్సవ ప్రదర్శనానికి రాష్ట్ర గవర్నరు అధ్యక్షత వహించాడు. భారత దేశంలోని సోవియట్ రాయబారి మస్కో నుండి వచ్చిన కళాకారుల ప్రతినిధివర్గం ఈ ఉత్సవానికి హాజరయ్యారు.

15 వ శతాబ్దంతో తొలిసారిగా మన భూమిపై కాలమోషివ రమ్యన్ యాత్రికుడు ఆగవాసీ విజిలిన్, పర్యటన విశేషాలను ఇందులో చిత్రించాడు. అతడు ఆనాడు సంవర్షించిన భారత దేశాన్ని ఈనాడు మనకు చూపించాడు. విజిలిన్ భారతదేశ వందర్శనాభిలాషతో ఓల్లాపడి వెంటి

బయలుదేరాడు. చారిలో, పెద్ద పెద్ద మంచు తుపానులను, ఇసుకతుపానులను నిభాయించు కున్నాడు. బండిపోటు దొంగల ముఠాలను, సముద్రపు దొంగల దారుణాలను తట్టు కొన్నాడు. తొటిప్రయాణికులు తలపెట్టిన అఘాయిత్యాలకిప్పించుకున్నాడు చివరకు భారతదేశపు పశ్చిమ పశ్చిమకోస్తానై మహా రాష్ట్రసీమలో కాలమోషాడు. అక్కడి పల్లెప్రజల ఆతిథ్యం, వారి ఆపేక్ష, ఆదరణ చూచి ముగ్ధుడైపోయాడు. అప్పటి డక్టర్ రాజ్యం ప్రధాని మహామర్ గవానను, విజిలిన్ కలసుకోవడంతో కథ అరంభమవుతుంది. రాజవర్తికి, ఒక గ్రామీణగాయకుడు, అనక ఒక చక్కని చుక్క ఆరవికి పరిచితులవుతారు. ఆ పల్లెపవతి చూపే నిర్మలమైన ప్రేమ, నిరాదంబరమైన ఆమె తరచూ అతన్ని ముగ్ధుణి చేస్తాయి. ఆమెపట్ల ఆపార

మైన అనురాగం కలుగుతుంది. అక్కడ మండి నికిలిన్, ఆసిమ నిలుమాలలా తిరుగుతాడు. పల్లెటూరి సంబరాలు, సంతిలా చూస్తాడు. రాజవర్తిని, అక్కడి ధనవాల శిల్పనిధి వాన్ని చూచి ఆనందిస్తాడు. భారతీయ సంస్కృతికి, వాగవికతకు చిహ్నాలయిన శిల్ప, చిత్రకళా ఖండాలను చూచి, తెలుసుకొంటాడు. ఈ ఘట్టాలలో మహాబలిపురం శిల్పాలు, అజంతా ఎల్లోరా గుహలయలు, జైపూర్ లోని జంతర్ మంతర్ గ్రహ పరిశీలనా నిలయం, కొచ్చిన్, మహారాష్ట్ర సీమలలోని రమణీయ దృశ్యాలను, భామ గ్రహణ దర్శకులు మనోహరంగా, ముతక రావంతి అందింగా తెరవీడ చిత్రించారు. ఇవేకాక, మొట్టమొదటి ‘సెట్’ నుండి చిట్ట చివరివరకూ సోవిట్ భాయగ్రాహకులు నోవకోవ్, ఎ. కనీజ్ లు, భారతీయ భాయ గ్రాహకుడు రామచంద్ర సహకారంతో, అద్భుతం అనిపించే రీతిని ప్రతిసన్నివేశాన్ని దృశ్యాన్ని చిత్రించారు. ఉత్తమోత్తమమైన ఈ భాయ గ్రహణ శిల్పంవల్ల ఈ చిత్రం యావత్ ఒక మనోహరమైన గేయంలా పాగిపోయింది. ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని, భీతికల్పనలకూడా, ప్రేక్షకుడికి అత్యంత సన్నిహితంచేసి, మహత్తరమైన అనుభూతి కలిగించేవిధంగా వీరు ‘కామెరా’ను వదిలి, భాయ గ్రహణశిల్పంలో అధిక శ్రమ తమదేని నిరూపించుకున్నారు. ఈ ‘పరదేశి’ చిత్రంలో మీరు చూడగల ప్తాయి భాయ గ్రహణం, ఈ సాంకేతిక ప్రగతి దలవచిత్ర చరిత్రలోనే అపూర్వం అనతిగివని. సహజత్వానికి ధంగంలేకుండా, దర్శకులు అల్బాన్, ప్రావిన్ లు, కథను కట్టడంలో, చెప్పడంలో చూపిన ప్రజ్ఞ కూడా విటికిడిటుగా ఉంది. చిత్రం పూర్తి అవుతున్నపుడు ప్రకాంత ప్రకృతి నిమిరు సంవర్షిస్తారు. సాయం వేళ, సముద్రతీరాన మార్కా ప్రమయదృశ్యాన్ని చూస్తున్నామన్న మధురానుభూతి కలుగుతుంది.

‘పరదేశి’ చిత్రానికి మరొక అలంకారం మధురమైన సంగీతం. ఆనిల్ డిక్లాన్, పి. సి. తార్, సరోద్, వేణువు, మృదంగం, వంటి భారతీయ వాద్యాలనే ఇందులో ఉపయోగించారు. కొన్ని పాటలకు మన శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని వాడుకొన్నారు. మరి కొన్నిటికి తీయని జానపద గేయాల బాణీలను తీసుకొన్నారు. ఈ పాటలన్నీ, విన్నతరువాత చాలాకాలం మనసులో మెదులుతునే ఉంటాయి.

ముఖ్యభూమిక (విజిలిన్)ను సోవియట్ వటుకు ఆర్.కె. సింగ్ నిర్వహించాడు. కూడిగా, సుందరంగా నిడిచేకథకు తగిన

శ్రీ కృష్ణాఫిలింస్ వారి “ఉస్తాద్” లో అశోక్ కుమార్

విధంగా, అనవసరపు వగిసీలు లేకుండా, అధి
మానపాత్రం కాగల విధాన రూపొందించిన
నికీతన్ పాత్రను స్వీజనోవ్ నుంచి ఉత్పా
దించాడు. ఇతని స్వరంగా పోషించి నడి
పాడు. ఉద్యోగ ప్రధానమైన సన్నివేశాలలో
అతడినటన ఉత్తమంగా ఉంది. ఇతర పా
త్రాన్ని సందర్భాలలో నటుకు, కొంత
తెచ్చిపెట్టుకున్న తరువాత నటన చాలా
గోచరిస్తాయి. అక్కడ అది ఎట్టెట్టుగా
ఉండడానికి కారణం డబ్బింగ్ లోపం అని
చెప్పకోవచ్చు. ఆ పాత్రకు తగని కాకినడ
ఉన్న కంఠస్వరాన్ని, హిందీ సంభాషణలకై
డబ్ చేశారు. నిజానికి ఈ డబ్బింగ్ చాల
తోట్లాలోపభూయిష్టంగా ఉంది. చిత్రం
తోటి సన్నివేశాలలో (నికీతన్ ఇంట్లో)
ఈ లోపం కొట్టొచ్చిపట్టు కనబడుతుంది.

మొత్తంమీద నటుకు ఆగ్రహాలూ
పల్లెటూరి యువతిగా నటించిన నర్తకి
నెందుతుంది. ఈ చిత్రం ఆమె సొంతం చేసి
వేసుకొంది. ఛాయాగ్రహణం చేపూర్విన
తమ్మలతో, నర్తకి, మహారాష్ట్రదేశపు
సాందర్యాన్ని అంతటిని తనలో నిలుపుకొన్న
దనిపించింది.

తరువాత చెప్పకోతగ్గ నటుడు బల్ రాజ్
రాహ్లా. నికీతన్ సహచరుడుగా ఉండి,
అతడి భారతీయతత్వాన్ని బోధపరచిన
గాయకుడి భూమికను బల్ రాజ్ నిర్వహి
ంచాడు. ఇతడి నటనలో చెప్పకోతగ్గ
చాలధ్యం బిప్పింది.

రాజనర్తకిగా పద్మిని చాలా అందంగా,
ఆకర్షణీయంగా ఉంది. రంగురంగుల, రక
రకాల ఆభరణాలతో, అలంకారాలతో,
ఆమె నృత్యం చేస్తున్నప్పుడు, రాజనర్తకి
గురించిన మీ డోహచిత్రం రూపుదిద్దించి

జలమహారి 'రాజనందిని'లో

గీతి

రవీ భిలన్ వారి 'ఘండవీటిదొంగ'లో రంజన, అంజలి దేవి

నటనిస్తుంది. ఆమె నృత్యం కన్నుల పండు
వగా ఉంది. నటనమటుకు, రాజనర్తకి నిర్వహి
తేవితెంలో ఎంత కృత్రిమంగా ఉంటుందో,
అంత ఎట్టెట్టుగానూ ఉంది. పృథ్వీరాజ్
కపూర్, జేవిడే, అచలా పంచదేవ్, మన్మో
హనకృష్ణ నుంచి నటన ప్రదర్శించారు.

సాంకేతికంగా ఈ చిత్రం ఇంతవరకూ
నచ్చిన చిత్రాలన్నిటికీ మించిన స్థాయిలో
ఉంది. ఒక విషయం. భారతదేశంలోని
వివిధ ప్రాంతాలను చూడడంలో, ముఖ్యంగా
నక్షాభారతాన్ని చిత్రించడంలో, దర్శకుడు
భాగోళికంగా మన దేశస్వరూపం
గురించి అట్టే పట్టించుకోవట్టు కనబడుతుంది.

మొత్తంమీద, తరచు సినిమా! వెళ్ళే అం
కాటు లేనివారుమాడా తప్పకుండా చూడ
వలసినచిత్రం 'పరదేశి' ★

(అంధ్ర వారపత్రిక బొంబాయి విలేజ్)

‘దుష్టుడు’

దొంగలతల్లి: విడవభయం అన్నాడు. పిల్లడుచిటి పొటిదొంగతనాలు చేస్తున్నప్పుడు, నట్టుగానే అయినా కొస్త గట్టిగా కొప్పడకపోతే, అనక కథ ముదిరాక పల్లికున విడవ దానికేమీదా సరుహాయం ఉండదు తల్లి భోసా చూసుకుని, పొడగింటి తోటకుర దొంగతనంతో మొదలెడి, ముదిరిపోయిన ఒక గజదొంగని కొంతకేయించారు రాజా గారు. కొస్త అసింటా నిల్చుని నట్టుగా దుఃఖపడుతున్న తల్లిని దగ్గరపా రమ్మని, వెలి యిమ్మని కలుక్కున కరిచేశాడువాడు

నీ కిదేం పొయ్యేకాలరా దొంగవెధవా అని అవిడ కుయ్యో మొర్రోమంది. “కోటకుర నాజే చెప్పకపోలివిగదమ్మా ఈ మాట” అని వాపోయాడు కొడుకు.

కృతా ఆర్ ప్రాడకన్యచారి ‘దుష్టుడు’ చిత్రంలో మాస్టర్ రోహి! బల్లోవేస్తం చాకు, పొడగింటి పిల్లలబంతి చెక్కియ్యడంలో తప్పేంతేదని తల్లి మప్పి నేడుతుంది అనే బాగుందని అరిగాడు పద్మిని అనీ దొంగిలించడం మరుగుతాడు. తీరా, పిల్లడు చెడిపోయాడని తల్లి గ్రహించే

ఆర్. ఎల్. అరోరాచిత్రం ‘భక్త ధ్రువ’లో ధ్రువుడుగా నటిస్తున్న వినోద్ కుమార్

వరకు, పరిస్థితి చెయిదాటిపోయింది. నాడు దేవానంద్ సెజికి పెరిగిపోయి, హాల్మిడ్ గాంగ్లెస్టర్ ఫేరిం పద్ధతిలో ఒక ముఠా కట్టు కుని, దానికి ఒక హెడ్డాఫీసు పెట్టుకుని నవ్వుతూ పేలుతూ, అడుతూ పాడుతూ చిన్నా పెద్దా దొంగతనాలు చేస్తూ ఉంటాడు. అవన్నీ చూటానికివావుంటాయి పాపమరుగా ఉంటాయి.

అయితే, ఒకవిషయం గురుకువచ్చి చెక్కి రిస్తుంది. ‘సినిమాలు చిన్న పిల్లల్ని పాడు చేస్తూన్నాయని విజ్ఞప్తంకొని ఫిల్మ్ లోని 13 వేలమంది తల్లులు ప్రభుత్వానికి ఫిర్యాదు చేశారు. అది తప్పనీ, పిల్లలు పాడవడానికి కారకులు తల్లులేననీ, వాళ్ళ ఫిర్యాదుకు ఈ కథ, ఈ చిత్రం ఒక సవాలు అనీ చెప్పి ఇందుకుపూనుకున్న రచ్చయితమభోరాంకర్య, దిర్ఘకుడు రాజ్ రిషి, నిర్మాత హెచ్.ఎన్. కృతా, ఈ దొంగ జీవితాన్ని ఇలా కులా పాగా, చూడ ముచ్చటగా చిత్రీకరించడం చిత్రంగా కవబడుతుంది. “ఈ ముచ్చట మూడునాళ్ళేమిట” అని తేదరించే నీతి వాక్యం లేకపోలేదు. కాని, అది ఉండక పోతే, నెన్నారనాళ్ళేమిటకుంటాలో అని ఆ విర్మాటుచేశారనిపిస్తుంది. గంపెడు తేడ్త లలో ఒక వడ్డగింజవకుగా, అనీలవనటుంది. అయితే, ఇందుకు బాధ్యులు కొవబోయి నిర్మాతలుకారు. హాల్మిడ్ వాళ్ళు...

కొన్ని రీళ్ళపాటు ఇలా దొంగతనాలు చేశాక, రామా (ఆ దొంగపేరు) ఉన్న ఊరునుండి పారిపోవాలన్న వస్తుంది. అలా పారిపోయినవాడు, సరాసరి, తనను తనము కున్న పోలీసుఅధికారి ఇంటికి అల్లుడవు

‘లాల్ ఎత్తి’ చిత్రంలో బల్ రాజ్ సాహ్నా, శశికళ

తాడు. ఆ అధికారి చెల్లెలును ప్రేమించి, మాడువేయవో నంచింది వెళ్ళాడుతాడు. ఆపైన అతనికి ఓ కొడుకు పుడతాడు. ఆ ఉల్లేశే, బావగారి పంటకుబడి అడ్డుపెట్టుకొని, చెలరేగి ఒక నగలకుకొంగుకూడా పెడతాడు. చివరకు బావకు, భార్యకూ కూడా తెలిసిపోతుంది. బావబంధుత్వానికి అతీతుడు, భర్తనిరక్షణకాపట్టి ఇతగాడు పారిపోతాడు. భార్యకూడా అతన్ని అపహ్రియించుకొంటుంది. ఆమె, తన విధ్వంసించుతున్న విధం చూసేసరికి, రామూకు తన చిన్నతనం, తనతల్లి తనకు దుర్బుద్ధులు ముప్పడం గుర్తువస్తుంది. అప్పటికి, కొలాతీతమై, ప్రేమిడి కొటుసహ బీదలకు దానం ఇచ్చేసి, గడంపంచి విచారంపటించి తనం తటతినే పోలిమలకు దొరికిపోవోతాడు. అంతలాకీ వాళ్ళే అతన్ని పట్టుకుంటారు. తనకీవితం ఇలాఅవడానికి కారకురాలు తల్లీకదా అని విచారించి, కైలుకువచ్చాడు.

ఈ హనుంచిరై నా మొదలూ చివర మటుకే చాని ప్రస్తావన ఉంది. ఈ రెండింటి మధ్యనా, కథ నడచిన విధం ఉండరిగినంత గొప్పగా లేదు. ప్రేక్షకులను అట్టే నిలబెట్టే శక్తి లేదు. కారణం, ఈ భాగంలోవచ్చే సంఘటనలు, సన్నివేశాలూ చాలవరకు ఇంతకుముందు వచ్చిన చిత్రాలలో వాటిని పోలిఉండడమే సనిపిస్తుంది. ఈ భాగంలో, ఎప్పటికిమళ్లీనే దేవానంద్,

మమూదుగా అల్లరిచెయ్యడం, 'పేయింగ్ గస్టు' ఛక్కిలో 'పేయింగ్స్' వేమలు చెయ్యడం మొదలైనవన్నీ ఉన్నాయి. రామూ ఇల్లాలూగా ఉమకిరణ్, అతగాడి వోడుదొంగగా రాధాకిషన్, పోలీసు అధికారిగా ప్రభుదయాల్ బాగా నటించారు. చిన్న రామూగా మహ్మద్ రోవీయా, కవబద్ది కాస్మీవే అయినా, ఈ కథలో ముఖ్యం కానికి బలం చేకూర్చేవిధంగా నటించాడు. మానకాలలో భగత్ రాం పంగితం మరపుకు రానంత మనోహరంగా లేదు గాని, రఫీ, ఆకాభానే పాడిన పాటలు రెండు బాగున్నాయి. మంకుం చెసిన వృత్త్యం ఒకటి చాలా బాగుంది. అదికాక వాయికచేత రెండు వృత్త్యాలు చేయించారు. గృహిణి వేమలకు తగ విగ్రహం, నిండుతనం ఉన్న ఉమకిరణ్ వల్లెవాటు వేసుకుని వృత్త్యాలు చేయడం ఏమంతఅమోఘంగా లేదు. ఛాయా గ్రహణం-ముఖ్యంగా బౌత్ డోర్ దృశ్యాల చిత్రణ రమణీయంగా ఉంది.

సినిమా వార్తలు

“ఇంతకీ...మనాడిక్కడక్కడా కవలడడే” అన్నాడు కాబోయే వియ్యంకుడు, అందంగా అలంకరించి ఉన్న ఆ పెట్టు చూట్టూ పరకొయించి చూసి.

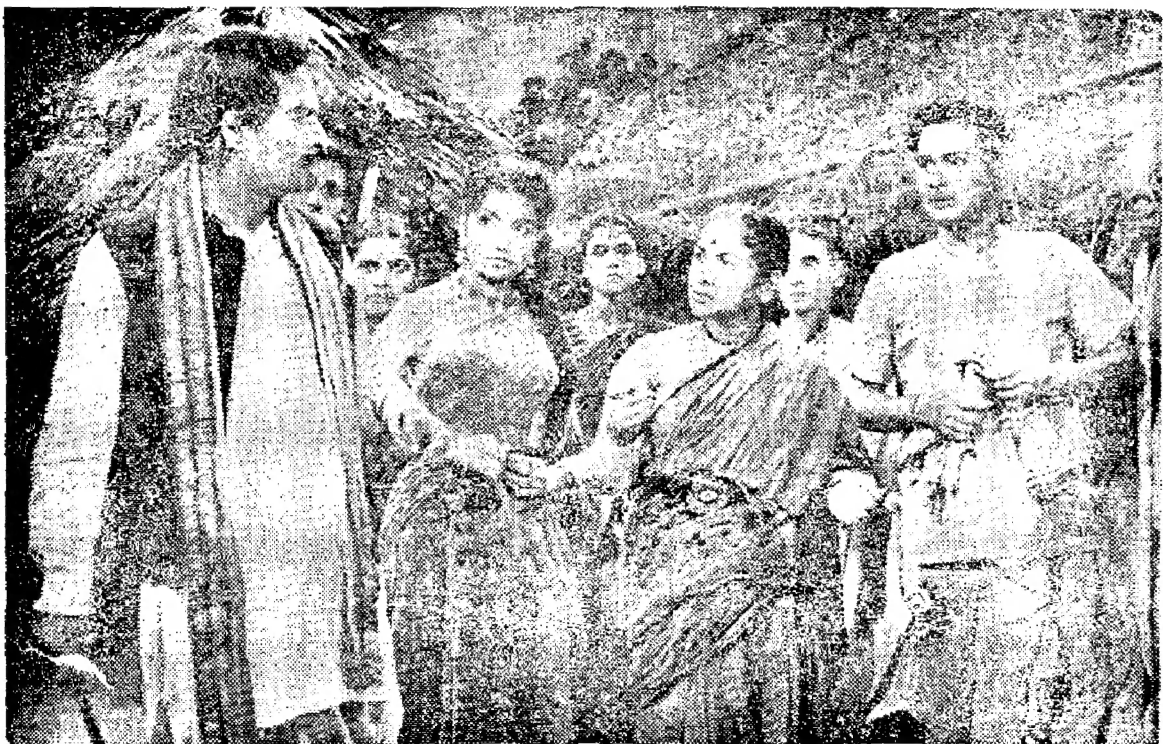
“అబ్బాయ్...అతనూ, ఇండాకిలే రెలుకి వెళ్ళాడు...” అన్నాడు కాదలమకొన్న వియ్యంకుడు. అయిన పోలీసు అధికారి.

“శ్రేష్ఠునిట్టి! స్నేహ వస్తానని తెలిసి కూడా వెళ్ళావేం?” అన్నాడు మొదటాయన కాస్తంత విస్తుపోయి.

“ఎవ్వెవ్వే...మీరు వస్తారని తెలిస్తే అలా వెళ్ళినిస్తానూ...” అంటూ పర్తిచెప్పే తరహాలో నవ్వాడు అయిన ఉక్తి.

“శ్రేష్ఠునిట్టి అన్నాయన సి. ఎన్. ఆర్. అని పసిగట్టేసి ఉంటారుకాబట్టి, ఈ చిత్రం పేరు రిపబ్లిక్ వారి ‘పెరిసందడి’ అని చెప్పగానే, రెండో ఆసామి గుమ్మడి అని ఉపించవచ్చును.

“సి. ఎన్. ఆర్.” గారి ముమారుడు పెళ్ళికువాడు. “గుమ్మడి” ముమారుడు పెళ్ళాడువాడు అవునో కాదో తెలిలేదుకొని, పెళ్ళి వ్యవహారం నానా మాడావుడిగాఉంది. అబ్బాయిలూ అమ్మాయిలూ స్వయంవరాల ‘మూడ్’లో ఉన్న రోజులకాబట్టి పెద్దలు నిర్ణయించిన కోడలల్లో సర్దుబాట్లు, పరటూలూ జరుపడం ఎలాగా అని సరిమరి మవుతున్నారు. ఆ యింటి అమ్మాయి మనకొంటే రకం. రెండుకడలు వేసుకొని అంజలి దేవిలా అందంగా, చలాకీగా ఉంటుంది. అయితే నేం,

శ్రీ సారథి స్టూడియోస్ వారి “ఎత్తుకు పైయెత్తు”లో సి. యస్. ఆర్, కుమారి బాల, లక్ష్మీరాజ్యం, కల్లం నరసింహారావు

బ్లాక్ అండ్ వైట్ మువీస్ వారి 'షరాబీ'లో దేవానంద్

సినిమా వార్తలు

ఇప్పుడు ఆవసరాన్ని బట్టి కాస్తంత కడుపు పెట్టిని అభిషేకిస్తుంది. ఈ వార్త తెలు దిగివచ్చిన సి. ఎస్. ఆర్. కు కూడా అందింది కాబోలు. అందుకని, ఆయన మీ అమ్మాయికి వంట్లో బాగులేదన్నారూ— అంటూ కాస్తంత సంతోషంగా వసిగే వరకూ 'అమ్మాయే' వచ్చి నమస్కరించింది. పెద్దాయన దీనించాడు.

"వాన్నా వీరినిలా కబుర్లతో మాట్లాడేటట్టేగావే. భోజనానికి రేపరాదు" అంది అమ్మాయి.

'భోజనం రెడీపార్' అన్నాడు ఆ రైలా గుర్రోసం రెడీగా నిల్చున్న, బట్టర్ వేషంలో ఉన్న వేళంగి.

'అమ్మదూ. నువ్వురా మాతో పే మాట్లాడుగాని' అన్నారు సి. ఎస్. ఆర్. తిమ్మగా ఉండక.

అమ్మకు ఇరకాటంలో పడ్డా, కడుపు కొప్పి బ్రెక్కు చటుక్కున గుర్తుకొచ్చి, 'అచ్చెచ్చె. వద్దండి. మాకు ఒంట్లో బాపు

లేదు—" అంది. డాక్టర్ 'చుక్కారెక్కె', రక్తంత అనుమానం తగిలించో ఏమో, "లంకణం పరమాచారం అన్నారూ... కాస్త కమయం తాగేసుంది లెండి. మీరు భోజనానికి లెండి అన్నాడు తను లేస్తూ.

అమ్మకు మళ్ళీ గుటకమింగింది. 'కమయమే' అంటూ—

అందరూ భోజనాల హోటం బయటే రాదు. వెనకనిల్చుని ఈ సన్నివేశాన్ని చూచి ఆనందిస్తున్న బి. సరోజను (రెండో అమ్మాయి) చూచి ఆనందిస్తూ అన్నం తినడం చూస్తూ డాక్టర్ రమణారెడ్డి "నీకేం. నువ్వు పద" అన్నాడు.

అంతా వెళ్ళిపోయిన అంజలిదేవి అటూ ఇటూ చూసి, అమ్మయ్య అనుకుని, హడావుడిగా మేడమొరికి పరుగెత్తింది. సి. ఎస్. ఆర్. అందోళనకూ, అమ్మాయి అబద్ధాలకూ హడావుడికి ఇంకా భోలెడంత కళ్ళకూ కొరకుడైన, స్థానిక జగన్నాటక నూత్రధారి, ఈ చలనచిత్ర వాయక పాత్రధారి, వాగ్గేళరరావు, మేడమొద గదిలో దాగి ఉన్నాడు!

* * *
తరవాత ఏమయిందో తెలుసుకోవాలింటే, ఈ తరహా సన్నివేశాలతో, హాస్యరస ప్రధానంగా ఈ చిత్రం రూపొందుతోంది. దీనికి కళ్ళ, మాటలూ పాటలూ సముదాయం జూనియర్ బ్రాహ్మణ, వటులు: వాగ్గేళరరావు, అంజలిదేవి, బి. సరోజ, చలం, రమణారెడ్డి, సి. ఎస్. ఆర్. గుమ్మడి వేళంగి మొదలగువారు. దర్శకుడు డి. యోగానంద్ నిర్మాత సి. సీతారాం.★

దర్శకనిర్మాత శ్రీ వి. కాంతారాం బొంబాయిలో నిర్మిస్తున్న ఒక తెలుగు చిత్రానికి పాటలు వ్రాయడానికే శ్రీ కొంపరాజు రాఘవయ్య తొందరిని ఆహ్వానించారు. ఈ సందర్భంలో కొంపు ఫీలింస్ వారు, ఆయన గౌరవార్థం విందుచేశారు. నుడివైపు చివర ఉన్నవారు శ్రీ కొంపరాజు. వారి వెనుక శ్రీ తాపీ సర్కార్ రావు.

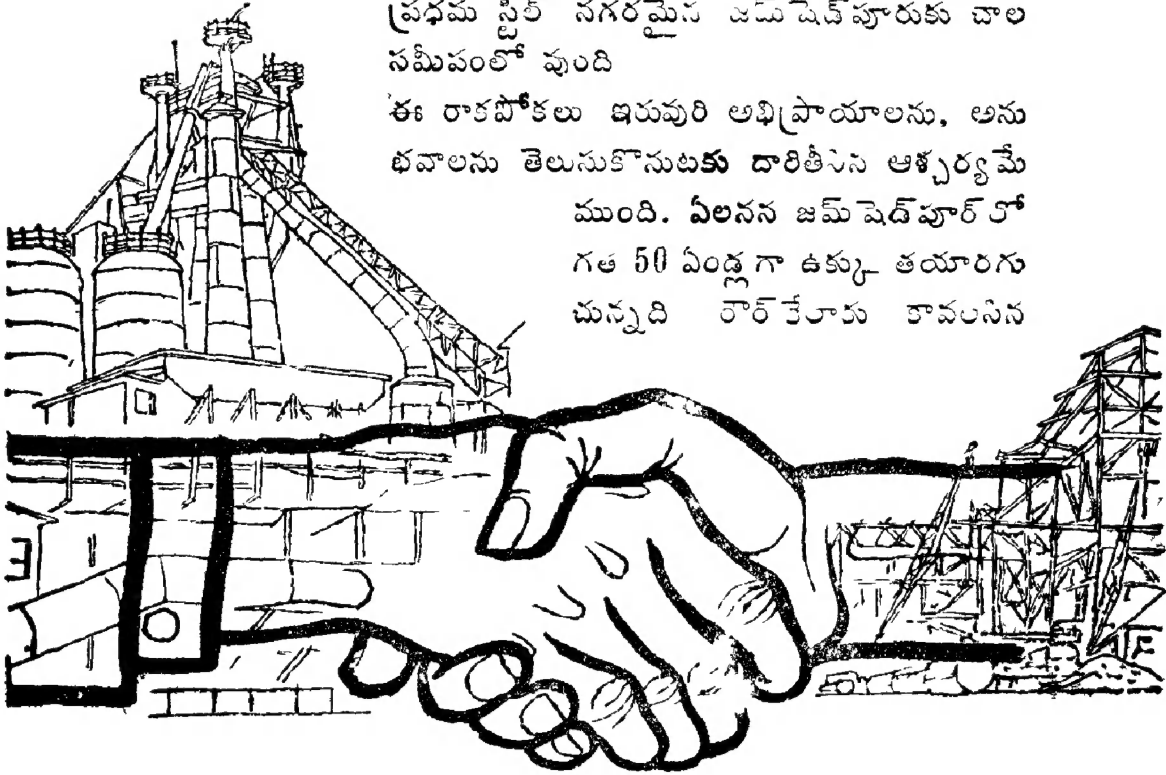
ద యా ల్ బా గ్ మ ర ము
[ఆ గ్రా కు 8 మైళ్ల దూరాన ఉన్నది]

ఫోటో : పి. వి. నారాయణ—రాజమండ్రి.

పొరుగువారి నుండి

జమ్షెడ్‌పూర్, రౌర్‌కేలాల మధ్య రాకపోకలు తొలుగాయున్నాయంటే ఆశ్చర్యం లేదు అది సహజమే. ఏలనన పున్న ఉక్కు కర్మాగారాల్లో కల్లా రౌర్‌కేలాలో లేస్తున్నది ఛారత దేశపు ప్రథమ స్టీల్ నగరమైన జమ్షెడ్‌పూరుకు చాల సమీపంలో వుంది

ఈ రాకపోకలు ఇరువురి అభిప్రాయాలను, అనుభవాలను తెలుసుకొనుటకు దారితీసే ఆశ్చర్యమే ముంది. ఏలనన జమ్షెడ్‌పూర్‌లో గత 50 ఏండ్లగా ఉక్కు తయారగుచున్నది రౌర్‌కేలాకు కావలసిన

**రౌర్‌కేలాకు
శుభాశీసులు**

ఇంజనీర్లు, సాంకేతిక సిబ్బందికి శిక్షణ నిచ్చుటలో చేయుతనిచ్చుట మహదానందము. ఇట్లు శిక్షణ పొందు వారు జమ్షెడ్‌పూర్‌లో 150 మందికి పైగాయున్నారు. రౌర్‌కేలాలో మీకు కనుపించు అసంఖ్యాక జమ్షెడ్‌పూర్ చిరపరిచితముఖాలు యీ మైత్రిని దృఢపరచుచున్నాయా అని అనిపించును వారికి వారి సహచరులకు పొరుగునున్న జమ్షెడ్‌పూర్ పంపు అభివందనలు, శుభాకాంక్షలు.

ది తాతా ఐరన్ అండ్ స్టీల్ కంపెనీ లిమిటెడ్